

Kansanhallituksen lähimmät tehtävät

SKP:n Keskuskomitea määrittelee Suomen kansanhallituksen lähimmiksi tehtäviksi seuraavat seikat:
Suomen kansanarmeijan luominen;
suurten yksityispankkien ja suurten teollisuusliikkeiden saattaminen valtion valvonnan alaisiksi ja avustustoimenpiteitä keski-suuruisten ja pienten liikkeiden hyväksi;
erikoisten toimenpiteiden toteuttamien työttömyyden lopettamiseksi kokonaan;
Työpäivän lyhentäminen 8-tuntiseksi, 2-viikkoisen kesäloman turvaaminen työläisille ja työväen sekä muiden palkkannauttijain asuntovuokrain alentaminen;
skurtiloja omistavain kartanoherrain maiden pakko-luovutus, kajoamatta talonpoikain tiluksiin ja omaisuuteen sekä pakkoluovutettujen maiden luovuttaminen tilattomille ja maanpuutteessa oleville talonpoikaisviljelijöille;

talonpoikain vapauttaminen verorästien maksusta;
valtion kaikinpuolinen avustustoiminta vähäväkisten viljelijäin talouden kohottamiseksi, ensi sijassa antamalla heille lisää maata, laidunta ja mahdollisuuden mukaan myös kotitarvemetsää suurtilallisilta pakkoluovutetuilta tiluksilta;

Suomen valtiomuodon sekä hallinto- ja oikeuslaitoksen perinpohjainen kansanvaltaistuttaminen.
valtion sivistysmäärärahojen korottaminen ja koululaitoksen uudistaminen turvaten työväen ja muiden vähävaraisten lasten koulunkäyntimahdollisuudet sekä pitäen kaikinpuolista huolta kansansivistyksen, tieteen, kirjallisuuden ja taiteen kehittämisestä edistykseellisessä hengessä.

Eestin armeijan ylipäällikkö kenraali Laidoner vastaanotolla Stalinin luona

Joulukuun 11 päivä otti J. V. Stalin vastaan Eestin armeijan ylipäällikön kenraali Laidonerin ja hänen seurassaan Eestin lähettilään hra Reinin.
Vastaanotolla olivat jäsnä Neuvostoliiton Kansankomissaarien Neuvoston puheenjohtaja ja Ulkoasiain Kansankomissaari Molotov ja Neuvostoliiton Puolustusasiain Kansankomissaari Neuvostoliiton marsalkka Voroshilov.
Keskustelu kesti lähes tunnin.

Pieni Suomen kansa

Pieni Suomen kansa katkoo kahleittansa.
Kärsimysten malja jo kukkuroillaan on.
Raakaa sortovaltaa vastaan nostaa maasta, armeijastaan jalo kansa parhaat voimat taistohon.

Ei auta hallitusta nyt kätyrilauma musta mi kauhuntuskaa levittää yli onnettoman maan.
Urhojansa kansanvalia nostaa esiin kaikkialta elämästä, kuolemasta kamppaillaan.

Kylvöä nyt tehdään, se kohoo kerran tähkään.
Sadoin kerroin kirkkaampi on onnen aika uus.
Silloin pieni Suomen kansa muistaa sankarpoikiensa.
Ilonkyynel palkkana on moinen sankaruus.

LENINGRADIN SOTILASPIIRIN ESIKUNNAN TIEDONANTOJA

Joulukuun 10 päivän ku- luessa etenivät meidän jouk- komme kaikilla suunnilla 5—7 kilometriä.

Uhtuan suunnalla ovat meidän joukkomme vallan- neet Kuolajärven paikkakun-

nan, Porajärven suunnalla Juhonalan, kylän, Karjalan kannaksella Boboshinin paik- kakunnan ja Muolan kirkon kylän.

Epäsuotuisan sään joh- dosta suoritettiin vain tie- dustelulentoja.

Joulukuun 11 päivän ku- luessa jatkoivat joukkomme etenemistään kaikilla suunnil- la. Olemme vallanneet Pit- känrannan aseman (Laato- kan järven pohjoisrannalla)

Sortavalan rautatiellä ja Sip- rolan ja Muurilan kylät Vi- purin suunnalla.

Matalalla olevien pilvien vuoksi eivät lentovoimat ole osallistuneet taistelutoi- mintaan.

Suomalaisten pakolaisten kertomuksia

Tukholma, jouluk. 11 pñä (TASS). Norjalainen Arbeidaren-lehti julkaisee täl- lä hetkellä Pohjois-Norjassa oleskelevien suomalaisten pa- kolaisten kertomuksia. "Kai- ki pakolaiset — kirjoittaa lehti — ilmaisevat suuttu- muksensa helsinkiläisen "hal- lituksen" menettelyn johdos- ta. Pohjois-Suomen väestö evakuoitiin väkivalloin, oike- ammin sanoen, Suomen soti-

lasvalta karkoitti sen maasta, polttaen evakuoitujen asun- not ja omaisuuden. Pakolai- set vakuuttavat — jatkaa leh- ti edelleen — että Suomeen ei tule järjestystä niin kauan kuin tämä "hallitus" on val- lassa. Sotatoimien alkamisen edellä oli terrori Suomessa niin suuri, että työläisten kiellettiin kokoontumasta edes kolmihenkeisiin ryhmiin. Heitä syytettiin vakoilusta".

SAKSAN TIETOTOIMISTON TIEDOTUS

Berliini, 10 joulukuuta (TASS). Saksan tietotoimis- to Transocean antaa radio- teitse seuraavan tiedonan- non: "Tietotoimisto Transo- ceen on tänään saanut tietää luotettavista lähteistä, että suomalais-venäläisen selk- kauksen alusta lähtien on Saksa lakkauttanut Suomen suoranaisen tai välillisen so- tatarpeilla varustamisen. Ruotsalainen tiedonanto sii-

tä, että Saksa muka jatkaa Suomen varustamista sota- varusteilla ja että se on sal- linut italialaisten Suomelle määrättyjen sotilaslentoko- neiden lentää Saksan alueen yli, on kaikkea perää vailla. Berlinissä korostetaan, että kaikkia tämäläisiä väit- teitä levitetään tarkoituksel- la saattaa aikaan erimielii- siyyttä Venäjän ja Saksan suhteissa".

SOLIDAARISUUSKOKOUKSIJA SUOMEN KANSAN- HALLITUKSEN PUOLESTA

ENGLANNISSA

Lontoo, jouluk. 11 pñä (TASS). Eilen oli Lontoon Hyde Parkissa 7 tuhatta osanottajaa käsittävä kokous, jonka tunnuksena oli Suo- men kansan tukeminen. Puhujat esiintyivät 5 puhu- jalavalta, kokouksen osanot- tajien joukossa oli paljon sotilashenkilöitä.

Kokouksessa hyväksyttiin päätöslauselma, joka tuomit- see imperialistisen sodan. "Kokouksen osanottajat —

sanotaan päätöslauselmassa — ilmaisevat täydellisen ja horjumattoman luottamuk- sensa Neuvostoliittoon, joka on rauhan kannalla ja joka on kaikkien sorrettujen kan- sojen puolustaja. Neuvostoliit- ton toiminta Suomessa on suunnattu Suomen kansan vapauttamiseen ja tekee tyh- jäksi imperialistien suunni- telmat, jotka käyttävät Suo- mea sotatukikohtanaan so- sialismin maata vastaan.

YHDYSVALLOISSA

New York, Joulukuun 11 (TASS). Eilen oli Yhdysval- loissa asuvien suomalaisten työläisten kokous Suomen Kansanhallituksen muodosta- misen johdosta. Hyväksytys- sä päätöslauselmassa kokouk- sen osanottajat tervehtivät Suomen Kansanhallituksen päämiestä Kuusista. "Teidän ohjelmanne — sanotaan pää-

töslauselmassa — ilmaisee Suomen kansan todelliset toi- veet ja odotukset. Te käytte taistelua ei ainoastaan sisäi- siä vihollisia vastaan, vaan imperialista sotaa vastaan. Me teemme kaikkemme sel- vittääksemme Suomen ja Amerikan kansoille teidän taistelunne merkityksen yleis- sen rauhan puolesta".

RUOTSISSA

Tukholma, joulukuun 11 (TASS). Ny Dag- lehti il- moittaa, että eilen Ruotsin toiseksi suurimmassa kau- pungissa, Göteborgissa oli kokous, johon osallistui usei- ta tuhansia työläisiä. Göte- borgin sirkus oli ääriään myöten täynnä. Kokoukses- sa pidettiin selostus Suomen kansan taistelusta mahner- heimien, cajanderien ym. val-

kokaartilaisten joukkiota vas- taan.

Hyväksyttiin seuraava pää- töslauselma: Göteborgin työ- läiset lähettävät tervehdyk- sensä Suomen kansalle ja Kuusisen johtamalle todelli- selle Kansanhallitukselle. Eläköön Ruotsin, Suomen ja Neuvostoliiton työtätekevien solidaarisuus! Eläköön Työ- läistalonpoikainen Punainen Armeija — Suomen kansan vapauttaja!"

MEKSIKON KOMMUNISTISEN PUOLUEEN LAUSUNTO

New York, 10 joulukuuta (TASS).

"Daily Worker"-lehden il- moituksen mukaan on Meksi- kon kommunistinen puolue julkaissut lausunnon, jos- sa se esittää valittelunsa sen johdosta, että presidentti Gardenas on lähettä- nyt myötätuntoisuussähkösä- noman Suomen "hallituksel- le". Lausunnossa osoitetaan, että Meksiko on joutunut

Yhdysvaltojen, Englannin ja Ranskan vehkeilyjen uhriksi. Presidentin teko, sanotaan lausunnossa, on rohkaissut taantumuksellisia maassa ja voimistanut kamppailua kom- munistisen puolueen lakkaut- tamiseksi, mikä auttaisi val- lankumouksellisten edistyk- sellisten voimien hajaantu- mista Meksikossa. Kommu- nistinen puolue pyytää hal- litusta tarkastamaan kan- tansa.

Kommunistien joukkovangitsemisia ja työläisten ampumisia Helsingissä

Eri tietotoimistojen tieto- jen mukaan on Helsingissä viime päivinä toimeenpantu joukkovangitsemisia. Vangi- taan kommunisteja sekä kaikki, jotka suhtautuvat myötätuntoisesti Kansan-

hallitukseen. Terrori kasvaa päivä päivältä. Ryhdytään työläisten joukkoteloituksiin. Joulukuun 6 päivänä tiedoi- tetaan jo kolmen työläisen ampumisesta.

TODELLISEN KANSANVALLAN PUOLESTA

"Kommunistit hävittävät kansanvallan!" "Punainen Armeija tuhoaa Suomen kansan vapauden". Näin huutaa päivästä päivään Suomen rahamahdin ostama lehdistö.

Jokainen taantumuksen paljattu kynä- ja saarnarengi, työläisten murhissa ja muiluksissa kunnostautuneista lapualaishuligaaneista aina sosialidemokraattien oikeistoherroihin asti hihkuu ja uhoo muka kansanvallan puolesta kommunisteja, tyytymättömiä työläisiä ja talonpoikia vastaan.

Kukahan se uhkaa kansanvaltaa Suomessa? Kuka sitä puolustaa? Kuka sen puolesta taistelee?

On aivan suoraan sanottava, että Suomessa, sen jälkeen kun maan valtuutettiin v. 1918 onnistui kukistamaan maan työtätekevien nousun todellisen kansanvallan puolesta, ei maassa ole vallinnut kansanvalta — vaan yläluokan rahavalta. Sen jälestäkään ei Suomessa ole koko sen itsenäisyyden aikana päässeet kansanvaltaiset olot voimaan.

Mitä kansanvaltaa se on, että suurelta osalta työväestöä on riistetty perustuslain mukaiset oikeudet järjestyä puoleksi, — estämällä kommunistisen puolueen toimintaa? Mitä kansanvaltaa se semmoinen on, joka antaa vangita monta kertaa kokonaisia eduskuntaryhmiä, kuten Suomessa on tapahtunut ja missä lapualaishuligaanien annetaan valtion palkoissa olevien ohranain avustuksella ryöstää kansanedustajia suoraan eduskunnan valiokuntain istuntosalistakin?

Mitä kansanvaltaa se seläinen on, että aseistetut lapualaishuligaanit saavat virkavallan suojassa karata työläisten kimppuun — murhatta, raiskata, muiluttaa ja kiduttaa työväenluokan ja talonpoikaiston sekä sivistyneistön parhaita edustajia kuten Suomessa v. 1930 ja sen jälkeisinä vuosina sallittiin? Mitä kansanvaltaa se sellainen on, että lapualainen murhaajasakki saa rauhassa terrorisoida maan sivistys- ja kulttuurielämää, häpäistä koululaitosta ja yliopistoa raukkamaisilla raakalais- hyökkäyksillä kansanvaltaisia aineksia vastaan? Mikä kansanvalta se sellainen on, jossa maan ruotsalaiselta vähemmistökansallisuudelta uhataan riistää hengen ja omaisuuden turva?

Mitä kansanvaltaa se on sellainen, jossa väkivalloin tukahdutetaan vapaamielinen kirjallisuus ja sanomalehdistö — kuten Suomessa on tehty? Mitä kansanvaltaa se on sellainen, että työläisiltä ja talonpojilta kaikella väkivallan ankaruudella riistetään oikeus puolustaa itseään suuropääoman riistovaltaa vastaan.

Onko se kansanvaltaisen komennon mukaista, että poliisit pamputtavat hajalle työväen kokouksia, ohranat

terrorisoivat kaikkia kansanvaltaisia aineksia, rankaisuretkikunnat hakkaavat ja vangitsevat talonpoikia, kuten 1932 Nivalassa tehtiin.

Mitä kansanvaltaa se lopujen lopuksi on, että Suomen kansa on saatettu täysin lainsuojattomana taantumuskellisen virkavallan käsiin, riistämällä siltä kaikki lailliset oikeudet, kuten nyt on tehty. Mitä vapautta ja kansanvaltaa se on sellainen, että kokonaisten kaupunkien, pitäjien, jopa läänien asujaimisto on karkoitettu kodeistaan, kun koko kansan elämän perusteet on tuhottu, kun kansa on heitetty herrojen hulluudessaan aikaansaaman sodan kauhuihin.

Terrori, sota kansaa — omaa kansaa vastaan, ryöstö ja mielivalta — siinä on Suomen yläluokan "kansanvalta". Tätä ryöstön ja raiskauksen "vapautta" tahtovat maan vallassaolijat saada myös suuret kansanjoukot tukemaan.

Tähän kurjaan sotaan omaa kansaansa vastaan ovat lähteneet myöskin sosialidemokratian oikeistolaiset johtajat, tannerit, aaltoset y. m. He koettavat työväestönkin johtaa taistelevaan omia elinetsijään vastaan. Heidän petoksensa kautta on Suomen työväestö jo menettänyt parhaimmat oikeutensa: oikeuden puhua, oikeuden kokoontua, oikeuden käyttää omaa punaista vapaudenlippuaan. On menetetty vuosikymmenien taistelun tuloksena saavutettu kahdeksantuntinen työpäivä. Nyt nämä

herrat ovat ajaneet maan työtätekevän väestön riistää kapitalistien sotaan Suomen kansaa — sen Kansanvaltaista hallitusta — Kansanhallitusta vastaan. Nämä todelliset kansan murhaajat lietsovat vihaa Neuvostoliittoa — Punaista Armeijaa vastaan, näitä voimia vastaan, jotka ovat tulleet Suomen kansan avuksi tällä hädän hetkellä.

Kansainvälisen sosialidemokratian viime vuosikymmenien historiassa on kyllä monta häpeällistä petosta työväen asiaa vastaan, mutta mitään niin alhaista kuin Suomen tannerien petos ei maailman työväenliikkeen historia ole aikaisemmin tuntenut. Nämä herrat, jotka taistelevat lapualaispimentolaisten kanssa Suomen kansan oikeuksia ja vapautta vastaan, eivät todella kelpaa puhumaan kansanvallan ja vapauden puolesta. Sainaa on sanottava maalaisliittolaisten taantumusjohtajista — niukkasista, relandereista, kallioista y. m. Henkilöt, jotka ovat syytä Suomen kansan suurimpaan onnettomuuteen, eivät edusta kansanvaltaa, vaan väkivaltaa ja vääryyttä.

Suomen kansalle koittaa pian todellinen apu. Sen tuolle Kansanhallituksen ja sen armeijan, Kansanarmeijan pikainen voitto. Tämän voiton takaa Neuvostoliiton Punaisen Armeijan apu. Kun on voitettu riistäjien ja kansansortajain valta, niin voimaan astuu kansanvalta — Suomen Kansanvalta.

Vangiksi joutuneen Juntusrannan kansakoulun opettajan Jarl Tammenmaan haastattelu

Hän, pienen torpan poika Kajaanin lähistöltä, joutui jo nuorena poikana talvella metsänhakkuu- ja uittotöihin keuhkolla. Erään kajaanilaisen liikemiehen avustuksella päätti hän Kajaanin opettajaseminaarin. Koko koulun hän kävi velaksi, jota velkaa nyt opettajana ollessaan saamaksaa. Nyt hän on ollut kolmatta vuotta Juntusrannan (O. L.) koulun opettajana. Hän oli työskennellyt mainitussa koulussa noin puoli vuotta, kun eräseen juhlatilaisuuteen saapunut Suomussalmen suojeluskunnan aluepäällikkö huomautti, että ei ole sopivaa koulun opettajalle, kun ei kuulu suojeluskuntaan. Tämä huomautus Tammenmaan sanojen mukaan tehtiin siinä äänilajissa, että ellei hän liity suojeluskuntaan, niin on kysymyksenalaista, saako hän pitää työpaikkansa. Jonkun ajan kuluttua tämän keskustelun jälkeen, käydessään Suomussalmella, hän liittyi suojeluskuntaan.

Nyt syksyllä, kun alkoi kutsunta, sai hänkin kutsuntailmoituksen "reserviharjoituksiin". He olivat majoitettuna Lehtosaaren kansakoululle. Tarkempia tietoja Neuvostoliiton ja Suomen suhteista heillä ei ollut. Ensimmäiset uutiset saivat he kuulla radiosta marraskuun 30 p. vastaisena yönä, jolloin toveri Molotovin puhe lähetettiin Moskovasta suomenkielillä. Tänä yönä he vasta ensimmäisen kerran kuulivat Neuvostoliiton ehdot ja kannan Suomen ja Neuvostoliiton välisissä neuvotteluissa.

Tänä yönä he myöskin ensi kertaa keskustelivat avoimesti tästä asiasta.

"Marraskuun 30 päivänä aamulla minä ja kaksi muuta suojeluskuntalaista saimme määräyksen mennä rajalle tiedustelemaan, näkykö rajalla mitään liikettä. Tultuamme noin kilometrin matkan päähän koulusta näimme, että Puna-armeijan joukko-osastot olivat jo tulleet rajan yli ja kiersivät vasemmalla kylää. Lähdimme nopeasti perääntymään. Tultuamme koulun lähelle oli se jo tulella. Kysymykseen: kuka sytytti koulun palamaan sain vastauksen: sen tekivät meidän miehet. Puna-armeijan joukko-osastot eivät vielä olleet koulun lähellä.

Itse en päässyt pakemaan, vaan piilouduin puun latvuksen alle, josta kahden vuorokauden kuluttua nousin vilustuneena ja antauduin puna-armeijalaisille vangiksi. Vangiksi jouduttuani pelkäsin, että minut heti ammutaan tai julmasti rääkätään tapetaan. Tällä tavalla pihuttiin kaikissa mahdollisissa tilaisuuksissa. Minua puhutteli eräs Lehtovaaran kylän vaimo, joka sanoi, että puna-armeijalaiset ovat oikein mallikelpoista väkeä. Eivät ota mitään luvatta."

Saimme keskustella opettaja Tammenmaan kanssa useita kertoja ennenkuin hän rauhoittui, sillä hänellä oli

(Loppu 4 siv.)

"Laupeudensisaria"

Maassamme tunnetaan erikoisen hyvin eräs järjestö, joka käyttää komealta kalskahtavaa nimeä "Lotta Svärd".

Tämä järjestö selittää mahtavasti: "meidän tehtävämme on huolehtia sodassa kärsimään joutuneista siviili-ihmisistä ja taisteluissa haavoittuneista sotilaisista" j. n. e. Tällainen on ohjelma.

Mutta selitettäköön hiukan mahtavan ohjelman käytännössä toteuttamista. Siksi aijommekin siitä luki-joillemme hiukan pakista.

Nyhdän on sellainen aika, jolloin lotillekin on avautunut mahdollisuus toteuttaa ohjelmaansa.

Ovatko nämä nyt sitten siirtyneet auttamaan sodan jalkoihin joutunutta siviiliväestöä ja taisteluissa haavoittuneita sotilaita.

Kyllä! Ovat. Ne "auttavat", "auttavat" omalla tavallaan.

Mutta eihän tehtävä tule suoritettua paljain kä-

sin. Sitä varten pitää olla tarpeita. Lähtiessään sotaan ottivat lotat niitä mukaansa.

He tiesivät, että haavoittuneita autettaessa tarvitaan pumpulla ja sidekantasta ym. Ja he ottivat, mutta ottivat — tulitikkuja, tervatappuroita, lamppuöljyä ja myrkyjä.

Ja kun talvisodassa on suuri vaara sotilaiden paleltumiselle, tarvitaan siltäkin varalta myöskin lääketarpeita, esim. pirtua. Ja matkailukkuun pakattiin kanisterit täytettyinä — bensiinillä.

Nämä kaikki haavoittuneiden ja paleltuneiden sotilaiden auttamista varten.

Mutta pitäähän ohjelma täyttää siviiliväestönkin auttamisen osalta. Sitä varten tarvitaan paljon, tarvitaan elintarpeita, vaatteita ym. ym. Mutta nyt huomattiin: ne eivät enää mahdukaan matkailukkuun. Mitä tehdä? Lotat miettivät.

Miettivät ja ratkaisivat kysymyksen käytännöllisesti.

Selkäänhän voidaan sijoittaa nämä tarpeet. Ja ne sijoitettiin, sijoitettiin pienet, kevyet seilikankaasta neulotut pussit ja niihin pantiin — pikakiväärit.

Nyt oli kaikki matkassa ylipäällikköjen Mannerheimin ja Fanni Luukkosen antamien ohjeiden mukaisesti.

Ja lotat tulivat rintamalle suorittamaan "laupeudensisarien" työtä. — "Työ" käy hyvin, onhan kaikki tarpeet matkassa.

Ja sitä suoritetaan kirjaimellisesti näin:

Yöllä hoidetaan lahtariupseerit — niidenkin hoitoa varten on väkät matkassa — joidenkin kylien talojen peräkamareissa, jotka tätä varten on pakkoluovutettu. Mutta tällainen "hoito" on sotilailta ankarasti kielletty. Sotilailta on oikeus vain vartella pakkasessa ja seisoa ovella vartiassa, jotta upseerien "hoito" voi tapahtua kaikkien rauhasa, kaikkien taiteen sääntöjen mukaisesti.

Päivällä annetaan apua siviiliväestölle — sytytetään kylien asukkaiden taloja pa-

lamaan. Mutta missä olivat silloin lotat kun yli 300 suomalaista sotilasta paleltui? Ne antoivat "apua" — polttamalla taloja.

Siviiliväestöllekin, joka on joutunut sodasta kärsimään, annetaan "apua", — annetaan näin: ajetaan se asunostaan, tapetaan väestön eläimet, vieläpä osa ihmisistäkin, myrkytetään elintarpeet, kaivot, miinoitetaan kaikki tiet, sillat, ym. ym. ja — sytytetään kylät palamaan.

Näin käy työ päivästä päivään. Ja ilman eetteri kuljettaa raportteja ylipäälliköille Mannerheimille ja Malmbergille ja päälöta Luukkoselle joissa sanotaan: Kolme kylää olen minä polttanut ja kaikki kylien naiset olen minä tappanut.

Ja tämä on sitten sitä "Lotta Svärd"-yhdistyksen jäsenten suorittamaa ohjelmaa mukaista laupeudensisarien työtä. Ja presidentti Kallio veisaa kiitosta näille sisarille.

Johan-Herman.

SEISKARIN SAARELLA

Päivä koittaa myöhään, aamu on lämmin. Itämeren laivaston laivat kulkevat rivissä valmistautuen hyökkäykseen saarelle. Leimahtaa raketti. Se on taistelumerkki. Punaisen laivaston miehet hyppäävät veneeseen. Voimakkaita airon vetoja ja vihollisen vinhan tulen alla laskevat veneet rantaan. Laivat suojaavat voimakkaalla tulellaan joukon maihinnousun. Punaisen laivaston miehet hyppäävät rannalle, asettuvat taistelujärjestykseen ja juoksevat eteenpäin huutaen tunnuksia:

— Eteenpäin, Leningradin turvallisuuden puolesta!

— Eteenpäin, Suomen kansan vapauttamiseksi!

Muutaman minuttia kuluttua valtaavat saaren tulipalot. Voimattomina vastustamaan neuvosto-maihinnousjoukkoa, turvautuvat katalat valkosuomalaiset alhaiseen "taistelu"-tapaansa: polttavat virkahuoneustoja, asuintaloja, ampuvat rauhallisia asukkaita pakoittaen heidät jättämään saaren. Saari muuttui murheelliseksi näyttämöksi. Kieltäytyen evakuoinnista piiloittautuvat suomalaiset kalastajat ja pakenevat valkosuomalaisia. Piilopaikoistaan he katselevat kauhulla palavia kotejaan, omaisuuttaan. Valkosuomalaiset pakenevat ja pyrkivät hävittämään tiellään kaiken: heittävät bensiniipuljoja taloihin, raatelevat lehmii, ampuvat vielä kissatkin. Heidän pakonsa jälkeen lojuu kaikkialla raadeltua karjaa, merivartiottuvassa on kasa tapettuja kissoja.

Punaisen laivaston miehet ehtivät aikanaan majakalle. Tuli on jo vallannut puiset pylväät. Neuvostomerimiehet tukahduttavat tulen nopeasti. Sillävälän kun Punaisen laivaston miehet ajavat takaa pakenemia vihollisia, kaappaavat kuunareita ja purjeveneitä, alkaa hydrografi osasto panna majakkaa uudelleen kuntoon. Pian he saattavat sen järjestykseen. Illalla ilmestyy majakkaan tuli. Laivat ja kalastajaveneet voivat rauhasa kulkea saaren ympärillä. Majakka valaisee niiden tien.

Valkosuomalaisten kynsistä vasta pelastuneet kalastajat palaavat koteihinsa. Muutaman tunnin kuluttua valtauksen jälkeen alkoi saarella rauhallinen elämä. Menimme kalastajien luo valokuvaukseen. Seiskarin asukkaat järjestivät ryhmään ja iloisina heidät kuvataan ystävällisessä piirissä Punaisen laivaston miesten ja puna-armeijalaisten kanssa. Sen jälkeen alkaa kauan kestävä keskustelu teepöydän ääressä. Kansanhallituksen julistusta käsitellään hyväksyen. Kun vaan muistutetaan Suomen entisen hallituksen teoista valtaa suutumus kalastajia.

A. Koivu

SEISKARIN KALASTAJAT OTTIVAT RIEMULLA VASTAAN VAPAUTTAJANSA, PUNALAIVASTOLAISET

K O H T A U S

Se oli liikuttava kohta. Suomalainen vanhus heittäytyi Suomen Kansanarmeijan ensimmäisen armeijakunnan kulttuurityöntekijän syliin. Kauan he seisoivat puhumatta mitään. Näytti siltä, ettei kumpikaan löydä tarvittavaa sanaa, ilmaistakseen tästä kohtauksesta johtuvan ilontunteensa.

Vihdoin se sana löytyi. Puristaen lujasti kulttuurityöntekijän kättä vanhus huudahti:

— Toveri!

— Toveri! — vastasi Juho Ikonen...

Akseli Proponen, 68-vuotias talonpoika pakoili toista päivää valkosuomalaisia. Hän istui heinäladossa tahi oli metsässä. Muutama päivä ennen vapauttaja-armeijan tuloa vanhuksen kotiin tunkeutuivat suojeluskuntalaiset. He vaativat ukolta lihaa ja kanoja. Kun vanha Akseli kieltäytyi siitä antamasta tahtoivat rosvot piestä ukon. Sitten he sanoivat uhkaillen: "Me, palaamme vielä, vanha koira" ja poistuivat.

Sanansa suojeluskuntalaiset pitivätkin. Ennen perääntymistään he työntyivät taloon, ja häätien ukon ulos ryntäsivät navettaan, huutaen ja räyhäten taluttivat lehmät ulos ja sytyttivät rakennukset tuleen.

— Nyt ovat loppuneet kärsimyksemme — sanoi Akseli. Te tulitte, pelastajamme. Me jo kauan odotimme teitä.

Kehoittaen kulttuurityöntekijää istumaan, Akseli pani kiehumaan teen ja paistamaan kanan. Mutta innostuen kertomaan hän unohti, sekä teen että kanan. Häntä erikoisesti kiinnostivat Suomen Kansanhallituksen julistuksen seuraavat sanat:

"Nouse Suomen kärsinyt työtekevä kansa! Käy uljaasti taisteluun sortajaisi ja

pyöveliesi hirmuvaltaa vastaan!"

Nouskaa kaikki kansalaiset, joille synnyinmaan tulevaisuus on kallis!

Vapaan ja riippumattoman Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan lipun alla — eteenpäin, voittoon!"

— Ja kansa nousee! — huudahti vanhus. — Minäkin liityn armeijakuntanne riveihin.

Kahden suomalaisen välinen keskustelu kesti kauan. Vanhus sai tietää, että komppanian kulttuurityöntekijä on samanlainen työmies kuin hänkin.

Pikkupoikana Ikonen jäi orvoksi. Kasvoi köyhyydessä. Sitten oppi sepän ammatin, liittyi nuorisoliittoon ja kommunistiseen puolueeseen. Ja nyt hän Suomen Kommunistisen puolueen kutsusta on liittynyt Suomen Kansanhallituksen Ensimmäiseen Armeijakuntaan.

Kauan kyseli Akseli Punaisesta Armeijasta, josta valkosuomalaiset levittivät kaikenlaisia perättömiä juttuja. Kulttuurityöntekijä selvitti

vanhalle Akselille, että Punainen Armeija tulee maamme ei valloittajana, vaan Suomen kansan ystävänä ja vapauttajana.

Punainen Armeija ei taistelee Suomen kansaa vastaan, vaan sen sortajia — sotaprovokaattoreita vastaan. Punainen Armeija kunnioittaa Suomen vapautta ja itsenäisyyttä, jotka Suomen kansa sai Suuren Lokakuun vallankumouksen ansiosta. Tämän riippumattomuuden puolesta, yhdessä Suomen kansan kanssa taistelivat Lenin ja Stalin ja nyt taistelee Punainen Armeija.

Me sinun kanssasi, Akseli, olemme työkanan poikia ja meidän yhteisiä vihollisiamme ovat cajanderit, erkot, tannerit ja mannerheimit. Yhdessä Punaisen Armeijan kanssa me taistelemme Suomen kansan yhteisen asian puolesta.

Minä lähdän kanssanne — sanoi vanha Akseli. — Minun käteni ei vavahda. Suomesta tulee vapaa, riippumaton maa.

VALKOHURTTAIN SOTA KANSAA VASTAAN

Meidän joukkomme, jotka etenevät Uhtuan suunnalta, tapaavat usein kyliä, joissa on joko koulu tai muita asuinrakennuksia poltettu. Ihmisiä ajetaan mukana väkipakolla. Suurin osa asukkaista pakenee kuitenkin lahtarien valheita uskomatta metsiin, josta palaavat meidän lentolehtiset käsissään ja sanovat puna-armeijalaisille: ettehan meitä ammu, sillä teidän julistuksissanne on sanottu, että saamme rauhasa palata kotiseuduillemme. Samoin tapasivat puna-

armeijalaisemme noin 300 Suomen armeijan sotilasta, joilta olivat kylmettyneet piloille jalat tai kädet, eivätkä kyenneet perääntymään armeijan mukana. Syynä heidän kylmetymiseensä ovat huonot jalkineet — kumiset saappaat — samoin ovat useimmat heistä ilman manttelia ja lämpimiä alusvaatteita. Armeijan muonitus on myöskin aivan keuhkoa, etupäässä leipää, kalaa ja kahvia, lämmintä ruokaa he eivät saa juuri ollenkaan.

T. K.

KUVA VALKOSUOMALAISESTA EVAKUOINNISTA

Tien varrella, jota myöten lakkaamatta vyöryvät neuvostojoukot, istuu suomalainen vanha nainen. Hänen liikkumattomille kasvoilleen on jähmettynyt murhe. Viereillään lojuu tapettu hevonen, osa lehmää ja raadeltua sianporsas. Vanhuksen jalkojen juuressa on sanomalehti, jolle kansanarmeijalaiset tuovat leipää, vehnystä, sokeria, lihaa... Lähestymme häntä ja kysymme kuka hän on ja mistä? Hän vavahtaa.

— Ei jumalan tähden vain saa sanoa hänen nimeään. Valkosuomalaiset ajoivat mukanaan hänen omaisensa ja jos ne vain saavat tietää, että vanhus on jutellut puna-armeijalaisten kanssa, tekevät ne lopun hänen omaisistaan. Valkosuomalaiset ovat kostonhimoisia.

Omasta elämästään vanhus sentään kertoo.

Hän asui miehensä kanssa metsämökissä. Maata heillä ei ollut, mutta lehmä oli. Hän möi maitoa ja mies oli tukinajossa. Ja niin elettiin.

Kerran tulivat suojeluskuntalaiset ja sanoivat hänelle ja miehelle: nyt on lähdeittä! Mihin?... Lähdeittä ja siinä kaikki. Yksi suojeluskuntalainen työkkäsi ukkoa pistimellä ja hänen oli mentävä. Vanhus itse pakeni. Hän halusi säilyttää omaisuuden.

Hän otti mukaansa hevosen, lehmän, lampaan ja pani porsaan säkkiin. Yöllä hän piiloittautui vanhalle kivilouhikolle. Sianporsas vinkui. Vanhus puristi käsilään sen kärsää: "Älä sinä vingu, suojeluskuntalaiset voivat kuulla ja tulla".

Ja ne tulivat ja ajoivat hänet eläimineen maantielle. Peljästyntä hevonen juoksi metsään. Minut kuluttua sieltä kuului räjähdys, hevonen oli törmännyt miinaan. Suojeluskuntalainen iski lehmää pistimellä ja yksi heistä ärjäsi vanhukselle:

— Joko sinä lähdet mukaamme tai menet samaa tietä lehmäsi kanssa. Mutta vanhus oli itsepäinen. Äkkiä hän juoksi metsään. Suojeluskuntalaiset eivät sinne lähteneet, koska pelkäsivät miinoja. Ne vain ampuivat häntä kohti...

Ja nyt hän kuljeksii pitkin teitä. Koti on poltettu, karja tapettu. Vanhus lämmittelee nuotiolla. Kansanarmeijalaiset antavat hänelle tupakkaa. Jospa ukko äkkiä palaisi niin saisi polttaa. Vanhus itkee liikutuksesta.

O. Laakko.

NEUVOSTOLIITON HALLITUKSEN VASTAUS BRITANNIAN HALLITUKSEN TOIMENPITEISIIN SAKSALAISTA VIENTIKAUPPAA VASTAAN

Marraskuun 28 p:nä julkaisti Britannian hallitus määräyksen saksalaista vientikauppaa vastaan kohdistetuista toimenpiteistä. Tällä määräyksellä Britannian hallitus kieltää kaiken meritse tapahtuvan tavarainkuljetuksen saksalaisista satamista ja myös kaikkien saksalaista alkuperää olevien tavarain kuljetuksen puolueettomista satamista. Britannian hallitus vaatii, että edellämainittuja tavaroita kuljettavat laivat purjehtisivat englantilaisiin tai ranskalaisiin satamiin, joissa lastit takavarikoitetaan ja myydään pakollisesti. Minkälaisia lastia tahansa kuljettavien puolueettomien maiden laivojen, jotka lähtevät sellaisten valtioiden satamista, joihin Saksalla on pääsy, täytyy purjehtia tarkastusta varten Britannian ja Ranskan satamiin.

Tämän määräyksen johdosta jätettiin Britannian lähettiläälle Moskovassa joulukuun 10 p:nä nootti, jossa esitettiin Neuvostohallituksen vastalause edellämainittuja puolueettomien maiden oi-

keuksia ja etuja rikkovia Suurbritannian toimenpiteitä vastaan.

Nootissa muistutetaan, että tämän vuoden lokakuun 25 p:nä Neuvostohallitus ilmoitti, ettei se hyväksy niitä Britannian hallituksen toimenpiteitä, jotka sotatarpeiden salakuljetuksen vastaista taistelua tekosyynä käyttäen rikkovat kansainvälisen oikeuden periaatteita ja tuhoavat merikaupan.

Toimenpiteet Saksan vientikauppaa vastaan, jotka on otettu käyttöön marraskuun 28 päivän määräysten perusteella, aiheuttavat uuden vaurion puolueettomien valtioiden eduille. Suurbritannian käytäntöönottamalla taloudellisen sodan menetelmällä ei ole ennakkotapausta kansainvälisten suhteiden historiassa. Ne ovat kansainvälisen oikeuden normien yhä pitemmälle menevää rikkomista, joiden mukaan kukaan ei voi kieltää puolueettomia maita tuottamasta sotivien valtioiden alueilta tarpeita varten kaikkia tava-

roita, riippumatta niiden alkuperästä.

Samanlaista kansainvälisen oikeuden rikkomista on saksalaisten tavarain kuljetuskielto toisesta satamasta toiseen.

Lopuksi Neuvostohallitus pitää täysin mielivaltaisena Britannian sitä vaatimusta, että riippumatta kuljetettavien lastien alkuperästä on niistä puolueettomien valtioiden satamista, joihin Saksalla on pääsy, tulevien laivojen mentävä britannialaisiin tai ranskalaisiin satamiin tarkastusta varten.

Pannen vastalauseensa Suurbritannian edellalueteltuja toimenpiteitä vastaan Neuvostoliiton hallitus pidättää itselleen oikeuden vaatia aiheutettujen vahinkojen korvaamista, jos Neuvostoliiton valtion kauppalaivat tulevat pakolla viedyiksi britannialaisiin tai ranskalaisiin satamiin, tai jos marraskuun 28 päivän määräyksen soveltamisesta aiheutuu muunlaista vahinkoa Neuvostoliiton ulkomaankaupalle.

Neuvostoliitossa huolehditaan ihmisistä

(Kirje Toksovasta Inkerinmaalta)

Ennen tsaarivallan aikana oli meillä Venäjällä vain pieni osa sellaista väestöä, josta pidettiin huolta. Tämä oli niin sanottu kermakerros, johon kuuluivat tsarinhallituksen läheisemmät kannattajat — suurkapitalistit ja rahapösöt. Mutta työtätekevälle väestölle ei annettu minkäänlaista arvoa, esim. me Inkerin suomalaiset olimme kokonaan laiminlyötyjä. Meidän elämästämme ei kukaan huolehtinut, vaan päinvastoin jokainen riisti ja sotti mielensä mukaan.

Tämän kaiken me tulimme huomaamaan vuonna 1914, maailmansodan sytyttyä. Hiukan sen jälkeen, kun mieheni oli lähetetty rintamalle puolustamaan tsarinhallitusta ja oikeuksia, sairastui vanhin poikani, joka oli silloin 14 vuotias. Heti kun poikani oli sairastunut, kiiruhdin lääkärin luo, joka asui 10 kilometrin päässä. Sinne saavuttuani sain ensin odottaa 3 tuntia, ennen kuin lääkäri päästi minut puheilleen. Ja kun olin kyynelehtimässä kertomus asiasta ja nöyrimmästi pyytänyt häntä sairaan poikani luo, sanoi lääkäri kylmästi: — tuokaa poikanne tänne, niin sitten katsotaan.

Kotiinpaluumatkallani kävin useampien talollisten luona pyytämässä hevosta, mutta kaikki kieltäytyivät siitä luovuttamasta. Vihdoin onnistuin saamaan hevosen ja kuljettamaan poikani lääkärin luo. Mutta tämä tsarismien uskollinen palkkareiki kieltäytyi osoittamasta

apuaan pojalleni, koska minulla ei ollut sitä 3 ruplaa, jota hän vaati poikani tarkastamisesta. Ja mikä oli tulos? Viiden päivän kuluttua poikani, josta oli tuleva perheemme huoltaja, makasi kuollessaan.

Aivan toista on nyt elämä, jonka todistajaksi olen itse joutunut. Vuoden 1937 keväällä eräänä yönä sairastuin. Heti kun tunsin pahoinvointia herätin tyttärenti ja käskin kutsumaan lääkärin. Hän juoksi kyläneuvoston ja sieltä soitti puhelimitse sairaalaan. Minut kuljetettiin sairaalaan. Siellä minut heti asetettiin erikoisen hoidon alaiseksi ja kahden viikon kuluttua tunsin itseni jo melko terveeksi. Mutta minua ei vaan niin päästetty sairaalasta. Suoraan sairaalasta lähetettiin minut 1½ kuukaudeksi parantolaan etelään.

Sellaisesta elämästä, josta sain nauttia parantolassa, en ennen ollut osannut uneksia. Siellä jokaista, olipa hän venäläinen, suomalainen tai juutalainen, hoidettiin samantyyppisellä kohtelaisuudella ja hellyydellä. Ja kaikki tämä oli maksutonta. Esim. minun, joka sairaalassa oloni mukaanluettuna jouduin olemaan yli kaksi kuukautta lääkärin hoidon alaisena, ei tarvinnut maksaa penniäkään.

Tämä kaikki todistaa sitä, miten meillä huolehditaan ihmisistä. Ja neuvostohallitukselle ovatkin ihmiset kaikkien kalleinta omaisuutta.

Maria Puhilas,
Toksova. Puhilaan mäki.

AMERIKAN NOOTTI ENGLANNIN HALLITUKSELLE

TASS tiedottaa joulukuun 9 päivänä, että Yhdysvallat ovat antaneet Englannin hallitukselle nootin, jossa väitetään, että Englannilla ei ole oikeutta saartaa Saksan vientiä Yhdysvaltoihin. Nootissa korostetaan, että Yhdysvaltojen hallitus pidättää itselleen oikeuden vaatia korvausta saarron aiheuttamasta tappiosta.

Edelleen selittää Yhdysvaltojen hallitus ottaneensa valittaan vastaan tiedon Englannin määräyksestä kaikkien Saksan satamista lähtevien laivojen ja muiden maiden satamista lähtevien saksalaista tavaraa kuljettavien laivojen pidättämisestä.

Viitaten siihen, että Amerikan laivoja on kielletty menemästä sotaakäyvien maiden satamiin samoin kuin sotaakäymättömienkin maiden satomintojen vyöhykkeellä sijaitseviin satamiin sanotaan nootissa: "Tästä seuraa, että tuskinpa on olemassa perusteita amerikalais-

ten höyrylaivojen tai niiden lastin pidättämiseen saarron rikkomisen vuoksi. Samaten ei Saksasta Yhdysvaltoihin kuljetettavan lastin suhteen voi nousta kysymystä saarron rikkomisesta.

Riippumatta siitä, mitä voidaan sanoa jonkun sotaakäyvän maan toista maata vastaan soveltamien toimenpiteiden puolesta tai vastaan, niin laitonta on niiden toimenpiteiden soveltaminen siten, että ne laajentavat sotaakäyvien valtojen oikeuksia puolueettomiin maihin tai niiden lasteihin nähden tai saattavat puolueettomat maat ja niiden kansalaiset pakko-toimenpiteiden alaiseksi näiden laillisen toiminnan johdosta.

Puhumattakaan siitä, että nämä Englannin hallituksen toimenpiteet rikkovat kansainvälistä oikeusperiaatetta, sanotaan nootissa, että "on olemassa käytännöllisiä syitä, jotka saattavat Yhdysvaltojen hallituksen ryhtymään

vastatoimenpiteisiin annetun määräyksen johdosta."

Edelleen osoitetaan nootissa, että useimmissa tapauksissa ovat amerikalaiset ostaneet osittain tai täysin maksettuja saksalaisia tavaroita, joita ei vielä ole toimitettu Yhdysvaltoihin, tai he ovat aikeissa ostaa Saksasta tavaroita, joita ei voida saada nopeasti muista maista. Nämä seikat huomioonottaen pitäisi Englannin hallituksen ymmärtää, minkätähden Yhdysvaltain hallitus ei voi suhtautua välinpitämättömästi tätä määräystä annettaessa edellytettuihin toimenpiteisiin. Jos tämä määräys pannaan täytäntöön, huonontaa se tilannetta ja tuottaa vahinkoa kaupalle. Senvuoksi on Yhdysvaltain hallitus pakotettu vaatimaan, että Englannin hallituksen suorittamat toimenpiteet eivät ulotu Amerikan kansalaisten lailliseen kaupankäyntiin ja hallitus säilyttää Amerikan kansalaisten kaikki oikeudet."

Vangiksi joutuneen...

(alku 2 siv.)

vakaa ajatus, että hänet sitenkin tapetaan. Luettuaan Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan hallituksen julistuksen, sanoma- ja lentolehtisiä ja nähtyään uuden Suomen kartan, samoin valokuvista Neuvostoliiton jo Suomen Kansanvaltaisen hallituksen välisen ystävyys- ja keskinäisen avunannon sopimuksen allekirjoittamistilaisuus-

den, alkoi hän vähitellen rauhoittua.

Tämän jälkeen hän pyysi kynää ja paperia. Hän kirjoitti kirjeen Lehtosaaren kylän asukkaille. Kirjeessään hän pyytää Lehtosaaren kylän asukkaita palaamaan koteihinsa, alkamaan entisen rauhallisen työnsä ja jatkamaan kotoista elämäänsä rauhallisesti. Kertoo, että

tällä minun on hyvä olla, mutta luultavasti pitävät vankina tämän selkkauksen loppuun saakka, jolloin minä tulen kotikylääni ja alan jatkaa entistä työtäni koulun opettajana. Jos vaimoni tulee kotiin, sanokaa hänelle, että minä voin hyvin, ruokaa minulla on yllin kyllin ja ettei minun hätäisi minun kohtalostani ollenkaan, vaan olisi rauhallinen.

T. K.

"Reynolds News"-lehtien lukijat puolustavat Neuvostoliiton asennetta

Lontoo, 10 joulukuuta (TASS). "Reynolds News"-lehti tiedottaa, että tämän viikon aikana on toimitus saanut ennätysmäärän kirjeitä Neuvostoliiton ja Suomen kysymyksestä. Kirjeistä on lehti julkaissut kaksitoista. Kymmenessä niistä puolustetaan Neuvostoliiton toimenpiteitä. Esitämme mielipiteitä muutamista kirjeistä:

"Suomen hallitus ei ole koskaan neuvotellut Suomen kansan kanssa. Provokatio on lähtöisin valtakunnan johtajista". "Suomi ei ole ollut demokraattinen valtio. Sitä johti kansanvastainen taantumuksellinen hallitus". "Jos sosialistista valtiota uhataan sodalla, on sen puolustauduttava". "Neuvostoliiton toimenpiteet vastaavat Suomen työväenluokan etuja".

VAINOT RANSKASSA

PARISI, 10 joulukuuta (TASS). Ranskalainen lehti "Petit Parisien" tiedottaa, että Ranskan sosialistisen puolueen hallinnollisen komitean jäsen Soretti on eroitettu puolueesta siitä syystä, että hän sodan alussa yritti harjoittaa agitatiota viipymättömän rauhan puolesta.

"Oeuvre"-lehden tiedotuksen mukaan on Dravelissa (Parisin lähellä) vangittu 4 kommunistia "kommunistisen propagandan uudistusyrityksestä".

Englannin hallituspiirien peruutus

Lontoo, 9 p:nä joulukuuta (TASS). Englannin hallituspiirit eivät vahvista Tukholman tiedotusta siitä, että Suomen hallitus olisi tehnyt Englannista tilauksen 100 hävittäjälentokoneen hankkimisesta Suomelle.

TOIMITUSKUNTA.

KANSAN VALTA

14 p. JOULUKUUTA
v. 1939

SUOMEN TYÖTÄTEKEVIEN KANSANRINTAMAN ÄÄNENKANNATAJA

N:o 9
TORSTAI

Suomen Kansanhallitus— takaa kansanval- lan maahan

"Meidän valtiomme tulee olla kansanvaltainen tasavalta, joka palvelee kansan etuja, — eroitukseksi Cajanderien ja Erkköjen rahavaltai-
sesta tasavallasta, joka palvelee kapitalistien ja kartanonherrain etuja. Mutta meidän valtiomme ei kuitenkaan ole luonteeltaan neuvostovaltio, sillä neuvostojärjestelmää ei voida saattaa voimaan pelkästään hallituksen voimin, ilman koko kansan ja eritoten talonpoikaiston suostumusta.

Tämän mukaisesti on meidän hallituksemme Suomen kansanvaltaisen Tasavallan Kansanhallitus. Se tulee nautumaan laajaan työtätekevien kansanrintamaan osallistuvien eri puolueiden ja ryhmien edustajista. Kansanhallituksen lopullinen kokoonpano, sen valtuudet ja toimenpiteet tulevat yleisen, yhtäläisen, välittömän ja salaisten äänioikeuden pohjalla valitun Eduskunnan vahvistettaviksi".

(Suomen Kansanhallituksen julistus.)
Voimaan astuu siis todellinen kansanvalta. Suomi tulee muodostumaan todella itsenäiseksi Kantasavallaksi. Kukaistettuaan rahavaltaitaiden vallitseman hallituskomennon ei maasta siis muodosteta mitään neuvostovaltioita kuten Suomen entiset valttaherrat väittivät, vaan Suomen kansalle itselleen annetaan oikeus lopullisesti ratkaista valtiomuoto kuten muutkin kysymyksensä.

EESTIN ARMEIJAN YLIPÄÄLLIKÖ KENRAALI LAIDONER LÄHTENYT MOSKOVASTA

TASS, 13 joulukuuta.
Joulukuun 12 päivänä matkusti Moskovasta Eestin armeijan ylipäällikkö kenraali Laidoner seurueineen, johon kuuluivat eversti hra Saarssen, kapteeni hra Jakson ja hra Kures.

Lokakuun asema oli korostettu Neuvostoliiton ja Eestin lipuilla. Asemalle muodostettiin kunniakuja.

Työläisnuorten lippulaulu

Taiston lippu joukkomme tään
nousi tankoon hohtavana, rohkeana.
Yllä nuorten ylpeän pään
viel' sen nytkin näät.
Kestit vainot valkean maan,
vaikka sorakuoppiin sortui sotilaasi.
Taiston aallot vieläkin vaan
kulkee kulkuaan.

Ei saa, ei eikä saa
nuor' joukkos' kuolla vankilaan.
Ei saa, ei eikä saa
sun punahehkus sammumaan.
Eespäin, taas eteenpäin
sua vankat kourat kantaa näin.
Ei saa, ei eikä saa,
sun punahehkus ei sammua saa.
Ei saa, ei eikä saa
vihamies sua sortumaan.
Ei saa, ei eikä saa
sun punahehkus sammumaan
Ei saa, ei eikä saa,
vaikk' kulkis tiemme kuolemaan.
Ei saa, ei eikä saa
sun punahehkus' ei sammua saa.

Keskeltä oksain vihertävään
nousee käs'vartesi tähtiin
vielä päin.
Armeija suuri ja voittamaton
työläisnuorten vankka
sun juurellas aina on.
Johtaos meitä kirkkain säin,
johda kun valkeat hurtat
käy meitä päin.
Kaatua vaikka onnemme ois'
johdollasi katkee
orjuuden kahleet pois!

VALKOSUOMALAISISTA SOTAHUR- TISTA VAPAUTETUISSA KYLISSÄ

Toimiva armeija, Petroskoin suunnalla. 13 joulukuuta. (TASSin erikoiskirjeenvaihtajalta.)

Syytäen parjausta Neuvostoliittoa ja Punaista Armeijaa vastaan pakottivat valkosuomalaiset rosvot rajaseutujen väestön teloituksen uhalla jättämään kotipaikkakuntansa. Monet rauhalliset asukkaat, jotka eivät halunneet lähteä mihinkään, pelastautuivat suojeluskuntalaisilta pakenemalla metsiin. Nyt palaavat pakolaiset vähitellen takaisin.

Hautavuoren ja Ignoilan kylissä palaa elämä entisille laduilleen. Sinne saapui neuvostomaasta leipä-, sokeri- ja suolakuormia. Monet rannat ja köyhä talonpoikaisten Harakka Hautavuoren kylästä kertovat:

"Meidän köyhä väkemme on unohtanut sokerin maun. Leipää ja suolaakin oli vain rikkaililla."

Kylän asukkaiden yleisissä kokouksissa hyväksytään lämpimästi Neuvostoliiton ja Kansanvaltaisen Suomen välillä solmittu keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimus ja lähetetään ter-

vehdyksiä Kansanhallitukselle ja sen päämiehelle Otto Kuusiselle.

Vielä palaamattomien maamiesten omaisuuden varjot on järjestetty samoin hyljätyn karjan hoito. Kysymystä koulujen jälleen käyntiinsaattamisesta käsitellään parhaillaan. Kaikessa tässä auttavat Punaisen Armeijan taistelijat ja komentajat paikallista väestöä neuvoilla ja teoilla.

M. Ginberg.

TYÖTTÖMYYS NAISTEN KESKUUDESSA LI- SÄÄNTYY RANSKASSA

Berlini, 11 pñä joulukuuta
Berlini, 11 pñä joulukuuta (TASS). Tietotoimisto Transocean kertoo Ranskan työministerin Pomaradin radiopuheesta. Osoittaen, miten jyrkästi työttömyys naisten keskuudessa on Ranskassa lisääntynyt totesi Pomarais, että se johtuu yleisestä mobilisoinnista, minkä johdosta teollisuus on pysähtynyt useille aloilla.

NEUVOSTOHALLITUKSEN VASTAUS KANSAINLIITON KOMITEAN PU- HEENJOHTAJAN SÄHKÖSANOMAAN

Joulukuun 12 pñä sai Neuvostoliiton Ulkoasiain Kansankomissariaatti Genevestä (Sveitsi) Kansainliiton Yleiskokouksen Suomen kysymystä käsittelevän komitean puheenjohtajalta herra de Mattalta seuraavan sähkösanoman:

"Sääntöjen 15 luvun mukaisesti koollekutsutun Yleiskokouksen muodostama komitea kääntyy kiireellisesti Neuvostoliiton hallituksen ja Suomen hallituksen puoleen pyytäen niitä lopettamaan sotatoimet ja aloittamaan Yleiskokouksen välityksellä viipymättä neuvottelut rauhan palauttamiseksi. Kokouksessa edustettuna oleva Suomi suostuu tähän. Olen kiitollinen, jos saan huomioon, tiistaihin mennessä vastauksen, onko Neuvostoliiton hallitus valmis hyväksymään tämän pyynnön ja lopettamaan viipymättä sotatoimet."

Jose Ceiro de Matta, komitean puheenjohtaja."

Samana päivänä, joulukuun 12 pñä, vastasi V. M. Molotov Neuvostohallituksen nimessä herra de Mattalle seuraavansisällöisellä sähkösanomalla:

"Neuvostoliiton hallitus kiittää Teitä, herra Puheenjohtaja, ystävällisestä kutsusta osallistumaan Suomen kysymyksen käsittelyyn. Neuvostoliiton hallitus saattaa samalla Teidän tietoon, että se ei pidä mahdollisena ottaa vastaan kutsua niiden syiden vuoksi, jotka on selitetty Ulkoasiain Kansankomissariaatin sähkösanomassa joulukuun 4 pñä, joka lähetettiin vastaukseksi herra Avenolin tiedusteluun."

MOLOTOV."

Leningradin sotilaspiirin esikunnan tiedonanto

Joulukuun 12 pñä joukkomme jatkoivat etenemistään kaikilla suunnilla.

Uhtuan suunnalla valtasimme Märkäjärven kylän, joka sijaitsee 92 kilometriä valtakunnanrajasta länteen.

Petroskoin suunnalta valtasivat joukkomme Hunttilan kylän Laatokan rannikolla ja Konpinojan aseman Pitkärannan ja Sortavalan välisen rautatien varrella.

Suomen ja matalalla olevien pilvien vuoksi ei ollut lentovoimien sotilaallista toimintaa.

Suomalaiset työläiset Yhdysvalloissa tervehtivät Suomen Kansanhallitusta

New York, 12 joulukuuta (TASS.)

"Daily Worker"-lehden tiedoituksen mukaan ilmoitti "Suomalaisen Työväenjärjestön" Los Angelesin osaston edustaja Viitala, että Yhdysvalloissa asuvat suomalaiset työläiset tervehtivät Suomen Kansanhallituksen muodostamista. Viitala lausui edelleen, että neuvostovastaista kamppailua johtavat Hoover ja Hearst eivät kykene pettämään Yhdysvalloissa asuvia suomalaisia, jotka tietävät, että valkosuomalaiset ovat valmistautuneet sotaan Neuvostoliittoa vastaan jo vuodesta 1920 lähtien.

Kommunistivainot Ranskassa

Parisi, joulukuun 12. (TASS.)

"Petit Parisien"-lehden mukaan on poliisi vanginnut Saint Denis'ssä 14 alveriaista kommunistia.

Rauhan liike Englannissa

(TASS). "Englannin nuoris-rauhan puolesta taistelevan "yhdistyksen" koollekutsuun neuvotteluun osallistui eilen yli 500 edustajaa. Valtavalla äänen enemmistöllä hyväksyttiin päätöslauselma, jossa vaaditaan viipymättä kutsuun koolle rauhanneuvottelut.

Kuten "Reynolds-News"-lehti mainitsee, osoitti neuvottelu, miten kaikissa kansankerroksissa pelätään, että nykyistä sotaa tullaan käyttämään hyökkäykseen joukkojen elintasoja ja laillisia oikeuksia vastaan. Yksi neuvottelun edustajista — Labor-puolueen vaaliehdokas Bedfordshiressä Matthews sanoi, että sotaa Saksaa vastaan käytetään taantumuksen voimistamiseksi Englannissa. "Tunnuksia, joiden vuoksi isämme kuolivat — sanoi hän — käytetään nyt meidän pettämisksemme". Toinen edustaja lausui: Punainen Armeija taistelee Suomessa Suomen kansan asiain puolesta."

„YLEINEN MIELIPIDE“ MARSSILLA

Suomen konkurssin tehnyt valtakopla nähdessään tuhonsa lähestyvän huutaa avukseen kaikkia maailman taantumusvoimia. Viimeisenä yrittäneen Suomen valta-herrat vetosivat Kansainliittoonkin saadakseen sen kautta pelastuksen oman kansansa tuomiolta.

On oikeastaan kohtalon ivaa, että Suomen rahamahdin hallitus on nyt kääntynyt Kansainliiton puoleen. Eihän ole kuin puoli vuotta siitä kun nämä samaiset Suomen vallanhoitajat nousivat taisteluun Kansainliittoa vastaan. Juuri Suomen edustajat Kansainliitossa, yhdessä puolalaisten ystäviensä kanssa puuhasivat ja saivat aikaan Pohjoismaiden ja Baltian maiden yhteisesiintymisen Kansainliiton perusajatuksen mukaista keskinäisen avunannon ja takuun pykälää vastaan Kansainliiton säännöissä.

Neuvostoliitto torjui silloin voimakkaasti Suomen ja sen apuisten yritykset tämän Kansainliiton säännön kumoamiseksi. Mutta Suomen tuona aikana erikoisesti „puolueettomuudella“ ratsastaneiden valtiopiirien onnistui lopullisesti halvauttaa Kansainliitto. Tätä „voittoa“ Suomen taantumukselliset piirit tervehtivät hyvin suurella riemulla, selittäen Kansainliiton lopullisesti kuolleen.

Mutta nyt kun Suomen valtakopla syöksi maansa tuhon partaalle lähtiessään suurten imperialistivaltioiden asiamiehenä sotaprovokation tuelle Neuvostoliittoa vastaan — kun se huomasi pelinsä pelatuksi — manataan esiin tuon Kansainliiton haamu, jonka päälle äskettäin sen kautta apua historian Suomen valtakopalle antaman tuomion torjumiseksi.

Kaikki kansainväliset taantumuksen torvenpuhaltajat on pantu liikkeelle „pienen“ ja „viattoman“ Suomen puolesta, jota muka bolshevismi uhkaa. Tämän taantumuksen järjestämän Neuvostoliiton vastaisen ajolahdin ohjekset kulkevat Suomen taantumuksen englantilaisten imperialistien isäntien käsiin. Maailman rahavalta puuhasi kansainvälistä kolehtia Suomen konkurssihallituksen puolesta. Koko maailman ostettava porvarillinen lehdistö — samoin kuin oikeistososialidemokraattinen petturilehdistö kiljuu äänensä käheäksi Suomen tilille joutuneen valtakopla puolesta.

Tämä kansainvälinen „yleinen mielipide“, joka nyt marssii esiin muka Suomen puolesta, ei liikahtanutkaan silloin kun Abessinian kansa joutui todellisen rosvohyökkäyksen kohteeksi. Tämä lännen suurimperialistien johtama yleinen mielipide hylkäsi Espanjan kansan sen todellisen hädän hetkellä — luovutti sen veristen pyövelien käsiin. Tämä Chamberlainin ym. johtama yleinen mielipide ylenantoi Alba-

nian kansan sen joutuessa raajan väkivaltahyökkäyksen kohteeksi. Tämä maailman rahamahdin „yleinen mielipide“ on vaiennut kun japanilainen anastaja on tuhonnut Kiinan kaupunkia, murhannut satojatuhansia rauhallisia kansalaisia.

Nyt kun tämä „yleinen mielipide“, jota maailman finanssimahdin keskuksista hoidetaan, sai sysätyä Suomen tolkkunsa menettäneen valtakopla Neuvostoliiton vastaisen sodan tuelle — kun Suomen vallassaolijat itse kauhistuneena huomaavatkin seisovansa tyhjän päällä, alkavat he parkua apua kaikilta maailman ääritä. Ja apua tulee — kuolleeksi julistettu kansainliitto astuu näyttämölle. Koko maailma tietää jo etukäteen, että Suomen yläluokan asia on mennyt kalua. Muuten ei tuota Englannin imperialismin käsiin jäänyttä kummitusta olisi esiin marssitettu.

Mutta maailman kansojen yleinen mielipidekin on lähtenyt liikkeelle. Eri puolilla maailmaa, Englannissa, Ranskassa, Amerikassa, jokaisessa maassa nousee maailman

työväkivien ääni ja julistaa esiin totuutta. Se vaatii apua sorretuille Suomen kansan joukoille. Tämä mielipide tietää, että Neuvostoliitto tahtoi rauhaa Suomen kanssa ja sen vuoksi oli valmis antamaan Suomelle suuria taloudellisia etuja, maa-alueita, takaamaan Suomen turvallisuuden. Tämä todellinen kansojen mielipide maailmassa tietää, että Suomen suurpääoma ei tahtonut rauhaa vaan sotaa. Tämä todellinen kansojen mielipide tietää, että Suomen kansa ei tahtonut eikä tahdo sotaa Neuvostoliittoa vastaan. Tämä kansan todellinen mielipide tietää jo, että Suomi on saanut uuden hallituksen — Kansanhallituksen — joka on tehnyt sopimuksen Neuvostoliiton kanssa. Tämä yleinen mielipide tietää, että Neuvostoliitto tulee Suomen Kansanhallituksen avuksi tullessaan pelastamaan Suomen kansan vapauden ja riippumattomuuden.

Maailman kansojen yleinen mielipide nousee Suomen kansan puolesta konkurssin tehnyttä rahamahdin hallitusta ja sen imperialistisia isäntiä vastaan.

VALKOSUOMALAISIA VAKOILIJOITA

Paikkakunta on hiljainen, ihmisiä ei ole. Männikössä sijaitsevan valkean kaksikerroksisen talon ulko-ovella seisoo Kansanarmeijan taistelija. Tähän olivat ennen sijoittuneet valkosuomalaisten vakoilijat. Täällä tekivät Mannerheimin apulaiset hulleja suunnitelmiaan „Venäjän valloittamisesta“. Talon eteisessä riippuu strateginen kartta. Siihen on punaisella kynällä vedetty paksu viiva Valkeasaaresta Uralille. Se on valkosuomalaisten sotahurtta „voittoisa“ tie. Missä ovat nyt nämä „sankarit“? Pakenevat, näytellen

kantapäitään Kansan- ja Puna-armeijalle.

Talon sisällä on esineitä, jotka ovat kuvaavia valkosuomalaisten sotaistuudelle. Muutamia satoja viinipulloja. Komeita pukuja. Miekkoja. Mannerheimin, Kallion ja muiden sodanlietojien valokuvia, ja itsensä englantilais-amerikkalaisille pankkiireille myyneiden valkosuomalaisten vakoilijoiden nimikirjoituksilla varustettu vieraskirja.

Hävisivät kaupassa herat pankkiirit! — nauraa kansanarmeijalainen Kupri. — Hukkaan menivät heidän rahansa.

Keskustelu vangin kanssa

— Minä en ymmärrä.. En käsitä mitään.

Heikki Welling, vangiksi joutunut Suomen armeijan sotilas, istuu jännityksen vallassa penkin reunalla.. Hän pitää kylmettyneitä käsiään polvien välissä. Nuoren sotilaan kirkeässä, jähmettyneessä katseessa kuvastuu kauhu.

— Minä en ymmärrä.. En käsitä mitään, vakuuttelee hän yksitoikkoisesti.

— Olkaa levollinen. Sytyttäkää tupakka. Nyt teitä ei uhkaa enää mikään.

Pienen sotilaan kädet, jotka ojentuvat savukelaatikoon päin, vapisevat hieman. Hän on kokonaan pelon vallassa. Heikki Welling ei todellakaan kykene ymmärtämään mitään.

Viikko sitten hän työskenteli vielä Viipurin laatikko-tehtaalla. Hiirenharmaa sotilaspuku ei ole ehtinyt edes vielä rypistyä eikä Heikki Welling tulla todelliseksi sotilaaksi. Vanhanmallinen kiivääri, joka saa puna-armeijalaiset pudistelevaan päätänsä, on heitetty nurkkaan.

— Minä olen ampunut hyvin vähän, hyvin vähän, lausuu Welling. — Kolme, ei kun neljä panosta. Minun oli kestettävä siihen asti, kunnes oli annettu merkki raketilla ja sitten peräännyttävä. Minä puhun aivan totta. En tiennyt sitä.

— Mitä ette tiennyt?

— Sitä, että teillä on niin paljon koneita.

Suuren talonpoikaistalon ikkunan läpi saattaa nähdä miten luoteeseen päin liikkuu rautainen, jyrisävä tankkijono. Jossakin metsän takana jyskivät tasaissa tahdissa tykit. Ajoittain syöksyvät eteenpäin hävittäjäkoneet halkoen ilmaa terävästi. Niiden vihainen murina saattaa pienen sotilaan painamaan päänsä hartioiden väliin.

— Mistä joukko-osastosta olette? Mikä on päällikkönne nimi?

— En tiedä. Se tahtoo sanoa, en muista mitään.

— Yrittäkääpä muistella. Ajatelkaa.

— Olen jo ajatellut. Teidän joka tapauksessa ammutte minut, — lausuu hän äkkiä.

— Kuka teille niin on sanonut?

— Upseeri. Punaiset ampuvat kaikki vankinsa.

Totinen kääntäjäkään ei voi pidättää hymyään.

— Mitä teille vielä on sanottu?

— Punaiset ampuvat kaikki. Lapsiakin. Heitä vastaan täytyy tapella.

— Oletteko te uskonut sen?

— Olen.. Se tahtoo sanoa, en, en tiedä.. Minähän olen työmies. Minä olen tehnyt laatikoita.

— Mitä varten te tästä puhutte?

— En tiedä. Joukkueesamme neuvotti siten.

— Kuka neuvot? Upseeriko?

— Ei, sotilaat. Meillähän eivät kaikki ajattele samalla tavalla.

— Mitä muuta sotilaat ovat puhuneet?

— Toiset sanovat: Täytyy kestää, me saamme apua. Toiset ovat sitä mieltä, että punaisia vastaan ei pidä tapella, on parempi täyttää Neuvostohallituksen vaatimukset.

— Tiedätkö te, mitkä ne ovat?

— Tiedän. Meille sanottiin, että te vaaditte armeijan hävittämistä ja puolet rannikostamme.

— Se ei ole totta.

— Meillä on sanottu siten. Minäkin luulen, ettei se ole totta.

— Te sanoitte olevanne työmies.

— Niin.

— Ja te tahdotte tapella venäläisiä työmiehiä vastaan?

(Loppu 4 siv.)

SOTAPROVOKAATTORIEN ESILAUJAJIA

Helsingin Johanneksen kirkon pappi on musta. Musta sekä sielultaan, että ruumiilliselta olemukseltaan. Se on yksi katalimpia ja mustimpia kyitä, mitä maa päällään kantaa.

— Sellainen on Johanneksen kirkon pappi ja monet muut hänen kaltaisensa.

— Johanneksen kirkon pappi ja hänen kaltaisensa ovat aina olleet katalimpien kansaa vastaan tähdätyt juonittelujen ensiviulun soittajia. Näin on ollut ja näin on nykyin.

— Tämänkin sodan, joka maassamme nyt palaa, valmistelujen ensiviulua kansan keskuudessa soittivat juuri tällaiset — papit. Nehän ne pimittivät ja pimittävät kansaa. Nehän ne huutivat pöytänsä korkealla äänellä: nouse kansa itäistä vihollista vastaan. Punainen vaara uhkaa maattamme.

— Niin huutivat! Ja kenen

puolesta huutivat? Suurten pankkiirien, rahavallan ja suurkartanonherrain puolesta. Kaikki „pyhän raamatun“ sivuilla kerrotut olennot ne manasivat esille.

— Näiden esille manamiensa olentojen nimessä he huutivat: Nouse Suomen mies. Nouse aseisiin, käy vihollistasi vastaan. Ja jos sinulla on onni kuolla taistelussa vihollistasi vastaan „kuolet suloisin kuoleman isänmaasi puolesta“.

— Tätä ne papinkaapuun puetut kyykäärmeet kuorossa veisasivat.

— Ja isännät hykertelivät. Ja kuiskivat toisilleen: „oikein, sinä ansiokas poikani“.

— Ja sota tuli. Tuli kaikine kauhuineen.

— Näiden pappien manaukset olivat kantaneet „hedelmäänsä“. Ja nyt nämä samat papit kädet ristissä, silmät mulkoillen kohden

korkeutta, ulkokultaisina ovat jälleen pöntöissään. Ne ovat pukeneet äänensä suuron väreisiin ja saarnaavat: antikristus on idästä maamme rynnännyt — se raastaa ja repii maattamme.

— Sellainen on näiden pappien päivän psalmi.

— Ja Suomen mies „kuolee suloisesti“, kuolee näiden mustaan kaapuun puetujen kyykäärmeiden isäntien, suurpääoman ja pankkiherrain puolesta.

— Ja nyt, kun kansa huokaa raskaiden sodan kärsimysten alla, saarnaavat tämäntallaiset papit näin: Suomen kansa on tehnyt suurta syntiä korkeuden isää vastaan ja siksi nyt jumala sitä niin ankarasti rankaisee.

— Ja edelleen.

— Mutta jos te kansa maksatte säännöllisesti meille papeille kuuluvat verot ja kymmenykset, niin me ruokoilemme teidän puolestanne.

ne. Ja ne ruokoilevat. Ruokoilevat ulosottomiehiä ryöstämään köyhtyneeltä kansalta maksamattomista papinve-roista kaiken omaisuuden, viimeisen lehmänkin. Näin ruokoilevat silloin kuin kansa on mitä suurimmassa hädässä.

— Niin! Tällaisia ovat yleensä papit. Ne ovat yleensä mustia ja mustina pysyvät.

— Mutta..

— Tällaiset papit on karikoitettava asemistaan. Tällaisten pappien kylvö on lopetettava ja pantava pyykkiin, jossa pyykkäreinä tuovat olemaan laajat työvätekevät kansanjoukot, jotka nyt luovat todellista kansanvaltaista Suomea. „Suloi-nen kuolema“ kuuluu juuri näille Johanneksen kirkon pappien kaltaisille, mutta ei rehelliselle työvätekevalle Suomen miehelle.

Johan-Herman.

SUOMEN KANSA OTTAA SUOMEN KANSANARMEIJAN TAISTELIJAT ILOLLA VASTAAN

Lahjakkuus oikeuksiinsa

Jokainen suomalainen isä ja äiti toivoo voivansa luoda lapsilleen onnellisen tulevaisuuden. Mutta niin suuria suunnitelmia, kuin lapsen vielä pikkupalleroisena ollessa haudotaankin, nähdään niistä työtätekevän kansan keskuudessa harvoin toteutettuina, kun lapset ovat kasvaneet suuriksi. Ensimmäiset kolhaukset sattuvat vähävaraisiin vanhempiin jo lasta kouluun pantaessa. Rikkaat vanhemmat tiedustelevat kaikkialta, missä kouluissa ovat parhaat opettajat, ja valitsevat sen mukaan lapsille koulun. Köyhällä vanhemmilla ei ole valinnan varaa. Lähin kansakoulu, se on köyhän lapsen mukaton tie.

Mutta kun köyhän perheen lapsi osoittautuu koulussa lahjakkaaksi ja ahkeraksi, ei kansakoulukurssi yksin riitä tyydyttämään hänen opinhaluaan. Kuinka paljon surua onkaan työtätekevien perheissä tuottanut juuri tämä hetki lapsen elämässä. Halu koulunkäyntiin on suuri. Kansakoulun päästötodistus on kuin haasteena opintien jatkamiseen, mutta vanhempien tulot eivät riitä kalliiden lukukausimaksujen suorittamiseen ja muihin oppikoulun aiheuttamiin suunnattomiin menoihin. Ja näin katkeaa tuhansissa kodeissa lupaavalta näyttänyt lapsen opintie.

Työtätekevän kansan keskuudessa on kuitenkin perheitä, jotka kaikkensa uhrauksen lähettävät lapsensa oppikouluun. On koteja, joissa isä, äiti ja toiset lapset raataavat vuodesta vuoteen, nähdäkseen kahdeksan vuoden kuluttua edes yhden veljen tai sisaren päässä hohtavan valkean ylioppilaslakin. Voi onnistua niinkin, että lapsi pääsee kouluun vapaaoppilaaksi ja vanhemmat pääsevät ainakin suorittamasta kalliita lukukausimaksuja. Koko kouluajan painaa tällaista vapaaoppilasta silloin tietoisuus siitä, että hän vain armosta saa käydä koulua, hän saa siitä kuulla pistäviä sanoja sekä muiden oppilaiden että opettajan suusta. Toisaalta painaa hän-

tä alituisesti tieto siitä, että hän yksin ei osallistu kodin yhteiseen ponnistukseen jokapäiväisen leivän hankkimiseksi, että hänen tähtensä joutuu koko muu perhe raatamaan kaksinkertaisesti.

Eikä vapaaoppilaana ole merkitse vielä sitä, että koulun käynti ei mitään maksa. Joka vuosi on hankittava uusia oppikirjoja ja moni lapsi on vavissut pelosta ajatellessaan, miten hän taas tuonkin kirjan hinnan uskaltaa isälleen sanoa. Ja äidin alituisena huolena on lapsen varustaminen kyllin hyvillä vaatteilla ja kenkillä, ettei hän vaan joutuisi parempiosaiten palkan alaiseksi.

Painostava muisto jää kouluvuosista niillekin lapsille, jotka jonkun rikkaan varoilta saavat suoritettua oppikoulukurssin. Sillä harvoin on tässä kysymys pelkämästä hyväntekeväisyydestä. Ehtona on tavallisesti jonkun lahjattoman ja laiskan varakkaan lapsen mukanaolun haaminen, hänen luokalta pääsemisensä ja tutkinnoista suoriutumisenensa on pääasia. Jos varaton lapsi ei kykene toista väkisin viemään läpi, on "hyväntekeväisyys" lopussa ja koulutie päättynyt. Ja jos molemmat suorituvatkin onnellisesti koulusta ja tutkinnoista, jää varaton lapsi vielä ikuisen kiittolisuuden velkaan.

Jos maassamme kerran olisi pantu toimeen tutkimus siitä, minkälaisista kodeista lahjakkaat lapset ovat lähtöisin, olisi vaaka kallistunut syvään vähäväkisen kansan puolelle. Tämä on aivan hämmästyttävä tosiseikka, kun otetaan huomioon ne olosuhteet, joissa köyhien perheiden lapset joutuvat koulutyötään suorittamaan. Ahtaat asunnat ja huono ravinto eivät suinkaan ole omiaan edistämään koulutiedon edistämistä, ja vaikka varattomissa kodeissa lapsen koulutyön menestys onkin vanhemmille kaikkialla kaikessa, eivät he oman puutteellisen koulusivistyksensä vuoksi kykene seuraamaan ja ohjaamaan (loppu 4 siv.)

PAKKOEVAKUOINTI—RIKOS KANSAA VASTAAN

Satojatuhansia nälkäisiä, puoliksi paleltuneita naisia, lapsia ja vanhuksia käsittävä ihmisjoukko on pantu yörymään länttä ja pohjoista kohti. Terijoki, Perkjärvi, Kuolajärvi, Petsamon kylät. Suomen koko itäinen raja-alue on ollut mieltäjärvyävien tapahtumien näyttämönä. Suomen suurimmista eteläisistä kauhungeista on ajettu satojatuhansia ihmisiä nälkään ja kurjuuteen. Suomen kansaa vapauttamaan tulevaa Punaista Armeijaa ja Kansanarmeijaa paeten lahtarit tempaavat mukaansa siviili- väestön. Naiset ja lapset ajetaan taipaleelle puolialastomina, antamatta aidoille edes mahdollisuutta pukea sylilapsiaan. Onnettomat joutuvat harhailemaan pakkasessa vuorokausimääriä ravinnotta, ilman lepoa. Niitä, jotka eivät halua jättää kotiaan, valkohurtat pieksävät armottomasti ja murhaavat.

Samalla kun väestö karkoitetaan, tuhoavat lahtarit kaiken omaisuuden. Talot sytytetään palamaan, usein jo silloin, kun asukkaat vielä ovat sisällä, siepatakseen mukaansa edes joitakin vaateriekaleita pikkulasten verhoiksi. Karja tapetaan, tiet miinoitetaan, sillat särötään jne. Historia ei tunneta yhtään sotaa, jossa olisi sellaisella perusteellisuudella tuhattu vihollismaata kuin nyt pelon villiintymät upseerit ja suojeluskuntalaiset tuhoavat omaa maatansa.

Pöyristyttävällä kauhujutulla, petoksella ja verisellä terrorilla on ihmiset saatu mielipuolisuuden partaalle. Kodeistaan karkoitettuina, kaiken menettäneinä he harhailevat metsissä kuin metsäneläimet. Kun puna-armeijalaiset saapuvat paikkakunnalle, on heidän ensimmäisiä tehtäviään lahtarien pelottamien ja karkoittamien asukkaiden rauhoittaminen ja auttaminen.

Puna-armeijalaisten sydämmellinen suhtautuminen rauhoittamiseen nopeasti asukkaat. Kaikki ne, joita valkohurtat eivät ole onnistuneet raahaamaan mukanaan kauemmaksi, palaavat takaisin kyliinsä ja alkavat taas rakentaa herrojen hävittämää

talouttaan. Muutamien tuntien kuluttua puna-armeijalaisten saapumisen jälkeen väestö jo luottaa heihin, sen näkee nopeasti, että Punainen Armeija on saapunut todellisenä ystävänä, vapauttajana, on saapunut lopettamaan terrorin ja palauttamaan rauhallisen työnteon ja elämän mahdollisuudet.

Jokainen vapautetulla alueella oleva suomalainen työtätekevä kehoittaa kaikkia lahtarien mukanaan viemiä palaamaan takaisin kotiseuduilleen. Jopa vangiksi joutuneet suojeluskuntalaiset opettajatkin ovat jo nyt vakuutettuja siitä, että Suomen tulevaisuus on taattu vain Kansanhallituksen julkilausuman viitoittamasta tiestä kulkien, ja siksi he ovatkin lupautuneet aloittamaan opetustyönsä heti, kun lahtarien polttamat koulut on saatu rakennetuiksi jälleen.

Herrat mannerheimit, rydyt ja tannerit pelkäävät kansaa, sillä he tietävät, että väestön enemmistö odottaa Punaista ja Kansanarmeijaa vapauttajanaan. He tietävät, että jos väestön sallitaan jäädä kotiseuduilleen lahtarien johtaman armeijan sieltä paetessa, niin valkoisen terrorin tällä hetkellä sulkemat suut tulevat silloin puhumaan, kuten on tapahtunut Seiskarissa, Suursaarella, Raivolassa, Lehtovaarassa, Petsamossa ja kaikilla vapautetuilla seuduilla.

Valkoiset raakalaiset pikemmin murhaavat avuttomat naiset, lapset ja vanhuksut kuin antavat tämän tapahtua. Siksi he ajavat satojatuhansia ihmisiä pitkin maata kuin karjalaumaa. He haluavat käyttää Suomen kansan köyhimpiä ja onnettomimpia jäseniä suojamuurinaan Punaista Armeijaa vastaan. Tietäen hyvin, että Punaisen Armeijan taistelijat eivät ammu eivätkä pommita siviiliväestöä, he pakoittavat tämän kulkemaan yhdessä pakenevan armeijan kanssa, piiloutukseen naisten hameiden ja lasten ruumiiden suojaan. Todellakin nerokas ja sankarillinen taktikka. Tämä antaa vielä toi-

senkin edun valkohurtille. Jos puna-armeijalaisten ja lentäjien kaikesta varovaisuudesta huolimatta sotilaallisiin kohteisiin keskitetty siviiliväestö sittenkin joutuu kärsimään, niin silloinhan kaikenkarvaiset itsensä myyneet musteentuhriat tannerilaisista sosialidemokraateista lapualaisiin fascisteihin saakka saavat taas uutta aineistoa kommunistien ja Neuvostoliiton mustami-seksi.

Niitä evakuoituja, jotka eivät sorru nälkään, kylmään ja tauteihin, odottaa yhtä kauheaa kohtalo. Ruotsissa ja Norjassa valmistellaan jo pakolaisleirejä suomalaisia talonpoikia ja työläisiä varten. Suomalaiset hallitusherrat aikovat ajaa evakuoidut pois kotimaastaan, valmistaa heille maanpakolaisleirien kohtalon, joita Suomen rahavaltiaat voivat myöhemmin käyttää kaikissa likaisissa ja rikollisissa tehtävissään.

Suomen kansalaiset! Älkää jättäkö kotejanne, älkää salliko tuhota raskaalla raadannalla hankittua omaisuuttanne. Jos teidät pakoitetaan lähtemään kotiseudultanne, niin käyttäkää ensimmäistä tilaisuutta palataksenne sinne takaisin. Valkoiset pyövelit haluavat tuhota teidät. He haluavat ajaa teidät pois kotimaastanne, syöstä teidät maanpakolaiselämän kaikkiin kauhuihin!

Suomalaiset sotilaat! Älkää osallistuko asukkaiden häätämiseen ja kansan omaisuuden tuhoamiseen. Älkää salliko villiintyneiden upseerien ja suojeluskuntalaisten tuhota satojentuhansien elämää. Auttakaa Suomen kansaa vapautumaan taantumuksen painajaisesta.

Epätoivoon ei ole syytä. Apu tulee pian!

E. Nevalainen.

Pakolla evakuoidut — maanpakolaisuuteenko?

Viime päivien tiedot kertovat, että pakolla evakuoidut maamme rauhalliset asukkaat aiotaan väkisin ajaa maanpakolaisuuteen. On tullut tietoa, että Suomen musta taantumus on ryhtynyt muodostamaan Ruotsin puolelle Haaparantaan ja sen ympäristölle n. s. "pakolaisleirejä".

Haluaako sitten Suomen työtätekevät kansa siirtyä maan rajojen ulkopuolelle, ikuisen maanpakolaisuuteen. Ei! Työtätekevät tietävät, että rauha säilyisi paremmin, jos he saisivat jäädä paikoilleen. Mitä varten sitten pakkoevakuointi? Sitä varten, että se on yksi katalampii lahtariupseerien sodankäyntitapoja maan kansaa vastaan.

Evakuoidut ihmiset joutuvat kärsimään kaikki sodan kauhut. Lahtariupseerien peräännyttyään mukaansa pakkoittamat kansalaiset joutuvat suoraan sodan jalkoihin. Pommit, jotka on tarkoitettu peräännyttyjen lahtariupseerien niskaan voivat tuhota rauhallista työtätekevää kansaa, joka ei ole pommittajien pieninkään tarkoitus.

Lahtariupseerien ja maan valtuutuksen tarkoitus on selvä. Niiden tarkoituksena on saattaa vieraalla maalla olevat "pakolaiset" äärimmäiseen kurjuuteen ja murtaa heidät moraalisesti ja sitten käyttää heitä katalien tarkoituksiensa palvelukseen kansanvaltaista Suomea ja sen kansaa vastaan.

Tämä on heidän tarkoituksensa. Ja siksi karkoitetaan evakuoidut maasta.

Maan kansalaisten, jotka eivät tahdo täyttää lahtariupseerien ja mustan valtuutuksen tarkoituksia, on päättävästi noustava pakkoevakuointia vastaan ja paljattava entisille asuinsijoilleen ja siirryttävä todellisen kansanvallan puolelle. Työtätekeviä ei mikään uhkaa.

Punainen Armeija ei tullut maahamme kansan vihamiehenä, vaan se on tullut sen auttajana, vapauttajana.

Se vapauttaa sen mustan taantumuksen, suurten pankkiirien ja pääomien keestä. Se ei tule koskemaan kansaan eikä sen omaisuuteen. Se ojentaa sille ystävällisen veljen kätensä ja pelastaa sen.

KESKUSTELU VANGIN KANSSA

(alku 2 siv.)

— Ei, sitä minä en ole sanonut. Se tahtoo sanoa, antakaahan kun minä ajattelen.

Rauhoituttuaan hieman hän suuttuu jälleen savukkeen ja ajattelee jotakin hyvin kauan, katsahtaen salaa joskus kääntäjänsä, joskus rauhalliseen neuvostopäällikköön. Kukaan ei vaadi vankia kiirehtimään vastauksensa. Lumi sotilaan puvulla ja saappailla on sulanut (Velling on viettänyt koko

yönsä lumikinoksessa), hienharmaa sarka on tummentunut.

Vanki epäroi. Tässä harmaassa sotilaspuvussa hän tuntee olevansa vielä sotilas, joka on velvollinen joko väkensä tahallaan vaihtelemaan.

Vangille annetaan teetä, leipää ja säilykkeitä, hän syö vaieten. Sotilaan kirkkaista silmistä on kadonnut pelko. Heikki Velling alkaa harkita jotakin.

LAHJAKKUUS OIKEUKSIINSA

(alku 3 siv.)

maan lapsen koulutyötä sillä tavalla, että se olisi apuna ja tukena työtarmon säilyttämiselle.

Ylioppilastutkimuksen suorittaminen on oikeastaan korkein päämäärä, minkä työtätekevät vanhemmat itselleen asettavat lapsensa koulutuksessa. Tämän tutkimuksen aikana on jännitys ja levottomuus köyhässä perheessä suorastaan kiduttava. Mutta köyhän lasta ei valmisteuskaudella lähetetä hiljaiselle maatilalle rauhassa lukemaan, hänelle ei hankita kotiopettajia, jotka jo edeltä käsin suunnilleen tuntevat tutkinnoissa esilletulevat tehtävät. Ja jos köyhän lapsi epäonnistuu, on vuosien ankara työ mennyt hukkaan. Hän ei voi yrittää uudelleen vaikka seitsemää kertaa, kuten rikas lapsi, hänen on mentävä työhön — konttoriin, myymälään, tehtaaseen, mihin vaan nopeimmin pääsee, ja koko elämänsä ajan painaa tämä epäonnistumisen häntä raskaana häpeänä. Mutta puhtaat laudatuu-

ritkaan ylioppilastutustuksessa eivät avaa varattomalle nuorelle yliopiston ovia. Poikkeustapauksia ovat meidän maassamme työtätekevien riveistä lähteneet professorit, lääkärit, insinöörit, agronomit, lehtorit, arkkitehdit. Ja kautta elämän painavat keskiluokkiemme hartioita raskaana taakkana ne velat, joilla he ovat yliopistokoulutuksensa joutuneet suorittamaan.

Ei ole totta, että maassamme olisi liikaa sivistyneistöä. Me tarvitsemme enemmän professoreita, enemmän lääkäreitä, enemmän arkkitehteja, enemmän insinöörejä. Kansanvalta tulee luomaan maassamme sellaiset olot, joissa ei enää tarvita "ylioppilastutustuksen vastustamiskomiteoita". Se tulee saattamaan koululaitoksen sellaiselle pohjalle, että vanhempien varallisuus ei enää määrää lasten tulevaisuutta. Lahjakkuus tulee olemaan ainoana tekijänä uuden kansanvaltaisen sivistyneistön nousussa. A. V.

Suomalaisen sotilaan ääni

Eräässä taistelussa Punaisen armeijan taistelijat ottivat vangiksi suomalaisen sotilaa. Vainalla estivät taistelijat hänen yrityksensä lopettaa elämänsä itsemurhalla. Muutaman päivän kuluttua, katseltuaan ympärilleen ja rauhoituttuaan, hän selvitti käyttäytymisensä.

Suomalaiset sotahurtat ja papit ovat siihen määrään pelottaneet sotilaansa niillä kauheuksilla, jotka muka odottavat heitä jouduttuaan bolshevikien vangiksi, että sotilaat jouduttuaan vangiksi näkevät ainoana ulospääsynä itsemurhan.

Sotilasvangit ja suomalaisen väestö, joka on jäänyt Punaisen Armeijan vapauttamalle alueelle nauravat nyt valkosuomalaisien upseerien valheelliselle provokatiolle.

Alempana esitämme suomalaisen sotilasvängin kertomuksen.

Sotilasvanki Väinö Leppäsen kertomus.

Suomen armeijaan minut mobilisoitiin puolustustöihin — puhuu Väinö Leppänen — rakentamaan piikki-lankaesteitä ja kaivamaan juoksuautoja.

Posti työskentelee meillä kelvottomasti. Moneen viikkoon en saanut tietää mitään perheeni ja kotini tilasta. Sotapalvelus muodostui oikein ikäväksi.

Suomen upseeristö puhui meille, että Punainen Armeija on köyhä: ei ole vaatteita, ei jalkineita ja että se on yleensä heikko, sillä ei ole tekniikkaa. Mutta kun minut otettiin vangiksi ja kuljetettiin teidän tankkienne ohii niin minua alkoi suorastaan pelottaa: en ollut koskaan elämäni nähnyt niin paljon tankkeja ja autoja, enkä koskaan ajatellut, että armeijanne on niin lämpimästi ja hyvin puettu.

Meille saarnattiin, että jos joku joutuu vangiksi, niin venäläiset sotilaat heti ampuvat tai lähettävät Siperiaan karkoitukseksi, mutta jouduttuani vangiksi näin kerrassaan vastakkaista — sotilaanne suhtautuivat minuun hyvin ystävällisesti. Erikaisen hyvin kohtelivat minua teidän upseerinne. Jos sotilaamme tietäisivät, että täällä näin hyvin kohdellaan heitä, tulisivat he kaikki teidän puolellemme.

Esimerkiksi minua kestitiin heti päiväillillä, komentajat antoivat hyvää tupakkaa ja mikä on pääasia, minun sallittiin kirjoittaa kirje omiesilleni ja tovereilleni. Luonnollisesti minä kerroin kaiken totuuden teidän sotilaistanne. Olen tullut vankutetuksi siitä, että meille puhuttiin pelkkää valhetta.

SOTA JA TYÖTÄTEKEVIEN ASEMA RANSKASSA

(Kirje Pariisista).

— No, jopa nyt ovat asiat: sotaa ei ole kukaan vielä todenteolla nähnyt, mutta sen varjolla on meiltä jo ryöstetty puolet työpalkasta, poistettu kaikki ylistellyt vapaudet — sana-, paino- ja ammattiliittovapaus.

Tällaisia lausuntoja kuulet yhä useammin Pariisin esikaupungin työläisten tekevän.

Työtätekevien laajoille joukoille paljastuu päivä päivältä yhä selvemmin se ilmeinen hävyttömyys ja ne verukkeet, joiden varjolla kapitalistit todistavat "isänmaan alttarille uhrattavien uhrien" välttämättömyyden ja joilla he peittävät mitä ankarimman työväenluokkaa vastaan kohdistetun hyökäyksensä.

Joka puolelta hyökätään. Yhä vaan voimistuu työväenluokan edustajien etujoukkoa — kommunisteja vastaan kohdistettu hallinnollinen ja oikeusterrori. Blumien ja Leo Jouhauxien avustuksella tuhotaan ammattiliitot, joiden tunnetuimmat johtajat — Racamon, Reino Anri, Delobel, Finc y. m. ovat heitetty vankiloihin, ja itse ammattiliitot ovat julistettu hajoitetuiksi. Taantumus hyökkää muutamalla lait, jotka osittain suojaivat työläisiä työnantajien riistolta. Työpäivä pitenee ja työpalkka laskee. Työtätekevien niskoille sälytetään nykyään käytävän englantilais-ranskalaisen imperialistisen sodan koko painon. Ja loppujen lopuksi ryöstetään työtätekeviä nostamalla kaikkien välttämättömystarvikkeiden hintoja.

Ranskassa on muodollises-

ti vielä voimassa laki 40-tuntisesta työviikosta. Tähän lakiin erikoisdekreeteillä tehdyt korjaukset ovat virallisen selityksen mukaan vain teknillisiä ohjeita lain käytännössä toteuttamiseksi. Toisaalla tekevät työläiset työtä useissa tuotantolaitoksissa 12 tuntia vuorokaudessa; kymmentuntinen työpäivä on aivan vakituinen ilmiö.

Ylityöstä ei suinkaan makseta korotettua palkkaa, vaan on sille vielä asetettu 40% vero. Samanaikaisesti nousevat hinnat joka päivä. Tupakkatuotteiden hinnat ovat nousseet 26—30 %:lla, sisäinen postitariffi on noussut 11 %:lla, puhelintariffi 40 %:lla j. n. e. Muutama päivä sitten nousi maidon hinta, kananmunien hinta on noussut 30 %:lla. Odotetaan lihan hinnan nousua.

Työtätekevien joukot tuntevat raskaana harteillaan tämän sota-ajan verotuksen painon. Jo 1939 alussa suoritettiin erikoinen 2% suuruinen tuloverotus lisäyksenä tavalliseen verotukseen. Kaikkien miesten 18—49 ikävuoteen, pientä poikkeusta lukuunottamatta, on maksettava 15% suuruinen ja kaikkien muiden kansalaisten 5% suuruinen ja kaikkien muiden kansalaisten 5% suuruinen erikoisvero. Täten nousee verosumma 23%:iin, tai toisinsanoen ovat Ranskan työtätekevät pakotettu ja antamaan neljännes osan palkastaan imperialisteille, jotka yhä aikovat jatkaa heille hyödyllistä ryöstöso-
taa.

Z. Revo.

TYTYMÄTTÖMYYS LISÄÄNTYY ENGLANNIN TYÖLÄISTEN KESKUUDESSA

Lontoo, 10 joulukuuta (TASS). Daily Workerin kirjeenvaihtaja ilmoittaa, että Englannin rahaministerin Simonin viimeinen puhe yhdistetyn kansallisen neuvonantokomitean istunnossa (komiteassa ovat yhtäläisesti edustettuina Trade-Unionin pääneuvosto ja yrittäjien federatio) tähtäsi siihen, että Englannin kansan on uhrattava sotatilanteen vuoksi ja että Englannin työläiset eivät saa asettaa palkankorotusvaatimuksia.

Nyt on selvinnyt jokaiselle, kirjoittaa kirjeenvaihtaja, että yhdistetyn komitean perustarkoituksena on auttaa hallitusta siirtämään sodan rasitus työväenluokan hartaille. Kirjeenvaihtaja osoittaa edelleen, että hallitusta alkaa huolestuttaa työttömyyden kasvu työläisten keskuudessa alhaisen palkkatason johdosta, erikoisesti vuorityöläisten, konerakennustyöläisten ja rautatieläisten keskuudessa.

Puolueettomien maiden kauppa rajoittuu

Ranskalainen aikakauslehti "Bulletin quotidien" on julkaissut erikoisen lisälehden, joka luonnehtii puolueettomien maiden ulkomaan kauppaa sodan ensimmäisten kuukausien aikana.

Aikakauslehden aineistosta käy selvälle, että melkein kaikki puolueettomat maat ovat viime aikoina kärsineet sodan vuoksi huomattavia tappioita. Verrattuna vuoden 1938 syyskuuhun on Turkin tuonti tämän vuoden syyskuulla vähentynyt 67 prosentilla, Jugoslavian 31 prosentilla, Belgian 17, Sveitsin 31 prosentilla jne. Vienti on tänä aikana vähentynyt Turkissa 18 prosentilla, Sveitsissä 51, Jugoslaviassa 39, Hollannissa 35, Unkarissa 33, Belgiassa 30 prosentilla jne.

Amerikan Yhdysvaltojen vienti on lisääntynyt 16 prosentilla.

TOIMITUSKUNTA.

Neuvostoliitto — pienien kansojen tuki ja turva

Voittaneen sosialismin maa todistaa teossa olevansa pienien kansain kansallisen kohoamisen ylevä ystävä ja tuki. Samaan aikaan kuin imperialistit yrittävät yhä raskaammilla sorron kahleilla sitoa heikkoja kansoja valtansa alaisuuteen, lähestyy Sosialistinen Neuvostoliitto naapurimaitaan vilpittömällä ystävyydellä, herkästi ottaen huomioon niiden tarpeet, edut ja kansalliset toiveet. Tästä puhuu vakuuttavaa kieltä Neuvostoliiton politiikka Liettuun nähden. Liettuun kansa oli kauan toivonut siltä ryöstyyn pääkaupungin Vilnan ja Vilnan alueen palauttamista. Mutta maailmassa ei ollut ainoatakaan suurvaltaa, joka olisi suostunut täyttämään tätä Liettuun kansan toivetta. Ainoastaan Neuvostoliitto, uskollisena ylevälle kansallisuuspolitiikalleen, osoitti voivansa täyttää Liettuun kansan toiveet. Ja Liettuun kansa on vastannut Neuvostoliiton kädessä pääkaupunkinsa Vilnan ja Vilnan alueen. Suomen kansa, joka on yli 200 vuotta unelmoinut Karjalan heimon jälleenyhtymisestä suomalaisen kansallisuuden ja valtion yhteyteen, voi myöskin nyt luottamuksella odottaa tämän kalleimman kansallisen toiveensa toteuttamista.

Tällainen kansallisuuspolitiikka on aikaisemmin ollut tuntematonta maailman historiassa. Se on sosialistisen valtion kansallisuuspolitiikkaa. Ja tämä uusi kansallisuuspolitiikka tuo myös ennen tuntemattomia tuloksia: kun imperialistiset valtat kansallisuussorrollaan niittävät kansojen vihaa ja vieraantumista, niin Sosialistinen Neuvostoliitto jalomielisyydellään saavuttaa kansojen lähtymistä, rakkautta ja liittouksellisuutta.

(Suomen Kommunistisen Puolueen Keskuskomitean julistuksesta).

Ruotsin hallituksen uusi kokoonpano

TUKHOLMA 13 jouluk. (TASS). Tänään aamulla on muodostettu Ruotsin uusi hallitus pääministeri Hanssonin johdolla. Hallituksen uusia ministereitä ovat: ulkoasiain ministeri Gänther (entinen Ruotsin lähettiläs Osllossa), kirkollis- ja valistuministeri Bagge, liikenneministeri Andersson, kauppaministeri Dome ja salkutomat ministerit Thorwald ja Björkqvist. Entisen hallituksen jäsenistä

NORJAN TYÖLÄISET HYVÄKSYVÄT NEUVOSTOLIITON POLITIIKAN SUOMEEN NÄHDEN

Osllo, 13 pñä joulukuuta (TASS). "Arbeideren"-lehti tiedottaa, että eilen Osllossa koolla olleessa ammattiliittojen neuvoston täysistunnossa, jossa oli läsnä yli 400 henkeä, lähes puolet osanottajista äänesti ammattiliittojen johdon ehdotusta vastaan tuomita Neuvostoliiton asenne Suomeen nähden. 200 henkeä hyväksyi ehdotuksen, jossa sanottiin: "Muodostuneeseen tilanteeseen on syyllinen Suomen taantumuksellinen porvaristo. Mannerheimin klikki on halunnut sopimusta Neuvostoliiton kanssa, vaan lähti sodan tielle. Työläiset eivät voi kannattaa tätä klikkiä, vaan ilmaisevat lämpimän myötätuntonsa ja solidaarisuutensa Suomen kansalle sen taistelussa sortajiaan vastaan".

Englantilaisen sanomalehden "News Chronicle" lukijat hyväksyvät Neuvostoliiton toimenpiteet

Lontoo, 13 pñä joulukuuta. (TASS). Sanomalehti "News Chronicle" julkaisi eilen kaksi lukijainsa kirjetä. Nämä kirjeet on todennäköisesti otettu esimerkkeinä monilukuisten samantapaisten kirjeiden joukosta. Kirjeiden kirjoittajat ilmaisevat myötätuntonsa Neuvostoliittoa kohtaan ja lausuvat, että tervejärkiset ihmiset tuomitsevat englantilaisen sanomalehdistön järjettömän neuvostovastaisen kamppailun. Lehden lukija Elisabeth Heil Chershirestä kirjoittaa: "Englantilaiset liikkeet lähettävät lentokoneita Suomen avuksi. Kukaan ei tätä epäile. Mutta meille ovat sellaiset tapaukset tuntemattomia, että englantilaiset liikkeet

olisivat lähettäneet lentokoneita tasavaltaisen Espanjan avuksi. Toivon, että Englannin kansa itse löytää oikean selityksen tälle."

Toisessa kirjeessä kirjoittaa lehden lukija Woodbridge allekirjoituksella F. V., ettei yksikään suurvalta maailmassa siele sitä, että vihamielistä pölää maata käytettäisiin hyökkääjien tukikohtana. On helppo käsittää, mitä tekisi Englanti, jos Irlanti kutsuisi maahansa ulkomaisia sotilasneuvoja. Ei myöskään ole vaikea arvata, miten menetteli Englanti, jos Saksa vaikkapa Belgian täydellä suostumuksella alkaisi lujittaa Belgian sata-

RANSKAN KOMMUNISTIEDUS- TAJAIN KUULUSTELU

Parisi, 13 pñä joulukuuta (TASS). Havasin tietotoimisto ilmoittaa, että Parisin sotilastutkintotuomari on ryhtynyt syytteessä olevien kommunistiedustajain, joista 35 henkeä säilytetään Santevankilassa, viimeiseen kuulusteluun. Oletetaan, että tutkintotuomari päättää kuulustelun joulukuun 21 päivään mennessä, jonka jälkeen hän jättää kuulusteluaineiston valtiokomissaarille, joka puolestaan esittää aineiston Parisin kolmannen sotilas oikeuden tarkastettavaksi.

ministeri Hanssonin ohella: Sotaministeri Sköld, rahaministeri Vigfors, maatalousministeri Persson, yhteiskunnallisen huollon ministeri Möller (entinen kauppaministeri) oikeusministeri Vestman, kansantalousministeri Eriksson (entinen salkuton ministeri) ja salkuton ministeri Qvensell.

ENGLANTILAISS- RANSKALAISET IMPERIALISTISET SUUNNITELMAT LÄHEISESSÄ IDÄSSÄ

Berlini, 13 pñä joulukuuta (TASS). "Berliner Börsenzeitung" kirjoittaa, että belgialaisen lehden "Vingtieme siecle" Parisin kirjeenvaihtaja on antanut muutamia uusia tietoja, jotka luonnehtivat englantilais-ranskalais-turkkilaista sopimusta. Belgialaisen lehden tiedoituksen mukaan oli tämän sopimuksen kanssa rinnan solmittu salainen sotasopimus, joka edellyttää yhteisen turkkilais-britannialais-ranskalaisen armeijan muodostamista Läheisessä Idässä. Tähän armeijaan, jonka päälliköksi kaikista päättään tulee kenraali Weygand, tulee kuulumaan 400.000 ranskalaista, 80.000 englantilaista ja 500.000 turkkilaista.

LENINGRADIN SOTILASPIIRIN ESIKUNNAN TIEDONANTO

Uhtuan suunnalla ovat joukkomme edenneet 105 kilometriä valtakunnan rajasta.

Petroskoin suunnalla on vallattu Kiteän kylä ja asema, Pitkäranta — Sortavalan radalla.

Huonon sään vuoksi ei ole ollut lentovoimien taistelutoimintaa.

Kansainliiton Yleiskokous

Geneve, jouluk. 13 pñä (TASS). Joulukuun 11 pñä klo 11.30 avattiin Kansainliiton kokouksen 20 istunto-kausi. Kokoukseen osallistuu vain vähän edustajistoja, jonka vuoksi yli puolet istuntosalin paikoista on tyhjinä. Yleisöä ei istuntoon lasketa lainkaan. Mandaattikomitean valitsemisen jälkeen istunto keskeytettiin edustajien valtuuksien tarkistamista varten. Istunto alkoi uudelleen klo 12.35. Yleiskokouksen puheenjohtajaksi valittiin Norjan edustaja Hambro.

Jo ennen istuntoa ennustettiin sanomalehti-pireissä itsepintaisesti, että istunnon työjärjestyksestä tullaan Kansainliitossa "ensi viulua" soittavien maiden painostuksesta poistamaan Kiinan ja Albanian vetoomukset niitä vastaan kohdistetun hyökkäyksen johdosta. Kuten tunnettua, on nämä vetoomukset lähetetty Kansainliitolle monta kuukautta sitten. Esitetyt ennustukset osoittautuivat oikeiksi heti Yleiskokousta avattaessa. Yleiskokous päätti siirtää Kiinan ja Albanian vetoomukset niitä vastaan kohdistetun hyökkäyksen johdosta seuraavan istunnon käsiteltäviksi. Hyväksyttiin seuraava työjärjestys: 1) Suomen hallituksen vetoomus; 2) budjettikomitean selostus; 3) selostus kansainvälisen yhteistyön kehittämisestä taloudellisten ja sosiaalisten kysymysten alalla; 4) Kansainliiton Neuvoston ei-vaki-naisten jäsenten vaalit.

Holsti, joka esiintyi sen jälkeen Suomen vetoomuksen johdosta, piti puheen, joka oli täynnä kiukkuisia hyökkäyksiä ja parjaavia lausuntoja Neuvostoliitosta, kehoittaen länsivaltoja auttamaan Suomea sodassa Neuvostoliittoa vastaan.

Holstin puheen jälkeen Yleiskokous valitsi 13-henkinen komitean käsittelemään

Suomen kysymystä. Komiteaan valittiin: Englannin, Ranskan, Sveitsin, Norjan, Irlannin, Egyptin, Intian, Canadian, Uruguayn, Bolivian, Venezuelan, Portugalin ja Siamin edustajat. Komitean kokoonpanon julkisaattaminen aiheutti mitä vilkkainta keskustelua sanomalehti-pireissä ja Kansainliiton käytävillä, sillä jokaisen silmään pistää Englannin ja Ranskan manööveri, kun ne piilottautuvat seläisten maiden joukosta erikoisesti valittujen neuvostovastaisten "edustajien" selän taakse, jotka ovat täysin riippuvaisia englantilaisesta ja ranskalaisesta pääomasta ja myöskin Ruotsin ja Norjan edustajain selän taakse, jotka nyt lähettävät "vapaaehtoisia" valkokaartilaisista roskaväkijoukostaan auttamaan vararikon tehneitä tannereita ja mannerheimiä. Erikoisesti kiinnitetään huomiota siihen tosiasiaan, että 13:sta valtiosta, jotka ovat komiteassa edustettuina, 9:lla valtiolla ei ole normaalisia diplomaattisia suhteita Neuvostoliiton kanssa ja niin ollen on jo edeltäkin taattu heidän erikoinen suhtautumisensa Neuvostoliitolle vihamielisiin suunnitelmiin. Tämän lisäksi korostetaan sitä seikkaa, että on ikään kuin vartavasten tehty niin, että näiden yhdeksän valtion joukkoon valittiin nimenomaan sellaiset, joiden edustajat pitkän ajan kuluessa ovat erikoisesti ahertaneet kaikenlaisten parjaushyökkäysten puuhomissa Neuvostoliittoa vastaan.

Lopettaessaan iltatunnon joulukuun 11 pñä puheenjohtaja Hambro tiedotti, että edustajat voidaan kutsua seuraavaan istuntoon minä aikana tahansa.

Joulukuun 12 päivänä ei ollut Yleiskokouksen istuntoa.

SAKSALAISSA TIEDOITUKSIA SOTATOIMISTA

Saksalainen tietotoimisto tiedottaa, että Moselin ja Pfälzin metsän välisellä alueella on huomattavissa lievästi vihollispuolen tykkitulta. Moselin itäpuolella Thüringenin metsän läheisyydessä on torjuttu vihollisen tiedusteluretki. Jatkaväkemme ja tykistömme ovat

pommittaneet vihollisen linnoitustöitä Mandernin läheisyydessä. Ylä-Reinin rintama-alueella ranskalaiset suuntasivat saksalaisten asema-alueita kohti konekivääritulen. Vihollisen valonheittäjien toiminta Reinillä saatiin meidän konekivääritulemmen alaiseksi.

TANNER JA RYTI VETOAVAT KANSAINLIITTOON

Suomen vararikikoutunut taantumushallitus, Rydin ja Tannerin, kahden Suomen suurpääoman edustajan ja Suomen Pankin johtajan hallitus on kääntynyt lop-
puna edellä vielä Kansain-
liitonkin puoleen. Avunpyynn-
tökirjeessään esiintyy Suo-
men taantumushallitus viat-
tomana karitsana, jonka
kimppeun vihainen susi on
ilman mitään aihetta hyö-
kännyt.

Herrat Tanner, Ryti ja Holsti kertovat kirjeessään Kansainliiton herroille, mi-
ten he ovat kerta toisensa
jälkeen yrittäneet saada
aikaan hyvää naapurutta ja
rauhaa Neuvostoliiton kans-
sa, mutta Neuvostoliitto on
kaikki yritykset vain kyl-
mästi torjunut. Herrat luu-
levat, ettei Suomen kansa
mitään tiedä eikä mitään
muista. Suomen kansa tietää
kumminkin omasta katke-
rasta kokemuksestaan, että
enempää sen kuin maan
kansallisenkaan etu ei ole
ohjannut Suomen taantu-
musporvariston ja sen eri
hallitusten politiikkaa, vaan
vieraat imperialistiset voi-
mat, joille vallanpitäjät ovat
myyneet itsensä kokonaan.

Suomen kansa ei ole uno-
hanut, miten Mannerheim ju-
listi jo vuonna 1918 mahti-
pontisesti, että hän ei miek-
kaansa tuppeen pane ennen-
kuin koko Karjala ja vieläpä
Pietariin on vallattu. Suo-
men suurporvaristo on ker-
ran toisensa jälkeen lähettä-
nyt lahtariretkikuntia Neu-
vostoliittoa ja Neuvosto-Kar-
jalaa vastaan. Suomen kansa
muistaa häpeällä, miten Suo-
men taantumuksen rengit
ovat aina olleet vaadittaessa
valmiita muidenkin kansojen
pyöveleiksi.

Ne lähettivät v. 1919 ros-
vojoukkonsa Eestin työtäte-
kevän kansan vapausliikettä
kukistamaan ja vehkeilivät
vielä v. 1933—34 Eestin mus-
timpien taantumusmiesten,
vapsien hyväksi näiden jär-
jestäessä mustaa kapinayri-
tystä niin maataan vastaan.

Suomen taantumusporva-
riston ainoana pyrkimyksenä
on ollut kulkea sen mukana,
joka kulloinkin on ollut neu-
vostovastaisen politiikan etu-
rintamassa. Kun Neuvosto-
liitossa v. 1929 paljastui suu-
ri, Englannin ja Ranskan
tahoilta järjestetty tuholais-
ten ja vahingontekijöiden sala-
liitto, jonka tarkoituksena
oli saattaa Neuvostoliiton
teollisuus sekasortoon ja rap-
piotilaan, niin yhdyslangat
näiden ja heidän isäntiensä
välillä kulkivat Suomen
kautta, josta silloinkin muo-
dostettiin tärkeää tukikoh-
taa hyökkäykselle Neuvosto-
liittoa vastaan. Vuonna 1930
antoi Suomen hallitus täy-
den toimivapauden Suomen
työtätekevää kansaa julmas-
ti sortavalle ja riistävälle
lapuanliikkeelle. Silloin liet-
sottiin neuvostovastaista vi-
haa ja sotaa Suomessa
raa'emmin ja julkeammin
kuin koskaan ennen. Pappi
Kares ja hänen hengenhei-

molaisensa ilmoittivat mars-
sivansa aina Uralille saakka.
Karjala ja Leningrad piti
taas kädenkäänteessä valloi-
tettaman.

Vuoden 1930 jälkeen oli
Suomi eräs toimeliaimmista
ns. Itämeren maiden liiton
puuhaajista Puolan johdolla.
Puola yritti Suomen tuella
vetää kaikki pienet Itämeren
maat neuvostovastaiseen rin-
tamaan. Suomen taantumuk-
sella oli siinä kaksinainen
tehtävänsä: olla ensinnäkin
santarina muille pienille
Itämeren maille niiden py-
syttämiseksi tässä liitossa ja
toiseksi houkutuslittuna
Skandinavian maille niiden
kin vetämiseksi tähän liit-
toon. Suomen solmulla piti
yhdistettävän Skandinavia
ja Itämerenmaat puolalai-
seen salaliittoon Neuvosto-
liittoa vastaan.

Neuvostoliitolla oli siis
täysi syy ja oikeus vaatia
tarpeeksi vahvoja takeita sii-
tä, että Suomen porvarihalli-
tus ei käytä hyväkseen
Europan sodan luomaa ti-
lannetta ja käy toimeksian-
tajiensa vaatiessa Neuvosto-
liiton kimppeun. Kyllä Suo-
men kansa tietää, kuka val-
koisia herroja komentaa!
Rahamiesten Suomi on Eng-
lannin vasalli. Englannin kä-
sissä ovat tähän asti olleet
Suomen ulkomaankaupan
avaimet. Englanti on val-
vonut Suomen varusteluja.
Sen johdolla järjestettiin
Suomen armeija aikoinaan
uudelleen. Nykyisin Suomen
maakamaralla räjähtelevät
miinat ovat nekin Englannin
lahjoja, Englannin, joka me-

riministeri Churchill parla-
menttipuheessaan vielä jou-
lukuun 6 p:nä julisti, että
"on vaikeampaa kuvitella
mitään alhaisempaa sodan-
käyntitapaa kuin miinasota".

Imperialistiset suurvallat
ovat yllyttäneet Suomen her-
rat mielettömään sotaseik-
kailuun, lupaillen apua. Mut-
ta sitä ei vain tule. Herra
Tanner valittaa jo ihan jul-
kisesti englantilaiselle "News
Chronicle"-lehdelle antamas-
saan haastattelussa, että Suo-
mi on jäänyt neuvostovas-
taisessa sodassaan yksin.
Hän saa nyt yhdessä kump-
paniensa kanssa kokea sen,
mitä Suomen Kommunisti-
sen Puolueen julistuksessa
ennustetaan: "Ei mitään pe-
lastuksen tietä ole Suomen
porvariston hallituksella eikä
mitään menestyksen toiveita
Suomen armeijan johdolla.
Ne eivät saa tehokasta apua
mistään. Ulkomaiset impe-
rialistit ovat kyllä olleet
miehiä usuttamaan leuhkia
Suomen herroja sotaan, mut-
ta kun ne ovat saaneet sen
syttymään, niin ne pitävät
parempana pysyä syrjässä."

Suomen työ kansa tantoo
rauhaa Neuvostoliiton kans-
sa. Se odottaa kiihkeästi Pu-
naisen Armeijan lähenemistä
ja on jo luonut oman Kan-
sanhallituksensa ja Kansan-
armeijansa, joka yhdessä
Puna-Armeijan kanssa tekee
lopun herrojen sotahallituk-
sesta ja tuo Suomen kansal-
le todellisen rauhan, kansan-
vallan ja riippumattomuus-
den.

SUOMEN TALONPOIKAISTALOUS SODAN JALOISSA

Suomen koko kansanta-
lous on sotahallun hallitus-
koplan rikollisen politiikan
takia joutunut sekasortoon.
Koko liike-elämä on siustu-
nut raiteiltaan. Teollisuus-
den normaalin työskentely
on rikottu. Rauhalliselle lu-
ovalle työlle ei ole edellytyk-
siä. Ehkä kaikkein raskaim-
min on isku kohdannut tal-
onpoikaistaloutta, joka on
suorastaan joutunut tuhon
partaalle.

Ulkolaisten markkinain
sulkeuduttua talonpoikaisto
menetti heti tulonsa, jotka
se oli saanut metsänmyyn-
nistä. Samoin loppui pienta-
lonpoikaistalouden mahdollisuus
lisäansion saantiin metsä-
töistä. Jos eräillä seuduilla
ehkä olisiikin mahdollisuutta
ansiotoimiin, niin miesten
vieminen sotaan tekee mah-
dottomaksi niihin osallistu-
misen. Maataloustuotteista
saavat tulot pienenevät
myös huomattavasti noussei-
den tuotantokustannusten ta-
kia. Kolmas osa maan talon-
poikaistalouksista, jotka si-
jaitsevat n.s. rajaseutualueel-
la, on suorastaan tuhattu
sotaseikkailun yhteydessä
toimenpannun evakuoinnin

kautta. Rajaseudun talonpoi-
kaisto on karkoitettu talois-
taan, karja osaksi tuhattu,
osaksi ajettu talven selkään
maantielle. Mitä tämä var-
sinkin maataloudelle tie-
tää, sen arvaa jokainen, joka
vähänkin karjataloutta tun-
tee.

Tämmöisenä aikana vielä
kaiken hädän kukkuraksi ve-
rokuorma nousee yhä kor-
keammaksi. Paikit kieltävät
luottonsa ja kiskovat entistä
korkeammat korot. Aivan
kuin viimeisen suurpulan
edellä, niin nytkin on suuri
joukko lyhempiä aikaisia laino-
ja irtisanottu. Rahamahti pi-
telee vahvasti talonpojan
kurkusta kiinni vaatien en-
tistä suurempia maksuja it-
selleen, vaikka talonpojan
tulot ovat kuivuneet miltei
olemattomiin.

Koko muikin normaalin
elämän perusta maaseudulla
on rikottu. Koulut eivät toi-
mi. Lapset villiintyvät. Maa-
seudun käsityöläisväestö on
menettänyt kokonaan an-
sionsa. Näiden kammottava
koura kuristaa maaseudun
väestön suurimman osan elä-
mää.

Nyt tarvittaisiin ennen
kaikkea rauhaa, jotta voitai-

Hirmuvallan loppu lähenee

Rehellen ihmisen sydän-
tä kouristaa hänen katsel-
saan suomalaisten lahtarien
hävitystyötä kylissä ja kau-
pungeissa, kun hän näkee,
miten Suomen sotajulmurit
pettävät rauhallista väestöä.

Kanala, Ahijärvi, Kiven-
napa, kuten monet muutkin
kylät ja paikkakunnat on
suurimmalta osaltaan pol-
tettu poroksi. Tuossakin oli
ennen pieni siro talo. Sen
ympäri oli huolellisesti ra-
kennettu aita. Nyt on tästä
jäljellä vain uuni töröttä-
mässä. Tämänkin pikku ko-
din isännän ovat lahtarit
joko valheen tai väkivallan
avulla vieneet mukanaan.
Olisi mielettöntä kuvitella,
että tuo maamies itse olisi
polttanut talonsa. Ei, sen te-
kivät suojeluskuntatakkeihin
puetut lahtarihurtat.

Astuimme järven rannalla
sijaitsevaan Tölkälän ky-
lään. Tanne ei ole jäänyt
ainoatakaan taloa. Kaikki on
polttettu. Hiiltyneiden rau-

nioiden keskellä on noin 200
kilon painoinen poltettu
emakko ja vieressä kolme-
toista porsasta. Vieraissa
talossa on tuli tuhonnut
kaksi lehmää ja härän.

Naapurikylässä me tapa-
simme paljon tapettuja ko-
tieläimiä. Ne oli ajettu kaik-
ki yhteen kujaan ja tuhattu
kivääri- ja konekivääritu-
lella.

Tällaisiin hävitystekoihin
pystyvät vain lahtarit, Suo-
men kansan pahimmat vi-
holliset.

Mutta onhan selvää, että
petetyt talonpojat palaavat
takaisin. He palaavat kotei-
hinsa päästyään vapaiksi ka-
talasta valheverkosta. Ja
nähdessään Suomen lahta-
riarmeijan tihutyöt, kiroavat
he ikäpäiviksi entiset konna-
maiset isäntänsä. Hirmuval-
lan loppu lähenee. Suomen
kansan viholliset tulevat i-
käpäiviksi pyyhkäistyksi pois
Suomen maakamaralta.

J. Ritari.

Vapautetussa kylässä

Kolme päivää senjälkeen,
kun neuvostojoukot olivat
vallanneet Hautavaaran ky-
län, alkoi siellä uusi elämä.

Ensimmäiset kolme päivää
olivat levottomia.

Maamiehemme, jotka oli-
vat suojeluskuntalaisten val-
heellisten juttujen peloitte-
lemia, pelkäsivät venäläisiä
kuin tulta.

Kaksi kylän tyttöä, jotka
kohtasivat metsässä sotilas-
teknikon Beresovskin, risti-
vät katänsä kuin rukoillak-

seen ja alkoivat kyynelsil-
min pyytää:

— Alkää tappako meitä.

Sotilasteknikko nauratti.
Hän kysyi työtöiltä, missä
heidän kotinsa oli. Tytöt
seurasivat Beresovskia aras-
ti. Kotiin tultua saapui sin-
ne muitakin puna-armeija-
laisia tuoden teetä ja ruo-
kaa. Hyvästellessään reipas-
tuneita tyttöjä lausuivat pu-
na-armeijalaiset:

— Eläkää ja olkaa rauhal-
lisia. Ei teihin kukaan kos-
ke.

Sen jälkeen alkoi kylään
palata joka päivä kokonaisia
metsään piiloutuneita perhei-
tä. Kylän teitä pitkin kier-
teli hyljätty karja. Puna-
armeijalaiset alkoivat ruokkia
lehmä ja hevosia ja palaut-
tivat ne takaisin entisille
isännilleen. Suomalaiset ta-
lonpojat tulivat pian ystä-
viksi puna-armeijalaisten
kanssa ja tervehtivät heitä
iloisesti kohdatessaan.

Kylän läpi matkustivat
Puna-armeijan sotilaslääkä-
rit. Heidän luokseen tuli ta-
lonpoikaismies Kärki. Hän
kantoj käsissään porsasta.

— Tyttöni on sairas —
sanoi hän. — Parantakaa hä-
net ja ottakaa palkaksi tänä
porsas. Rahaa ei minulla ole.

— Tyttäremme me paran-
namme, mutta porsaan saat-
te pitää itse. Meidän maas-
samme lääkitään maksutto-
masti — vastasi neuvosto-
lääkäri Afanasjeva.

Tuli toinen talonpoika-
mies, joka sairasti rohtu-
maa. Kallion ja Rydin Suo-
messä hän kulutti lääkärin
hoitoon 1500 markkaa. Neu-
vostolääkärit hoitivat häntä
kin ilmaiseksi.

Neuvostoihmiset otivat
osaa kaikkeen. He tulivat
koululle. Kun Hautavaarassa
olivat suojeluskuntalaiset,
ajoivat he lapset koululta ja

(loppu 4 siv.)

(loppu 4 siv.)

VALKOKAARTILAINEN ROSKA

Neuvostolentäjät — vapauden kotkat

Toimiva armeija. Karjalan kannas, 8 joulukuuta.

Olemme Raivolassa. Vielä kuuluvat kaukaiset jymähdykset, mutta rakennustyöt on jo alettu. Puhdistetaan teitä, kunnostetaan rautateiden ylikulkupaikkoja, asetaan lennätinlankoja...

Savuvien rakennusten keskellä seisoo ohjinä kauniita vasta maalattuja taloja. Ne ovat kartanoherrain huviloita. Niitä eivät suomalaiset "sotaurhot" rohjenneet polttaa, he toivoivat nähtävästi vielä palaavansa tänne takaisin. Osoittautui, että talonpoikien pakoittaminen omaisuksia tuhoamaan oli valkosuoville paljon helpompi tehtävä kuin omien rakennusten tuleen sytyttäminen.

Kartanoherrain talot on komeasti kalustettu. Seinillä riippuvista valokuvista katsovat metsäpomojen, tupakkatehtailijoiden ja suurliikemiesten kylläiset, turvonneet kasvot. Kaapeissa on suojeluskuntalaisten pukuja ja käsivarsinauhuja. Kirjahyllyillä on kirjoja, joissa ylistetään Suomen lahtien veritekoja vallankumouksellisia työläisiä ja talonpoikia kohtaan.

Mutta täällä eivät asuneet suomalaiset. Täällä elivät "venäläiset", — venäläisten valkoemigranttien siirtola. Suojeluskuntalaisten pukujen rinnalla riippuu vanhoja upseeripukuja. "Suur-Suomi"-historian kullattujen nidosten rimmalla on parisilaisen "Vosroshdenien" numeroita. Kiireesti päätetty poistettujen Suomen markkojen joukossa on hyvin hoidettuja vanhoja ruplia. Lattialla on sekasorron vallassa vanhoja rukouskirjoja ja pelikortteja... Ne ovat kuin tunnusmerkinä valkoemigrantin henkisen elämän sisällöstä Suomessa. Ei ole myöskään hyödyttömiä tutustua heidän "taiteeseensa" ja filosofiansa". Ruumiinlöyhyä lähtee heidän aikakauslehdetään "Sodrushstvo".

Huonot ja värittömät runot toittavat yksitoikkoisesti "suloisesta kuolemasta" ja uuvuttavasta välttämättömyydestä "sekoittaa pyhä kärsimättömyys hitaaseen, alistuvaan kaihhoon". Mitä on tämä "pyhä kärsimättömyys", siitä kertoi mainioisti valkoemigrantti-novellikirjailijatar Kuokkalasta:

"...Näyttää siltä kuin olisi vanhasta jäänyt jällelle vain paloiteltu ruumis... Ei! Tarpeen tullen ilmestyy joku ihmisen tekijä ja pirskoittaan kuolleiden ruumiita elämänvedellä elvyttää ne."

Mutta ihmeentekijää ei vaan tule ja siksi on näiden entisten ihmisten huviteltava kaikenlaisilla haaveilla.

Nämä ovat vaarallisia ihmisiä. Juuri he olivat niitä, jotka ylistelivät tsaarinvaltaa, että se pelasti heidät kansan vihasta. Nyt he ovat kiittolaisia Suomen sotaheroille siitä, että nämä pelastivat heidät vallankumouksesta ja siksi he ylistelivät väsymättä lahtien veritekoja.

Keitä sitten ovat nämä entiset ihmiset ja millä he ovat elättäneet itsensä nämä vuodet Kuokkalassa, Terijoella, Raivolassa, Viipurissa ja

Helsingissä? Siihen he vastaavat itse kirjoituksissaan ja kirjeissään. He ovat tehtailijoita ja tilanherroja ja suurin osa heistä on entisiä judenitshin ja Denikinin upseereita. Kaikki he toivoivat vielä palaavansa Venäjälle, eivätkä he suotta säilytelleet vanhoja rahoja ja univormujaan. He valmistautuivat taas murhaamaan, siksi oli heidän kellareissaan piiloitettuna kivääreitä ja konekivääreitä. Kaikki osoittaa heidän olevan kiinteässä yhteydessä suojeluskunnan ja ohran kanssa. Heidän riveistään värvättiin vakoilijoita ja murhamiehiä, joita lähetettiin Neuvostoliittoon tuhoitettua tekemään. Nyt he yhdessä suojeluskuntahurtien kanssa samoilevat rosvoina metsissä, väijyen puna-armeijalaisia, antaakseen iskun selkään. Juuri tämän tähden suosivat heitä cajanderit ja mannerheimit.

Voiko Suomen kansa kauemmin sietää tällaisen saastakoplan oleskelua Suomen maassa? Ei!

Punaisen Armeijan avustamana Suomen kansa karakoittaa ainiaksi maastaan tämän valkokaartilaisen saastakoplan.

Valkoisten upseerihurtain tuhotyöt Kannaksella. Räjätetty rautatiesilta.

Neuvostoliiton ilmalaivaston lentäjät ovat samaa linjaa ja verta työtätekevän kansan kanssa. Kuten Punaisen Armeijan, Punaisen laivaston niin Punaisen ilmalaivastonkin tehtävänä on puolustaa vain työtätekevää kansaa, ihmiskunnan arvojen luoja.

Neuvostoliiton puolustusvoimilla, niinpä neuvostolentäjilläkin on vakavin tehtävä, kuin on koskaan ollut millään sotavoimilla. Sen tehtävänä on auttaa työtätekevää heidän vapaustaistelussaan.

Neuvostolentäjät eivät ole tavallisia sotilaslentäjiä, jotka liikkuvat tuhoten ja hävittäen kaiken. Ei. Neuvostolentäjät hävittävät vain sitä mikä on suunnattu työtätekevää kansaa vastaan. Mikä häiritsee sen rauhaa, riistää sen elinotia. Minne maailman ääreen ilmestyvätkin nämä vapauden kotkat, tuovat ne mukanaan rauhaa ja elämänsuoa työtätekevälle kansalle.

Nyt tällä kertaa ovat neuvostolentäjät saaneet tehtäväkseen taistella Suomen pienen ja ahdistetun kansan vapauttamiseksi. Suomen työtätekevän kansan, jonka sen typerät vallanpitäjät haluavat syöstä perikatoon, uhrata sen imperialistien isäntiensä vuoksi.

Mahtavasti jyrisevät Neuvostoliiton lentokoneiden moottorit Suomen salojen ja järvien yllä, kirkkaasti hohtavat punaiset tähdet niiden siivissä. Neuvostolentäjien ystäville tämä tähti tuo iloa ja toivoa, mutta vihollisille kuoleman pelkoa.

Rauhallisesti lentävät punatähtiset linnut sähköasemien, tuotantolaitosten, kaupunkien, asutuskustusten jne. yli. Sellaisiin kohteisiin iskisi joku toinen lentäjä säälimättä, mutta neuvostolentäjä ei niihin kajoa, sillä

hän tietää, että työtätekevää kansa tarvitsee niitä, ne ovat sen omaisuutta. Päinvastoin hän taistelee niiden säilyttämiseksi.

Suomen kansan ja neuvostolentäjien yhteiset viholliset, valkoiset sotahurtat tekevät kyllä kaikkensa kylvääkseen Suomen kansan keskuudessa vihaa näitä lentäjiä kuten Punasta Armeijaaakin kohtaan. Väkipakolla raastavat he väestön mukanaan perääntyessään Punaisen Armeijan tieltä. Tällaisissa tapauksissa saattaa tulla uhreja, joita neuvostolentäjät eivät voi välttää. Vetenällä siviiliväestön perääntyvien joukkojensa mukaan, saattavat Suomen valkoiset vallanpitäjät sen alttiiksi kaikille sodan kauhuille.

Yhdessä Suomen kansan kanssa Punainen Armeija, laivasto ja lentäjät tulevat pyyhkäämään Suomen kammaralta viimeisenkin imperialismin kätyrin. Suomen uuttera kansa saa ikuisen rauhan. Se tulee vapaana rakentamaan onneaan, luomaan köyhästä Suomesta vauraan ja kukoistavan.

Suomen työtätekevää kansa! Jos kyllyydet ja kaupunkien yllä näette liitelevän punatähtisen lentokoneen niin tietäkää, että sitä ohjaa Neuvostolentäjä, teidän työtätekevää veljenne ja ystävänne. Punatähtisen koneensa siivillä tuo punainen kotka Suomen uuvutetulle työtätekevälle kansalle rauhaa ja itsenäisyyttä — ilman orjuuttajia, ilman herroja cajandereja, erkköjä, tanne-reita, ilman noita imperialistien rakkeja.

K. L.

SOTAVANKEJA

Vankeutensa ensi tunteina he eivät voineet salata pelkoaan. Jotkut odottivat, että venäläiset tulevat aluksi kiiduttamaan vankeja ja sitten ampuvat heidät. Mutta kauhu hälveni nopeasti ja nyt he istuvat neuvostolentäntien ja poliittisten ohjaajien kanssa ja nauravat kaikelle sille, mitä tylsät rajoitetut suojeluskunta-agentit heille valehtelivat "Moskovan kauhuista".

Heidät vietiin saunaan, annettiin puhtaat alusvaatteet, sinetit, ruokittiin paremmin kuin koskaan Mannerheimin armeijassa. He hymyilevät ja keskustelivat, että tällaista vankeutta ei varmaankaan ole vielä nähnyt yksikään maailman sotilas. Näin otetaan vastaan vieraita eikä vankeja.

Reservisti Nikkoselle näytetään uuden Suomen karttaa, johon on liitetty

Neuvostoliiton ja Suomen Kansanhallituksen solmimaan sopimuksen mukaan valtava osa Neuvosto Karjalaa.

— Onko tämä meille? — kysyy liikuttunut Nikkonen.

— Kyllä se on teille — vastaa neuvostolentäntti.

— No, miksiä me sitten sodimme?

— Sitä minä en ymmärrä.

— En tätä minäkään ymmärrä — huokaa Nikkonen. Hän käy ahneesti käsiksi sanomalehtiin ja Suomen Kansanhallituksen asiapapereihin joka minuutti keskeyttäen lukunsa huudahduksilla:

— Oho, meillä on jo kokonainen kansanarmeijakunta!

— Oikein! Alas Mannerheimi! Oikein! Pois verorästit!

Viimeiseen mieheen kaikki vangit vahvistavat sen toisiansian, että paitsi Mannerheimin koplaa, itsensä myy-

neitä ministerejä ja suojeluskunnan huippukerrokseja, ei Suomessa kukaan halunnut sotaa. Kaikki toivoivat että asiasta selvitään rauhallisin keinoin. Onnettomuudeksi ei kansa eivätkä reserviläiset voineet ehkäistä asiaa, sillä he eivät tietäneet mitään Neuvostoliiton rauhallisista ehdotuksista. Suomen vanhat johtajat selittivät kansalle vain, että Molotovin ehdotuksia on mahdoton hyväksyä ja ostettu lehdistö sepitti Neuvostoliittoa vastaan kokonaisen alhaisen parjauksen tulvan.

Juoksuhaudoissa rohkaittiin sotilaita villeillä hourailuilla venäläisten heikkoudesta.

— Niillä on kolmea sotilasta varten yksi pari saappaita.

— Ja sotilaitakin heillä on vähemmän kuin meillä.

— Aseet ovat pyramiidissa, pyramidi lukossa ja avaimet komentajistolla, joka ei usko aseita sotilaille.

Joukosta joukkoon kuljettiin Moskovassa olleen valkosuomalaisen konsuliviraston autonohjaajaa ja sekin konna valehteli, että oli muka omilla silmillään nähnyt "venäläisiä aseita ilman lukkoja".

Ensimmäisistä laukauksista lähtien kaikki tämä valhe häitui kuin savu ilmaan ja sotilaat valtasivat mitä painostavin ahdistuksen tunne. Eräät tietoisemmat sotilaat, jotka ennenkään eivät olleet uskoneet Kallio-Cajanderin "hallituksen" pettureita löysivät oikean ulospääsyn siinä, että heti jättivät valkosuomalaisen armeijan ja liittyivät vasta perustettuun Kansanhallituksen armeijakuntaan. Suuri osa osastosta paniikissa pakeni. Eräät loipettivat sotimisen antautuen vangiksi.

Punaisen Armeijan komentajien ja Suomen Kansanhallituksen armeijakunnan läheinen toveruus ihmetyttää ja liikuttaa reserviläistä Erkki Hongistoa, Viipu-

rin läänin, Taipalsaaren pitäjän poikaa.

— Me näimme komentajaamme vain yhden kerran: hän tuli luoksemme ja pani rikkomuksia tehneet sotilaat kävelemään 100 metriä hahnenmarssissa kivääri jalkojen väliin puristettuna.

Hongisto on kiihkeä uskovainen. Mannerheimin armeijassa vietiin kerran sotilaita elokuviin — rivissä ja pakollisessa järjestyksessä. Hongisto vapautui uskontonsa vuoksi.

Kansanhallitukselta hän vaatii vain yhtä: uskontoon ei saa kajoa.

— Olet sinä höpsö! — harmittelee Eemi Savolainen Kivennavan pitäjältä. — Lue tarkemmin julistus. Ei kukaan ajokaan kajoa uskontoon. Jos haluat käydä kirkossa niin käy. Se on sinun oma asiaksi.

— En ole yhtämieltä myöskään sen ehdotuksen kanssa, että kartanoherrain maat takavarikoidaan. Kuka (loppu 4 siv.)

Kauhun kylvä kansan keskuudessa

Kauhun kylvä kansan keskuuteen on yksi Suomen porvariston oleellisimpia sodankäyntitapoja. Siihen käytetään sekä suullinen että painettu agitatio. Kansa pyritään saattamaan mitä suurimman kauhun valtaan, ja tämän valtaamana tappelemaan viimeiseen veripisaraan saakka omaa kansaansa vastaan.

Kun Suomen kansan avuksi rientäneet puna-armeijalaiset ovat saaneet taisteiluissa vankeja on tämä tullut hyvin selvänä esille. Vangeiksi saadut entisen Suomen armeijan sotilaat ovat järjestään kaikki olleet siinä uskossa, että kun he joutuvat puna-armeijalaisten vangiksi tulevat he raa'asti rääkättyiksi ja tapetuiksi. Lahdarien keksimien juttujen mukaan on puna-armeijalaisten ja Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan Kansanarmeijan taistelija tiikeriakin julkempi peto.

Ja kun tällaista on jatkettu päivästä päivään vuosikausia, salaamalla asian todellisen laita, niin on ymmärrettävää, että sotilaiden ja siviili-ihmisten keskuudessa löytyy henkilöitä, jotka näitä juttuja uskovat.

Tätä todistaa m.m. sellaiset tapaukset, kun esim. Suomen armeijan sotilas vangiksi joutumisensa hetkellä yrittää tehdä itsemurhan säästyäkseen muka puna-armeijalaisten rääkkyksiltä. Eräät sotilaat piiloutuvat vapautetulla alueella ja vasta näkääkseen tai paletumisen uhatessa antautuvat vangiksi. Tätä kuvaa paljon puhuvien sanoin Oululäänissä sijaitseva Juntusrannan kansakoulun opettajan Jari Tammenmaan lausunto. Hän kertoi vangiksi joututtuaan näin: "En päässyt pakenemaan, vaan piilouduin puunkaivoksen alle, josta kahden

vuorokauden kuluttua nousin vilustuneena ja antauduin puna-armeijalaisille vangiksi. Vangiksi jouduttuani pelkäsin että minut heti ammutaan tai julmasti rääkäten tapetaan. Tällä tavalla puhuttiin kaikissa mahdollisissa tilaisuuksissa". Ja hän oli aivan ällistynyt, kun puna-armeijalaiset jättivät hänet ampumatta ja saattoivat pois rintaman läheisyydestä ja ruokkivat hyvin.

Mitä kauhunkylvä on vaikuttanut siviili-ihmisten keskuudessa? Tästä hyvin kuvaavana esimerkkinä on Karjalan kannaksella puna-armeijalaisten kohtaaman talonpojan kertomus. Tämä talonpoika huntuu kauheasti pakeni puna-armeijalaisia metsään. Pysäytettynä hän kertoi siitä, miten heitä oli peloteltu. Vasta sen jälkeen hävisi häneltä pelko, kun puna-armeijalaiset osoittivat hänelle käytännöllistä apua. Talonpojalle, jolla oli yksi lehmä puna-armeijalaiset antoivat toisen lehmän ja korjasivat hänen tupansa.

Tällaisia esimerkkejä voisi luetella vaikka kuinka paljon. Ne osoittavat, että lahtarit ovat mustanneet Punaisen Armeijan. Mutta se ei niitä auta. Punainen Armeija etenee kaikesta huolimatta ja osoittaa käytännössä kansalle lahtarien provokation valheellisuuden. Väestö tulee näkemään, samoin kuin vangeiksi joutuneet entiset Suomen armeijan sotilaatkin, — niilläkin alueilla, jotka eivät ole vielä puna-armeijalaisten käsissä — että Punainen Armeija ei ole saapunut Suomeen kansan vihamiehenä, vaan sen vapauttajana siitä kauhun pedosta, joka kansaa on raastanut ja repinyt vuosisatoja — pääoman ikeestä.

Jonne Kuivala.

Suomen talonpoikaistalous...

(Alku 2:lla siv.)

suurtiloja omistavien kartanoherrain maiden pakko-luovutus, kajoamatta talonpoikain tiluksiin ja omaisuuteen sekä pakkoluovutettujen maiden luovuttaminen tilatommille ja maanpuutteessa oleville talonpoikaistalouksille;

talonpoikain vapauttaminen verorästien maksusta; valtion kaikinpuolinen avustustoiminta vähäväkisten viljelijöiden talouden kohottamiseksi, ensi sijassa antamalla

heille lisää maata, laidunta ja mahdollisuuden mukaan myös kotitarvemetsää suurilta kartanoherrailta pakkoluovutetuilta tiluksilta;

Suomen valtiomuodon sekä hallinto- ja oikeuslaitoksen perinpohjainen kansanvaltaistaminen.

Tämä on Suomen talonpoikaistalouden ohjelma, jonka puolesta nyt pitää nousta.

Antti Talonpoika.

Sotavankeja

(Alku 2:lla siv.)

mitä omistaa, siitä nautti koonkin.

— Sinun on hyvä puhua niin — murisee Eemil Savolainen. — Sinulla on maata kylläksi. Mutta minun isälläni on koko perhettä kohti vain 5 hehtaaria maata ja lainattu hevonen. Oma leipä riittää vain joulun saakka.

Reserviläinen Vilho Hupponen, pikkukauppiaspoika, nyökäyttää hyväksyvästi päätään. Viime kesänä hänen isänsä omaisuus myytiin huutokaupalla veroista ja veloista maatalouspankkiin. Kansanhallitus vapauttaa talonpojat verorästien maksusta. Kuka voi puhua tällaista päätöstä vastaan?

V. Koivula

Lentäjän kertomus

Illalla 6 päivä marraskuuta saapui esikuntaamme eräs lentäjä ja kertoi, että kun hän aamulla toveriensa kanssa oli lentänyt Suomensalmesta Ouluun kulkevan tien suunnassa, huomasivat he kaksi valko-suomalaisten joukkorivistöä, jotka liikehtivät Suomussalmelle päin. Toisen rivistön pituus oli noin 10 km. ja toisen 8. Rivistön etupäässä kulki luultavasti upseerit ratsain. Koko joukko oli puettuna valkoiseen suojakaapuun ja koko miehistö kulki hiihtämällä. Me otimme heti hyökkäysasennon. Laskimme koneemme hurjaa vauhtia 15—20 metrin korkeuteen ja ammuimme syöksytulella pitkin kulkevaa miesriviä. Nämä hajaantuivat heti molemmin puolin tietä. Teimme täyskäännöksen ja ammuimme taas pitkin rivistöä. Tällä tavalla ammuimme näitä hajaantuvia ja pakenevia joukkoja niin kauan kuin patruunavarastomme oli loppuun käytetty. Heitimme rivistöön myöskin koko pommivarastomme. Heti tämän jälkeen palasimme lentoasemillemme, jossa täydensimme ammus- ja polttoainetarastamme. Noin 2 tunnin kuluttua palasimme jälleen tuhoamaan valkoisten marssirivistön jätteitä. Me löysimme heidät heti ja tämän saman taistelutehtävän suoritimme taas siksi kunnes ammusvarastomme oli loppu. Tähystyksiemme perusteella kärsivät nämä molemmat rivistöt niin suuria vaurioita, että ne eivät voi ottaa mihinkään taisteluun osaa. Hämälän tultua palasimme lentoasemille. Tarkastettuaamme koneitamme lentoasemilla huomasimme, että koneemme olivat useista kohden rikkammutut.

T. K.

VAPAUTETUSSA KYLÄSSÄ

(Alku 3:lla siv.)

asettuivat sinne itse. Neuvostoliittolaiset hakivat opettajan ja avasivat lapsille koulun.

Kylän isäntänä oli ennen suojeluskuntalainen — kartanoherra Mallo. Hän omisti paljon maata. Talonpojat lukivat Kansanhallituksen julistuksen. Tästä lähtien tulivat Mallon maat kuulumaan talonpojille. Illalla kokoonuivat talonpojat entiselle suojeluskuntatalolle. He lukivat ääneen Kansanhallituksen julistuksen. Tavallisesti pidettyneet ja tunteitaan arasti ilmaisevat talonpojat toivat tällä kertaa ilonsa vilkkaasti julki. He taputtivat käsia ja huusivat:

— Kuusinen, oikein! Kaikki maa pienviljelijöille!

Tieto siitä, että Kansanhallitus on solminut ystävyyssopimuksen Neuvostoliiton kanssa ja että valttavan suuri osa Neuvosto-Karjalasta siirtyy sopimuksen mukaan

AILO VALKOAHOON VETOOMUS SUOMEN SOTILAILLE

Sotilaat!

Kuulkaa minua rivisotilasta, Ailo Valkoahoa Porista, joka yhdessä teidän kanssanne olen istunut juoksuhaudoissa Karjalan kannaksella ja olen nyt joutunut sotavangiksi. Upseerit puhuivat aina, että vangiksi jouduttua meitä tullaan pahoinpitelämään ja piinaamaan. Tämä on halpamaista valhetta. Meitä kohdellaan täällä erittäin hyvin. Annetaan parempaa ruokaa kuin omassa pataljoonassamme. Niille, joilla vangiksi joutuessaan ei ollut mantteleita, annettiin ne. Kaikki mitä meillä pataljoonassa kerrottiin punasotureista ja komentajista, on häpeämätöntä valhetta ja parjausta. Punaiset soturit puhuttelevat minua ei vihollisenaan vaan kuin petettyä omaa ihmistä.

Sotilaat! Meitä petettiin, kun puhuttiin, että Punainen Armeija on heikko armeija. Nyt minä olen omin silmin nähnyt ja tullut vakuutetuksi siitä, kuinka hyvin punasoturit elävät. He ovat lämpimästi puettuja ja hyvin aseistettuja. Näin paljon tankkeja, panssariautoja, lentokoneita, tykkejä — kaikki ne ovat mahtavia aseita. Punainen Armeija ei tule Suomeen valloittajana, vaan kansan ystävä. Entinen Rydin, Tannerin, Mannerheimin hallitus on myynyt ja kavaltanut meidät. Olen kuullut, että on muodostettu uusi todellinen Kansanhallitus. Tämä hallitus on muodostunut Kansanarmeijan ensimmäisen armeijakunnan. Minä luin uuden hallituk-

sen julistuksen kansallemme. Uskon, että sen olette tekin lukeneet. Siinä on esitetty meidän syvimät toiveemme ja ajatuksemme. Olin työttömänä ja Kansanhallitus on luvannut antaa minulle työtä. Suomessa ei tule olemaan yhtään työtöntä. Talonpojat saavat maata, työläiset 8-tuntisen työpäivän, oikeuden ilmaiseen lääkärintoimintaan ja lomaan. Sotilaat, karkoittakaa pois hartioiltanne Rydin, Tannerin, Mannerheimin hallitus. Se on sodan, taantumuksen ja kurjuuden hallitus. Kohottakaa äänenne uuden, todellisen Kansanhallituksen puolesta. Uusi hallitus ei halua sotaa. Se on jo solminut ystävyyssopimuksen Neuvostoliiton kanssa. Neuvostoliitto on antanut Suomelle 70.000 neliökilometriä Karjalasta, niiden 3.000 neliökilometrin korvaukseksi, jotka Suomi luovutti Neuvostoliitolle Karjalan kannakselta. Uusi hallitus on meidän oma hallituksemme. Sotilaat, jatkkaamme sotimasta Neuvostomaata vastaan. Siirtykää Punaisen Armeijan puolelle. Astukaa Suomen Kansanarmeijan riveihin. Yhdessä Punaisen Armeijan kanssa annamme kaikki voimamme Kansanhallituksen puolesta.

Uusi Kansanhallitus turvaa meille lähitulevaisuudessa rauhan ja onnellisen elämän. Alas sota! Siirtykää Punaisen Armeijan puolelle! Kaikki voimamme uuden Kansanhallituksen puolesta!

SOTA LÄNSI-EUROPASSA

Parisi, 13 p:nä joulukuuta (TASS). Joulukuun 12 päivän illalla Pariisissa julkaisussa virallisessa tiedonannossa sanotaan: "On todettu vilkkaita yhteenottoja Moselin ja Warndt-metsän välillä. Päivän kuluessa tapahtui uusi tykkitalustelu samalla alueella. Meidän asemamme säilyttiin kaikkialla koskemattomina. Tänä aamuna julkaisussa virallisessa tiedonannossa sanotaan, että "rintaman keskiosalla oli patrullien toimintaa".

Berlini, 13 p:nä joulukuuta (TASS). Saksalainen tietotoimisto välittää Saksan armeijan ylipäällystön seuraavan tiedonannon: "Lännessä on havaittu paikallista tiedustelu- ja tykistötoimintaa. Saarbrückenistä kaakkoon on saksalainen 10-henkinen tiedustelujoukko hävittänyt Ranskan alueella sijaitsevan

viollisen tukikohdan. Viollinen on menettänyt 5 miestä kaatuneina. Yksi upseeri ja 16 sotilasta on otettu vangiksi. Saksalainen tiedustelujoukko palasi omille lähtöasemilleen menetyksiä kärsimättä. Joulukuun 12 päivän illalla ja yöllä suorittivat englantilaiset sotilaslentokoneet lentoja saksalaisten laidenpoukamien yllä. Mutta englantilaiset lentokoneet oli kuitenkin ajoissa huomattu ja niitä pommitettiin ilmatorjuntatykeistä Pohjanmeren saarilta sekä sotalaivoista".

Merimiesten vangitsemisia Argentiinassa

New-York, 13 p:nä joulukuuta (TASS). "United Pressin" toimiston tiedoituksen mukaan, ovat Argentiinan vallanpitäjät vanginneet 8 merimiestä, jotka kieltäytyivät saarron johdosta lähtemästä Euroopan. Yksi vangituista — kreikkalainen merimies — kuoli Argentiinan vallanpitäjien pakkotoimenpiteistä vastaan julistetun nälkälakon aikana.

Arno Kallio.

TOIMITUSKUNTA

KANSAN VALTA

21 p. JOULUKUUTA
v. 1939

SUOMEN TYÖTÄTEKEVIEN KANSANRINTAMAN ÄÄNENKANNATTAJA

N: 15
TORSTAI

Tänään on J. Stalinin 60 -vuotispäivä

Toveri Stalin ja Suomen työtätekevän kansan taistelu

Vuosikymmeniä käymäsään taistelussa valtiollisen ja yhteiskunnallisen vapauden puolesta on Suomen työtätekevä kansa aina saanut osakseen bolshevikkien puolueen ja sen suurten johtajien Leninin ja Stalinin apua ja tukea.

Jo silloin, kun tsaarinvalta sorti Suomea, taisteli Stalin Leninin rinnalla Suomen, kuten muidenkin sorrettujen kansojen itsemääräämisoikeuden puolesta. Leninin ja Stalinin johdolla iski Venäjän työväenluokka tsaarinvaltan kynnet irti Suomesta.

Vuonna 1917, helmikuun vallankumouksen jälkeen, kävivät Lenin ja Stalin taistelua Väliaikaista hallitusta vastaan, joka vastusti itenäisyyden myöntämistä Suomelle. Ja heti, kun Lokakuun vallankumouksessa neuvostovalta oli bolshevikkien johdolla voittanut, ilmoitti Stalin neuvostovaltion myöntävän Suomelle täyden riippumattomuuden.

“Me emme olisi demokraatteja (sosialismista puhuttamattakaan), elleimme tunnustaisi Venäjän kansoille vapaata itsemääräämisoikeutta”, lausui toveri Stalin Suomen Sosdem puolueen puoluekokouksessa marraskuussa v. 1917 “Täysi vapaus elämänsä järjestämiseen Suomen kansalle, samoin kuin kaikille muillekin Venäjän kansoille! Suomen kansan vapaashtoinen, rehellinen liitto Venäjän kansan kanssa. Ei mitään holhousta, ei mitään valvontaa ylhäältäpäin Suomen kansaan nähden. Tällaiset ovat Kansankomissarien Neuvoston politiikan periaatteet”.

Tätä Stalinin lausuntoa seurasivat pian teot. Jo tammikuun alussa v. 1918 varmistivat Lenin ja Stalin alilekijöitöksellään Lokakuun vallankumouksen lahjan Suomen kansalle — täyden riippumattomuuden ja suveriniteetin myöntämisen Suomelle.

Suomen saavutettua riippumattomuutensa keskitti Suomen työtätekevä kansa voimansa ja ponnistuksensa taisteluun yhteiskunnallisen vapauden saavuttamiseksi, taisteluun Suomen kapitalistien ja suurmaanomistajain sortovaltaa vastaan. Edistyneimmät työväen joukot painoivat taisteluhallusta, mutta sosialidemokraattinen puolue ei nousta taisteluun valasta peläten edessä olevia vaikeuksia ja vaaroja. Silloin astui toveri Stalin rohkaisemaan ja valamaan luotta-

musta työväenluokan voimiin ja voittoon.

“Tällaisessa ilmapiirissä kelpaa vain yksi taktiikka, Dantonin taktiikka: rohkeutta, rohkeutta ja vielä kerran rohkeutta.

Ja jos te tarvitsette meidän apuamme, niin annamme sitä teille, veljellisesti ojentaen kätemme.

Tästä voitte olla varmat.”

Kaksi kuukautta sen jälkeen, kun toveri Stalin oli Suomen sos-dem puolueen puoluekokouksessa nämä sanat lausunut, nousikin Suomen työväenluokka, käsikädessä torpparien kanssa, avoimeen taisteluun rahavaltaa vastaan. Mutta ulkoma-

ten imperialistien avulla onnistui Suomen porvariston lyöä työväen taistelurivit maahan. Lahtari-porvariston toimeenpaneman laajan verikoston päivistä alkoi Suomen työväen raskas vaellus synkän taantumuskomennon alla.

Yli kahden vuosikymmenen aikana Valko-Suomen kapitalistiset suurriistäjät, juuri ne, jotka olivat luokkauttaneensa vuoksi ennen hännystelleet Venäjän keisarillista sortovaltaa, alistivat maamme länsimaisten imperialistien holhousvaltaan. He alkoivat heti, Suomen saatua Neuvostoliitolta itsenäisyytensä, järjestelmällisesti ja

katalasti vehkeillä Suomen kansan vapauttajaa, Neuvostovaltaa vastaan.

“Valko-Suomen vallanpitäjät ovat kaikella politiikallaan osoittaneet, että he ovat valmiit myömään Suomen itsenäisyyden ja turvallisuuden edut ulkovaltain imperialisteille sadakseen hyvää hinnasta palvelua niiden neuvostovastaisia sotapyyteitä.” (SKP:n julistuksesta).

Ulkolaisten imperialistien tahdon mukaan Suomen lahtarivaltiaat järjestelivät rosvoretä Neuvostoliiton alueelle, Neuvosto-Karjalaan ja Inkerinmaalle. Ulkolaisten imperialistien kanssa yhteistoimin ne muodostivat Suo-

mesta sodan pesäkkeen mitä suurimmaksi vaaraksi kansamme rauhalle ja koko sen olemassaololle. Valkoiset vallanpitäjät tekevät Suomen valtiosta meidän kansamme ja Neuvostoliiton yhteisten vihollisten kahlekoiran.

Mielelettömä sotapolitiikkaansa ajaessaan Suomen rahavaltiaat alistivat työtätekevän kansamme häikäilemättömän riistämisen ja taantumuksellisen sortokomennon alle. Kansan kaikki oikeudet ja vapaudet polki röhkyä lahtarivalta jalkoihinsa. Ja kun Mannerheimien ulkolaiset imperialistiset isännät sytyttivät sodan palon Euroopassa, niin alkoivat myös Mannerheimit Suomessa niiden yllytyksestä rikollisen sotaprovokation, syösten kansamme sotaan Sosialistisen Neuvostoliiton kansoja vastaan.

Mutta taaskin, Suomen kansan suurimman vaaran ja hädän hetkellä, ojensi toveri STALIN kätensä työtätekevän kansamme avuksi. Hänen kauttaan saa nyt Suomen työtätekevä kansa mahdollisuuden sosialismin maan ja sen kansojen tehokkaan avun ja tuen siinä ratkaisevassa taistelussaan, jota se parasta aikaa käy Suomen vapauttamiseksi imperialistien sotaprovokaattorien kynsistä ja rahavallan sorron alta, kansan syvien rivien hyvinvoinnin turvaamiseksi ja kansanvallan pystyttämiseksi Suomessa taantumuksellisen herravallan sijaan.

Nyt on tilanne kokonaan toinen kuin vuonna 1918. Nyt on Suomen työtätekevän kansan vapaustaistelun johdossa taistelukykyinen ja taisteluissa karaistunut Suomen Kommunistinen puolue sekä turvana ja apuna voitaneen sosialismin jättiläis-maa, joka toveri STALININ johtamana on kohonnut maailman mahtavimmaksi valtakunnaksi. Taistellen käsi kädessä Neuvostoliiton sankarillisen, voittamattoman Punaisen Armeijan kanssa Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan kannattajat ja ennen kaikkea een nuoren Kansanarmeijan soturit vievät nyt horjumattomin rivein maamme työtätekevän kansan asian voittoon.

Suomen kansa, joka nyt Kansanhallituksensa kautta on rakentanut pysyväiset ystävyyssuhteet Neuvostoliiton kanssa, on saanut siltä suuren kansallislahjan: sen vuosisatainen toive Karjalan ja

(loppu 2 siv.)

YHDEN NIMESSÄ KANSOJEN TAISTELUVELJEYS

Armas Äikiä

Taistellen sortajaluokkia vastaan
ihmiskunta
on kasvanut, varttunut voimissaan.
Orja ja herra,
raivas ja riistäjä
aina on kamppailleet
ihmisen työstä, metsänriistasta,
mehusta maan.

Luokat on nousseet
luokkia vastaan,
kansat on teurastuskentille viety,
johdettu nälkään ja painettu
kurjuuteen.

Julmin katsein
kansoja vastassa
seissyt on vainoojavaltias
polkien ihmisen oikeudet,
kahlinnut itsensä ihmisen
painaen kääpiöpäähänsä
valhesuuruuden kunniaseppeleen.

Kansan voima on kuitenkin ääretön.
Miljoonat kerrat
lyötynä maahan
se noussut on jälleen ja ryhtynyt
hyökkäykseen.

Kansan voima on rajaton.
Kansa nousee
ja riveistään nostaa
edelläkävijät,
väkevät nerot
ja kansansankarit,
jotka sen johtavat vapauteen.

Jos kansansuuruuden
äärettömyyden
runossa ilmaista vois,
jos ihmisen ylimmän ylistyslaulun
tohtisin laulaa,
niin kädestä värisevästä
kynän heittäisin kauaksi pois.
En miettisi sanojen soinnun,
en lauseiden runollisuutta.
Minä antaisin runolle sisällön uuden
ja voittoihin ryntäävän rytmin.

On rajaton kansojen suuruus ja
ihmisen työn ylevyys.
Sitä vertauskuvin ei ilmaista voi.
Minä tahtoisin lauluni sankarin
kuvata
yhdellä sanalla,
jossa on teräksen lujuus
ja sointu niin puhdas kuin ihmisyys.

Sanan yhden vain sinkoisin
maailmaan,
sanon, jossa on Marxin
nerouden painavuus,
tiedon pohjaton lähde,
palkkaorjien taistelutahto
ja voittoisan kapinan, kumousaatteiden
ankaruus.

Sanan yhden vain sinkoisin, jossa on
Engelsin
kaikentietävä henkinen ylenmyys,
tyhmyydet tappava iva,
dialektiikan lakien luonnonvoima
ja järkähtämättömyys.

Sanan yhden vain sinkoisin, jossa on
Leninin
kaikentutkiva tieteiden yleistys,
mietteen ja työn
proletaarin vauhti ja kiivaus,
johtajan tarmo, ylipäällikön tyyneys,
tekojen valtava pyörremyrsky,
taistelun riemullisuus,
tappion hetkellä
voitonvarmuus ja uskollisuus,
voittojen keskellä
korskeilemattomuus.

Yhdellä sanalla
laulaa tahtoisin
yhdessä miehestä,
luokkamme lujouden vertauskuvasta.

Miehestä, joka on vainovuosina
kestänyt vankilat,
karkoituksen
vaivat ja vastukset,
Siperian yöt ja pakkaset.

Yhdellä sanalla
tahtoisin virittää
maailman suurimman sävelen
miehestä, joka on kansansa voimalla
katkaissut kahleet
kansoilta maapallon suurimman maan.
Miehestä, joka on maailman muiltakin
ääriltä

surmaava
kapitalistisen hirviön,
riiston ja sorron ilmestyskirjanpedon,
johtava
kaikki kansat
pääoman herruuden
synkistä yöstä
sosialististen
neuvostovaltojen
aurinkokuntaan.

Yksi on sana
kaikille kansoille,
jotka on suistettu
pääomanherrojen orjuuteen.
Yhdessä sanasta
taistelumarssin
ja sankarilaulun
kaikille pääomanorjille teen.

Se on työmiehen tunnus.
Se on peltojen kyntäjän lunastussana,
sytyttävä
sotahuuto, jota toistavat
miljoona-armeijain urheat soturit,
eteenpäin taivaalla,
merellä,
maalla
ryntäävät vapausrykmentit.

Se sana on nimi.
Se on kansojen taisteluelveljeyden
lippu.

Se Moskovan Kremlistä
hohtaa kuin
kointähti.
Sen loisteesta kirkastuu itä ja länsi,
etelän seudut ja maapallon Pohjoinen
piiri.

Ja jokainen, joka tuon valon on
näkevä,
olkoonpa, että hän heikko on ollut
kuin Suomeni, syntymämaani kansa,
sen jälkeen on oleva suuri ja väkevä,
suistava sortajat, karkoittava
kahlitsijansa.

Siis kansojen suuruutta
julistaa tahdon
pois viskatun kynäni
kädestä värisevästä.
On lyyrani heikko. Ei riitä sen
säveleht.

Sanan yhden ja ankan sinkoan
päin vihamiestä kuin pommin,
joka tuhoaa sortajan linnakkeet.
Sanan lausun vain yhden,
yksinkertaisen,
ystävällisen:

Stalin!

Yhden nimessä
kansojen
taisteluelveljeyden,
vapausotien sankarilaulu,
valtava niinkuin maailman-
vallankumous,
sen voittojen juhla,
loistava
niinkuin linnunrata,
maailmankaikkeuden
ikuinen ilotulitus.

Toveri Stalin ja Suomen työtätekevän kansan taistelu

(Loppu. Alku 1:llä sivulla)

Suomen kansan, näiden kah-
den sukulaiskansan yhdisty-
misestä yhdeksi valtioksi on
toteutunut. Koko Karjalan
kansan laaja asuma-alue on
Neuvostoliiton suostumuksel-
la liitetty Suomen Kansan-
valtaiseen Tasavaltaan. Täl-
lainen maailmanhistoriassa
ennen tuntematon kansal-
lisuuspolitiikka on voitta-
neen sosialismin valtion
kansallisuuspolitiikkaa. SE
ON SUUREN KAN-
SANJOHTAJAN STALI-
NIN KANSALLISUUSPO-
LITIikkaa. "Ja tämä uusi
kansallisuuspolitiikka tuo
myös ennen tuntemattomia
tuloksia: kun imperialistiset
vallat kansallisuussorrollaan
niittävät kansojen vihaa ja
vieraantumista, niin Sosialis-
tinen Neuvostoliitto jalomie-
lisytyksellään saavuttaa kanso-
jen lähentymistä, rakkaut-
ta ja liittouksellisuutta".
(SKP:n julistuksesta).

SUOMEN TYÖTÄTEKE-
VÄ KANSA LÄHETTÄÄ
TÄNÄ PÄIVÄNÄ PALA-

VAN, SYDÄMESTÄ LÄH-
TENEEN TERVEHDYK-
SENSÄ SUOMEN KAN-
SAN SUURELLE YSTÄ-
VÄLLE, KANSAMME
JALOILLE AUTTAJALLE,
JA VAPAUTTAJALLE,
TOVERI STALINILLE.

STALININ LIPUN AL-
LA ON SUOMEN TYÖ-
TÄTEKEVÄ KANSALYÖ-
VÄ MAAHAN RAHAVAL-
LAN LAHTARIJOUKOT,
VAPAUTTAVA SUOMEN
MAAN IMPERIALISMIN
KAHLEISTA, TURVAAVA
SUOMEN RIIPPUMAT-
TOMAN KANSANVAL-
TAISEN TASAVALLAN
JA VALLOITTAVA KAN-
SALLEMME VALOISAN
TULEVAISUUDEN!

STALININ LIPUN AL-
LA ON VOITTAVA
MAAILMAN KAIKKIEN
KANSOJEN VAPAUDEN,
VELJEYDEN JA EDIS-
TYKSEN ASIA!

ELÄKÖÖN, KAUAN ELÄ-
KÖÖN SUURI STALIN!

NEUVOSTOLIITON KORKEIMMAN NEUVOSTON PUHEMIEHISTÖN

PÄÄTÖS

toveri Josef Vissarionovitsh Stalinin
nimittämistä Sosialistisen Työn Sankariksi

Poikkeuksellisista ansioista bolshevistisen puolueen
järjestämisessä, Neuvostovaltion luomisessa, sosialistisen
yhteiskunnan rakentamisessa Neuvostoliitossa ja Neuvos-
toliiton kansojen välisen ystävyyden lujittamisessa, Neu-
vostoliiton Korkeimman Neuvoston puhemiehistö nimittää
toveri (Josef Vissarionovitsh) STALININ hänen kuusikym-
menvuotispäivänään Sosialistisen Työn Sankariksi antaen
hänelle samalla Neuvostoliiton korkeimman kunniamerkin-
non, Leninin kunniamerkin.

Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston Puhemiehistön
Puheenjohtaja: M. KALININ

Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston Puhemiehistön
Sihteeri: A. GORKIN,

Moskova, Kreml.

20 p:nä joulukuuta 1939.

Miten Neuvostoliiton työläiset ottavat vastaan Stalinin 60-vuotispäivän

Lokakuun rautatien "Sta-
linskaja" verstaissa parhaim-
pien veturinkuljettajien aloi-
teesta ryhdyttiin socialisti-
seen kilpailuun Stalinin 60-
vuotispäivän kunniaksi. Ve-
turinkuljettajat Krahmalnij,
Peoktistov, Tarejev ja jouk-
ko muita ovat jo tähän men-
nessä säästäneet tuhansia ki-
loja polttoainetta.

Moskovan kuulalaakeriteh-
taan parhaat stahanovilaiset
työryhmittä merkitsevät suu-
rin voitoin toveri Stalinin
60-vuotispäivän. Jo 17 p:nä
joulukuuta, ennen määrä-
aikaa, kolmas stahanovilai-
nen paja täytti vuosisuunni-
telmansa. Sorviautomaatti-
verstaas täytti vuosisuun-
nitelmansa 18 p:nä joulukuuta.
Vuoden loppuun mennessä
tämän verstaas työläiset
lupautuivat valmistamaan
900.000 laakerikahaa suun-
nitelman lisäksi.

Kirovin tehtaan kaikissa
osastoissa on ollut selostuk-
sia m.m. aiheesta: "Stalin-
Neuvostoliiton sosialismin
voittojen järjestäjä ja jo-
noittaja. Puoluekabinetin
kirjastossa ja tehtaan versta-
issa on järjestetty näytte-
lyjä Stalinin vallankumouk-
sellisesta toiminnasta.

Joulukuun 18 p:nä sadat
Kirovin tehtaan työläiset kä-
vivät V. I. Leninin museos-
sa. Siellä he tutustuivat ai-
neistoon, joka kuvaa nero-
kaan Leninin työn jatkajan
— Stalinin elämää.

Max Hölzin tehtaalla jär-
jestettiin yleinen illanvietto,
jossa kuultiin selostus:
"Stalin, proletarisen vallan-
kumouksen aseistettujen voi-
mien nerokas johtaja". Tä-
män jälkeen seurasi konsert-
ti, jossa esitettiin Stalinille
omistettuja lauluja ym.

"ROHKEUTTA, ROHKEUTTA JA VIELÄ KERRAN ROHKEUTTA"

J. V. STALININ PUHE

SUOMEN SOSIALIDEMOKRAATTISEN PUOLUEEN PUOLUEKOUKSESSA MARRASKUUSSA v. 1917

Toverit! Minut on lähetetty tänne tervehtimään teitä Venäjän työvään vallankumouksen nimessä, joka juuri myöten horjuttaa kapitalistisen järjestelmän perusteita.

Olen saapunut luoksenne tervehtikseni edustajakoustanne Venäjän työläis- ja talonpoikaishallituksen, tämän vallankumouksen tulensa syntyneen Kansankomissaarien Neuvoston nimessä. Mutta en ole saapunut luoksenne vain tervehtikseni teitä.

Tahtoisin ennen kaikkea ilmoittaa teille iloisen viestin Venäjän vallankumouksen voitoista, sen vihollisten hajaannustilaan joutumisesta ja siitä, että loppuaan tekevän imperialistisen sodan ilmapirissä kasvavat vallankumouksen voiton mahdollisuudet päivä päivältä.

Tilanherrain orjavalta on murskattu, sillä maaseudulla on valta siirtynyt talonpoikain käsiin. On murrettu kenraalien valta, sillä armeijassa on valta keskitetty sotilaiden käsiin. Kapitalisteille on pantu suitset suuhun, sillä tehtäisiin ja pankkeihin nähden järjestetään kiireellisesti työläisten kontrolli. Kaikkialla maassa, kaupungeissa ja maaseudulla, selkäpuolella ja rintamalla on tiheässä työläisten, sotilaiden ja talonpoikain vallankumouksellisia komiteoita, jotka ottavat hallitusohjokset omiin käsiinsä.

Meitä peloteltiin Kerenskillä ja vastavallankumouksellisilla kenraaleilla. Mutta Kerenski on karkoitettu ja kenraalit ovat sotilaiden piirityksessä, sillä vieläpä kasakatkin lausuvat julki solidaarisuutensa työläisten ja talonpoikain vaatimuksiin nähden.

Meitä peloteltiin nälällä, ennustettiin, että neuvostovalta tuhoutuu elintarvekasorron kynsiin. Mutta meidän tarvitsi vain panna aisoihin keinottelijat, meidän tarvitsi vain kääntää talonpoikain puoleen — ja viljaa alkoi virrata kaupunkeihin sadoin tuhansin puudoin.

Meitä peloteltiin valtiokoneiston sekasortoon joutumisella, virkamiesten sabotaa-shilla y. m. Tiesimme itsekin, ettei uuden sosialistisen hallituksen onnistu yksinkertaisesti ottaa käsiinsä vanha porvarillinen valtiokoneisto ja tehdä se omakseen. Mutta tarvitsi vain ryhtyä uusimaan vanhaa koneistoa, puhdistamaan sitä yhteiskuntavastaisista aineksista — ja sabotaashi alkoi murtua.

Meitä peloteltiin sodan "yllätyksillä", mahdollisilla seikkauksilla imperialistien koplain taholta demokraat-

tista rauhaa koskevan tarjouksemme johdosta. Ja tosiaankin vaara, kuolemanvaara oli olemassa, mutta se oli Saarenmaan valtauksen jälkeen, jolloin Kerenskin hallitus valmistautui pakenemaan Moskovaan, luovuttamaan Pietariin, ja jolloin Englannin ja Saksan imperialistit hieroivat rauhantekoa Venäjän kustannuksella. Sellaisen rauhahan pohjalla olisivat imperialistit tosiaankin voineet tehdä tyhjäksi Venäjän ja elikä kansainvälisenkin vallankumouksen asian. Mutta Lokakuun vallankumous tuli oikeaan aikaan. Se otti rauhahan asian omiin käsiinsä, se löi pois kansainvälisen imperialismin käsistä kaikkien vaarallisimman aseensa siten varjeli vallankumouksen kuoleman vaaralta. Vanhoille imperialistisille jättä muuta neuvoksi kuin jo alistua kaikissa maissa syttymässä olevan vallankumousliikkeen tahdon alle, hyväksyen rauhahan, tai jatkkaa taistelua sodan jatkamisen pohjalla. Mutta jatkaa sotaa neljäntenä sotavuotena, jolloin koko maailma on nääntymässä sodan kynsiin, jolloin edessäoleva talvisota synnyttää kaikkien maiden sotilaiden keskuudessa suutuksen myrskyn, jolloin likaiset salaiset sopimukset on jo julkaistu, — jatkaa sotaa tällaisissa olosuhteissa, se merkitsee tuomita itsensä varmasti epäonnistumaan. Imperialismin vanhat sudet ovat tällä kertaa laskeneet väärin. Ja juuri siksi eivät imperialistien "yllätykset" meitä peloita.

Lopuksi meitä peloteltiin Venäjän hajaantumisella, sen pirstoutumisella monilukuisiin riippumattomiin valtioihin; tällöin viitattiin Kansankomissaarien Neuvoston julistamaan kansojen itse-

määräämisöikeuteen, pitäen sitä "tuhoisana virheenä". Mutta minun on lausuttava mitä jyrkimmin, että me emme olisi demokraatteja (sosialismista puhumatta-kaan!), elleimme tunnustaisi Venäjän kansoille vapaata itse-määräämisöikeutta. Minä selitän, että me pettäisimme sosialismia, jolleimme ryhtyisi kaikkiin toimenpiteisiin veljellisen luottamuksen palauttamiseksi Suomen ja Venäjän työläisten välille. Mutta jokainenhan tietää, että ilman Suomen kansan vapaan itse-määräämisöikeuden päättävää tunnustamista ei tällaisen luottamuksen palauttaminen ole ajateltavissa. Ja tässä on tärkeää ei vain tämän oikeuden suullinen, vaikkapa virallinenkin, tunnustaminen. Tärkeää on se, että Kansankomissaarien Neuvosto tulee teossa varmentamaan tämän suullisen tunnustamisen, että se tullaan horjuttamaan panemaan täytäntöön. Sillä sanojen aika on mennyt. Sillä on tullut aika, jolloin vanha tunnuslause: "Kaikkien maiden proletaarit, yhtykää!" on pantava täytäntöön. Täysi vapaus elämänsä järjestämiseen Suomen kansalle, samoin kuin kaikille muillekin Venäjän kansoille! Suomen kansan vapaaehtoinen, rehellinen liitto Venäjän kansan kanssa! Ei mitään holhous-ta, ei mitään valvontaa ylhäältäpäin Suomen kansaan nähden! Tällaiset ovat Kansankomissaarien Neuvoston politiikan periaatteet. Vain tällaisen politiikan avulla voidaan luoda Venäjän kansojen keskinäinen luottamus. Vain tällaisen luottamuksen pohjalla voidaan toteuttaa Venäjän kansojen proletariiden luja liittymisen yhdeksi armeijaksi. Vain tällaisen yhteenliittymisen kautta

voidaan Lokakuun vallankumouksen saavutukset lujittaa, viedä eteenpäin kansainvälisen sosialistisen vallankumouksen asiaa. Kas tämän takia me hymähdämme joka kerta, kun meille puhutaan Venäjän kiertämättömästä hajaantumisesta kansojen itse-määräämisöikeuden aatteen toteuttamisen johdosta.

Tällaiset ovat ne vaikeudet, joilla viholliset meitä pelottelivat ja edelleen pelottelevat, mutta jotka me voitamme sitä mukaa kuin vallankumous kasvaa.

Toverit! Meille on tullut tietoa, että teidän maassanne on samanlainen valtakriisi kuin oli Venäjälläkin Lokakuun vallankumouksen aattona. Meille on tullut tietoa, että teitä myöskin pelotellaan nälällä, sabotaashilla jne. Sallikaa Venäjän vallankumousliikkeen käytännössä saadun kokemuksen perusteella lausua teille, että kaikki nämä vaarat, vaikka ne olisivat realistkin, eivät suinkaan ole voittamattomia. Ne, nämä vaarat, voidaan voittaa, jos toimitaan päättävästi ja horjumatta. Sodan ja rakkien, lännessä syttymässä olevan vallankumousliikkeen ja Venäjän työläisvallankumouksen kasvavien voittojen ilmapirissä ei ole sellaisia vaaroja ja vaikeuksia, jotka voisivat kestää teidän rynnäkönnne. Tällaisessa ilmapirissä voi kestää ja voittaa vain yksi valta, sosialistinen valta! Tällaisessa ilmapirissä kelpaa vain yksi taktiikka, Dantonin taktiikka: rohkeutta, rohkeutta ja vielä kerran rohkeutta!

Ja jos te tarvitsette meidän apuamme, me annamme sitä teille, veljellisesti ojentaen teille kätemme.

Tästä voitte olla varmat.

SIELLÄ, MISSÄ STALIN OLI KARKOITETTUNA

Painajaista oli elämä entisessä tsaarin Siperiassa, mm. sen korpiseudulla — Udan kylässä.

Eräänä joulukuun pakkaspäivänä v. 1903 Udaan tuli jalkaisin J. V. Stalin. Hän oli karkoitettu. Hän asettui kylän laidassa olevaan mökkiin.

Siitä on kulunut 36 vuotta. Lenin-Stalinin puolueen johdolla Neuvostomaan on suuresti muuttunut. Nyt Uda on iso kylä, missä ei ole kirkkoa eikä kapakkaa, vaan sen sijaan radio, puhelin, 7-luokkainen koulu, klubi, museo, sairaala. Siellä on traktoreja, autoja ja monenlaisia maatalouskoneita.

Kylään perustettu kollektiivitalous on voimistunut, sen jäsenistä on tullut varakkaita. Kollektiivitalous käsittää 70 jäsentaloutta, joiden hallussa on 3.700 hehtaaria maata. Tämän maatalon on valtio luovuttanut kollektiivitaloudelle maksutta ikuisiksi ajoiksi.

Alakeskikoulussa on 10 opettajaa, 325 oppilasta. Oppilaat muistavat hyvin Stalinin v. 1934 heille, koulun oppilaille, antaman kehoituksen. Stalin kirjoitti: "Toivon, että menestyksellisesti päättätte opintonne ja tulette tarmokkaiksi, tietoisiksi työntekijöiksi, jollaisia meidän maamme tarvitsee".

Monet niistä, joille kirje oli osoitettu, eivät enää ole kylässä. He opiskelevat korkeakouluissa, jotkut ovat opettajia, lääkäreitä, agroteknologeja.

Udan työtekevät viettävät juhlallisesti suuren Stalinin 60-vuotispäivää. Kylän kaduilla on tunnuslauseita, joihin on kirjoitettu työtekevien rakkautta uhkuvia sanoja omalle Stalinille.

Unohtumaton kohta

Lopultakin viimeinen este. Pysähdytän tulistuneen hevosen ja hyppään maahan. Eteeni nousee kuin maan sisältä työläisluokkumme lehdet toimittaja.

— Ilmainen uutinen, — sanoo hän hymyillen, — pian matkustat Moskovaan. Kremlinissä kokoontuu päällikkökunnan vaimojen neuvottelukokous.

Ja lopulta olen Kremlinissä. Suurenmoiselta kukkatarhalla näytti minusta Kremlin suuren palatsin sali. Valkoisia, punaisia, vaaleansinisiä lemmikkejä, koreita kansallispukuja, vilkkaita, iloisia tyttöjen kasvoja. Kolme tuhatta edustajaa ja kutsuvierasta odottaa jännityksellä kokouksen alkamista, tuhannet si-

mät ovat tähdätyt sinne, mistä niin pidetyn Stalinin pitäisi ilmaantua.

Minusta on aina tuntunut, että kaikki suurmiehet käyttäytyvät erikoisesti. Nyt näin Josef Vissarionovitsh Stalinin — yksinkertaisen, vaatimattoman ihmisen hymyilevänä, teräväkatseisena.

En ole herkkä vuodattamaan kyyneleitä, mutta tällä kertaa en voinut pidättäytyä. Salissa tapahtui jotakin tavatonta. Edustajat tervehtivät häntä tulisesti ja riemun valtaamina. Tähän tervehdykseen he sisällyttivät koko sielunsa, neuvostonaisen innon ja suuren rakkautensa johtajaansa kohtaan.

Minut valittiin puhemies-histään. Sattui niin, että pu-

hemiehissä jouduin istumaan marsalkka Vorosilovin rinnalle.

— Mistä te olette? — kysyi minulta marsalkka.

— Kaukoidän Erikoisarmeijasta... Hetagurova, — vastasin minä.

— Tunnen teidät. Oletteko te se nuorisoliittolaistytö, joka matkusti sinne v. 1932?

Toveri Vorosilov esitti minut Josef Vissarionovitshille. Toveri Stalin puristi lujasti kättäni. Tämä oli minulle suurin palkinto. Saatuaan tietää, että olen tullut neuvottelukokoukseen nelivuotisen pikkutyttöni kanssa alkoi toveri Stalin kysellä lapsen terveydentilasta ja siitä, miten lapsi kesti matkan rasitukset. Toveri Stalinin jokaisessa kysymyksessä, jokaisessa hänen sanassaan tuntui isällinen huolenpito

minusta, kaukaisten aarniometsän tuntumattomasta nuorisoliittolaisesta ja minun pienokaisestani. Tämä suuri ihminen puheli kanssani kuin omainen ja läheinen henkilö. Mihin oli kadonnut hämmennykseni? Kevyesti ja vapaasti kerroin elämästäni, kaukaisesta työläisluokkumme lapsesta. Sellainen on aikakautemme suurimman ihmisen taito suhtautua ihmisiin, ymmärtää heitä ensikatselta ja tunkettua ihmisten siimpään.

Tämä päivä, jolloin ensi kerran kohtasin toveri Stalinin, oli onnellisin päivä elämässäni. Se jäi ainaaks mieleeni. Kerron siitä usein pikkutyttöni.

V. S. HETAGUROVA
(kunniamerkillä palkittu nuorisoliittolainen)

VALLANKUMOUKSELLISEN TAISTELUN KOULU

Maaliskuussa v. 1901 J. V. Stalin siirtyi maanalaaisuuteen. Taistellen kuudentoista vuoden ajan itsevaltiutta vastaan joutui Stalin tuon tuostakin vangituksi ja karkoitukseen. Kaiken kaikkiaan yhdeksän vuotta hän istui tsaarivallan vankiloissa ja maanpaossa: Batumiasta hänet vietiin Itä-Siperiaan, Bakusta pohjoiseen, vanhaan Solvytshegorskin kaupunkiin, Pietarista Vologdaan, Narymin aluepiiriin, Turuhanskin aluepiiriin Kureikan kylään.

I. KIRJEENVAIHTO LENININ KANSSA

Ollessaan tsaarivallan karkotusalueilla Itä-Siperiassa, eroitettuna proletaarisista keskuksista, ystävästään ja taistelutovereistaan, Josef Vissarionovitsh Stalin seurasi koko ajan puolue-elämää ja teki kaiken mahdollisen päästäkseen yhteyteen Leninin ja vallankumouksellisten sosialidemokraattien kanssa. Jo vankilassa ollessaan Stalin sai tietää puolueen toisesta edustajakokouksesta sekä Leninin päätävästä esiintymisestä siellä.

J. V. Stalin muistelee Leniniltä vuoden 1903 lopussa karkotuspaikalleen saamaansa kirjettä:

”Leninin lähettämä kirje oli verrattain lyhyt, mutta siinä arvosteltiin päättävästi, rohkeasti puolueemme käytännöllistä toimintaa ja siinä oli selvä ja lyhyt esitys puolueen toimintasuunnitelmista lähiaikoina”.

Jonkun ajan kuluttua, tammikuun 5 p:nä vuonna 1904, Stalinin onnistui paeta. Näytti siltä, kuin jokainen pakomatka karkotusalueelta olisi ollut yhteydessä puolueen tärkeimpien tehtävien ratkaisun kanssa. Niinpä joulukuussa vuonna 1910 mainitessaan kirjeessään V. I. Leninille Solvytshegorskin karkotusajan loppumisesta, kirjoitti Stalin:

”On vielä jäljellä kuusi kuukautta. Karkotusajan lopputtua olen kokonaan käytettävissäni. Jos työntekijöistä on todellakin kova pula, voin lähteä täältä aivan heti”.

Tämä Leninille tarkoitettu kirje kaapattiin.

Toveri Stalin korosti kirjeessään Venäjälle perustettavan puoluekeskuksen tarkeyttä:

”Pääasia on työn järjestäminen Venäjällä. Puolueemme historia osoittaa, että erimielisyyksiä ei ratkaista puhelemalla, vaan etupäässä työn kuluksa, periaatteiden soveltamisessa. Siksi nykyhetken tärkein tehtävä onkin toiminnan järjestäminen Venäjällä ankaran periaatteen mukaan... Minun mielestäni lähin tehtävämme, joka ei siedä lykkäystä, on keskusryhmän (Venäjällä olevan) järjestäminen, joka yhdistäisi maanalaisen, puoliksi maanalaisen ja julkisen toiminnan ensialuksi tärkeim-

missä keskuksissa (Pietari, Moskova, Ural, Etelä)”.

Puolue toiminta Venäjällä kaipasi kipeästi toveri Stalinin läsnäoloa. Kesällä vuonna 1911 hän lähti Vologdaan ”läpikulutodistuksella”. Vologdasta hänen onnistui paeta Pietariin.

Ulkomailta äskettäin palannut Sergo Ordzhonikidze toi Stalinille Leniniltä tarkeitä tehtäviä. Leninin ohjeiden mukaan ryhtyi Stalin johtamaan Pragin puoluekonferenssin valmistelua.

Toveri Stalin kävi Bakussa ja Tiflisissä järjestämässä taistelua Yleisvenäläisen konferenssin koollekutsumiseksi. Tiflisin bolshevikit julkaisivat Stalinin kirjoittaman julistuksen, joka selvästi luonnehti vallankumouksellisen liikkeen nousua sekä asetti tehtäväksi vallankumouksellisen työväenpuolueen jälleenerustamisen ja opportunististen likvidaattoriryhmien murskaamisen.

Syyskuussa vuonna 1911 J. V. Stalin vangittiin eikä hän sen takia voinut osallistua Pragin puoluekokoukseen. Puoluekokous valitsi hänet Keskuskomiteaan. Puoluekokouksessa perustettiin vallankumouksellisen toiminnan keskus Venäjälle (Keskuskomitean Venäjällä oleva toimikunta), jonka johtoon tuli Stalin.

Leninin aloitteesta Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen Keskuskomitea lähetti helmikuussa vuonna 1912 Sergo Ordzhonikidzen Vologodskin läänin, mihin Stalin silloin oli karkoitettu. Toveri Stalin pakeni Vologodskista ja tuli yhdessä Sergo Ordzhonikidzen kanssa Taka-Kaukasiaan, ryhtyen järjestämään ja johtamaan Taka-Kaukasian bolshevikkien toimintaa Pragin puoluekokouksen päätösten toteuttamiseksi. Sittemmin hän palasi Pietariin johtamaan välittömästi Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen Keskuskomitean Venäjällä olevan toimikunnan työtä.

Tsaarin ohranat etsivät erittäin ahkerasti Stalinia. Huhtikuussa vuonna 1912 Stalin vangittiin, minkä jälkeen, alkukesällä, hänet karkoitettiin Narymin alueelle. Taas seurasi pako. Vuoden loppupuolella Stalin pääsi salaa rajan yli ja matkusti V. I. Leninin luo Krakoviin, neuvottelukokoukseen. Leniniä ja Stalinia sitoivat toisiinsa vallankumouksellisen toiminnan lujat siteet. Kun Stalin palasi Venäjälle eikä Lenin saanut hänestä mitään tietoja, kysyi hän maaliskuun 8 p:nä vuonna 1913 Krakovista lähettämässään kirjeessä levottomana: ”Miksei ole tietoja Vasilista? Mitä hänelle on tapahtunut? Olemme levottomia”.

Kirjeenvaihdossa käytettiin salaisia puoluenimityksiä. ”Vasilij” tarkoitti Stalinia.

Asettaessaan tehtäväksi puolueen paikallisjärjestöjen ja johtavien keskuselinten

lujittamisen Venäjällä, V. I. Lenin kehoitti järjestämään J. V. Stalinin ja J. M. Sverdlovin pakomatkan Turuhan karkotuspaikalta.

Tästä saivat tsaarin ohranat tietää. Toukokuun alussa v. 1914 poliisihallinto tiedotti Jenisein santarmihallinnolle, että ”ulkomailla oleva Leninin johtama Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen Keskus on päättänyt kutsua koolle puoluekokouksen, jonka pitäisi kokoontua samanaikaisesti sosialistien kansainvälisen kongressin kanssa”. Edelleen mainittiin, että parhaillaan järjestetään Josef Dzhugashvilin,* Jakov Sverdlovin ja Suren Spandarjanin pakomatkaa karkotusalueelta. Lopuksi poliisihallinto kehoitti ”ryhtymään toimenpiteisiin mainittujen henkilöiden pakomatkan ehkäisemiseksi”.

Vielä kolme kuukautta aikaisemmin ohrana lähetti seuraavansisältöisen varoituksen: ”Viimevuotisessa sähkösanomassa N:o 1535 mainituille Jakov Sverdloville, Josef Dzhugashvilille on aikaisemmin lähetettyjen sadan ruplan lisäksi lähetetty lammikuun 28:nä vielä viisikymmentä pakomatkan järjestämistä varten piste Ryhtykää toimenpiteisiin pakomatkan ehkäisemiseksi”.

Rahalähetys V. I. Leninin toimesta Josef Dzhugashvilin nimelle tuli Turuhanin postiosastoon helmikuun 8 p:nä v. 1914. Vasta kymmenen päivän kuluttua sai Stalin tiedon näiden viidenkymmenen ruplan lähetyksestä. Näiden rahojen lunastamiseksi postitoimistosta tarvittiin vielä ”valtakirja” Turuhanin poliisipäällikölle. Pakomatkaa varten tarkoitettua rahalähetykset joutuivat poliisin erikoisvalvonnan alaisiksi.

II. PROLETAARINEN JÄRJESTYNEISYYS

Poliisi joutui monasti toteamaan voimattomuutensa työläisten vallankumouksellisen järjestyneisyyden edessä. Poliisihallinnon päällikön kirjelmässä maaliskuun 12 päivästä v. 1902 sanottiin, että ”Tiflisissä nähtävästi toimii täydellinen ja hyvin salattu järjestö, jota paikallisilla etsijävoimilla ei saada selville. Satunnaiset ja yleensä tuloksettomat kotitarkastukset ja vangitsemiset eivät johda jäljille ja liike vain kasvaa nopeasti”.

Samaa toistettiin santarmien selostuksissa. Nuo samat ”paikalliset etsivät voimat”, joista mainittiin poliisihallinnon kirjelmässä, selostavat:

”...Tiedoitan, — sanotaan eräissä tiedoituksessa, — että Josef Dzhugashvili maaliskuussa 1901 oli työssä Tiflisin tähtitornissa. Sosialidemokraattisesta toiminnasta epäiltynä hänen luonaan teh-

*) Stalinin alkuperäinen nimi. (Toim. huom.)

ty kotitarkastus ja valvonta eivät johtaneet minkäänlaisiin tuloksiin”.

Toveri Stalin noudatti ankaraa konspiraatiota, erikoisesti jouduttuaan kotitarkastuksen jälkeen maanalaiseksi. Jo ennen tätäkin santarmihallinto huomautti kirjeissään, että ”socialidemokraatti Dzhugashvili... toimii erittäin varovasti”.

Kun stolypinilaisen taantumuksen vuosina alkoi mustasotnialaisten hyökkäys proletariaatin poliittisia ja taloudellisia järjestöjä vastaan, nousi vallankumouksellisen socialidemokratian eteen kysymys itsepuolustuksen järjestämisestä. Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen Bakun komitean tiedoituksessa vuodelta 1908 toveri Stalin paljasti vastavallankumoukselliset mustat voimat, jotka uhkasivat työväenluokan parhaita edustajia.

Itsepuolustuksen viipymättömän järjestämisen välttämättömyys yhdisti työväenluokan johtavat voimat entistä lujemmin, ja tämä loi takaisin mustan taantumuksen hyökkäykset.

III. MITEN TYÖLÄISET SUOJELIVAT PUOLUEEN ESIKUNTAA

Kaukasiassa ilmestynyt maanalainen lehti ”Brdzola” varoitti työläisiä, että tsaarihallitus ”on yhä lujittanut Tiflisin ja Bakun poliisilaitoksia ja täyttänyt nämä kaupungit urkkijoilla”.

Urkijoidensa kautta sai ohrana tietää, että ”Dzhugashvili on syksyllä v. 1901 valittu Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen Tiflisin komiteaan”, että Tampereella oli Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen puoluekonferenssi.

Poliisi, joka tiedotti Tampereen konferenssista ja sen osanottajista, sai tiedot provokaattorilta, tai kuten hän kirjoitti, — ”eräältä salaiselta työntekijältä, joka itse osallistui mainittuun konferenssiin”.

Lenin ja Stalin varoittivat monasti vaarasta, jonka aiheuttivat puolueeseen tunkeutuvat petturit. Teoksessaan ”Vasemmistolaisuus lastentautina kommunismissä” V. I. Lenin kirjoittaa, että ”julkisen ja maanalaisen toiminnan nopea vaihtuminen, jonka aiheuttaa välttämättömyys erittäin hyvin ”kätkeä”, erittäin hyvin konspiroida juuri pääesikunta, johtajat, on meillä johtanut erittäin vaarallisiin ilmiöihin. Kaikkein pahinta on se, että v. 1912 bolshevikkien keskuskomiteaan pääsi provokaattori Malinovskij. Hän aiheutti monien kymmenien parhaimpien ja uhratuvaimpien tovereiden palamisen, saaden aikaan heidän karkoituksensa ja lähentäen monien loppua. Jos hän ei saanut suurempaa pahaa aikaan, niin johtuu se siitä,

että olimme oikein sitoneet toisiinsa julkisen ja maanalaisen työn”.

Lokakuussa v. 1912 oli Pietarissa, Narvan tullin takana puolueen neuvottelu. Stalin, joka näihin aikoihin oli maanalaisena, laati tunnetun Pietarin työläisten evästyksen työväen edustajalle. ”Me laadimme sen julkista lehdistöä varten...”, — kirjoitti Stalin kirjeessään ”Socialidemokraatin” toimitukseen. Näin bolshevikien puolue maanalaisena toimien käytti hyväkseen julkisia mahdollisuuksia.

Sverdlovin vangitsemisen jälkeen v. 1913 poliisi odoteli tilaisuutta vangitakseen J. V. Dzhugashvilin. Tällainen tilaisuus tarjoutui poliisille, jolle asiasta tiedotti provokaattori, kun sanomalehti ”Pravdan” rahaston kartuttamiseksi järjestettiin konsertti Kalashnikovin pörsissä.

”Tällaisiin konsertteihin, — kirjoitti A. Badajev, — saapui tavallisesti runsaasti meille myönteellisiä sivistyneistöä ja työläisiä. Näihin tulivat myöskin julkisina olevat puoluejohtajat, vieläpä maanalaisetkin työntekijät, jotka yleisön hälinässä saattoivat tavata ja keskustella kenen kanssa tarvitsivat.

Stalin päätti mennä Kalashnikovin pörssiin. Malinovskij tiesi tästä ja ilmoitti asiasta poliisihallintoon. Näimme, miten ohrana samana iltana vangitsi Stalinin.”

Poliisi vainosi Stalinia väsymättä. Hänet pelasti vain rautainen tahto, rauhallisuus ja suuri kokemus maanalaisessa työssä. Työläiset tulivat avuksi suojelemaan johtajaansa ja opettajaansa. Tästä kertoo vanha, kunniamerkillä palkittu työläinen Sergo Kapanadze seuraavaa:

”Minä vein Tsipitskarin kaivoksen työläisille leipää. Joku kulki jälessäni. Käännyin. Se oli toveri Koba. (Koba on Stalinin maanalaisen nimi. Toim. huom.)

— Minne menet? — kysyi hän.

Sanoin, että vien työläisille leipää.

Silloin Koba sanoi:

— Minua jahtaa ohrana. Anna minun kantaa leipäsäkkiä.

Todellakin, aivan kohta mutkan takaa ilmestyivät ohranat. Pysähdyttivät minut, kyselivät, kuka olen. Vastaukseni eivät tyydyttäneet heitä.

— Kuka tuolla edellä säkkiä kantaa? — jatkoivat ohranat kyselyä.

— Se on kaivoksemme työläinen. Vie leipää kaivosmiehille.

Rauhallinen vastaukseni hälvensi yksinkertaisten ohranain epäilykset. Ohranat tähyilivät aikansa ympäristöä, panivat tupakaksi ja kääntyivät takaisin. Me jatkoimme matkaamme vuoren rinnettä ylös, kaivokselle...”

(Jatkuu.)

SUUREN NEUVOSTOMAAN KANSAT ASTUVAT VARMOIN ASKELIN ETEENPÄIN STALININ VIITOITTAMAA ONNEN TIETA

NEUVOSTOLIITON VIISIVUOTISSUUNNITELMAT

Stalin on Neuvostoliiton historiallisten viisivuotissuunnitelmien alkuunpanija. Hänen välittömällä johdolla nämä suuret kansantalouden kehittämissuunnitelmat. Siksi Neuvostoliiton väestö nimittääkin näitä suunnitelmia stalinilaisiksi viisivuotissuunnitelmiksi. Stalin johti niiden toteuttamista käytännössä, yleisten suuntaviivojen antamisesta aina taloudellisten suunnitelmien toteuttamisen yksityiskohtoihin saakka.

10 vuotta on kulunut siitä kun puoluekokouksessa hyväksyttiin ensimmäinen viisivuotissuunnitelma. Stalinin määrittelyn mukaan oli tärkeimpänä tehtävänä maan siirtäminen uuden, nykyaikaisen tekniikan raiteille, sen muuttaminen jällelääneestä maatalousmaasta imperialistisista valtioista riippumattomaksi teollisuusmaaksi sekä maan puolustuskuntoisuuden kohottaminen mahdollisimman korkealle.

Miten rohkeita ja suuripirteisiä olivat nämä tehtävät, voimme ymmärtää kun muistamme, että vielä v. 1928 ei Neuvostoliitossa juuri nimeksikään tuotettu uudempiä ajaisia koneita. Traktorien tuotanto oli vasta alussa ja autoja tuotettiin vain 500 kappaletta vuodessa.

Tehtävänä oli viidessä vuodessa kulkea se teollisen kehityksen tie, mikä rikkaimmissakin kapitalistisissa maissa vaati vuosikymmeniä. Neuvostoliiton oli toteutetta-

va nämä suunnitelmat omilla sisäisillä varoillaan.

Neuvostoliiton viholliset nostivat hirveän melun. He vakuuttivat, ettei tätä suunnitelmaa voida toteuttaa 50, ei edes 100 vuodessakaan. Jotkut Neuvostoliiton ylävistäkin epäilivät. Mutta Stalinin johdolla täytettiin viisivuotissuunnitelma neljässä vuodessa ja kolmessa kuukaudessa. Kautta maan oli käynnissä suurenmoinen rakennustyö, kaikille kohosivat uudet tehtaat ja tuotantolaitokset. Miljoonaiset kansanjoukot ennennäkemättömällä innolla työskentelivät maan teollistuttamiseksi.

Kun ensimmäinen viisivuotissuunnitelma oli täytetty ennen määräaikaa, laadittiin v. 1932 toinen viisivuotissuunnitelma. Tämän viisivuotissuunnitelman suureksi historialliseksi tehtäväksi tuli riistää maan lopullinen hävittäminen ja niiden syiden poistaminen, jotka aiheuttivat ihmisten jakautumista riistajiin ja riistettäviin. Teollisuuden alalla asetettiin tehtäväksi nostaa tuotanto enemmän kuin kaksinkertaiseksi entisestään.

Kansanvihollisten vastustuksesta ja tuhoisista huolimatta tuli toinenkin viisivuotissuunnitelma täytettyä neljässä vuodessa. Tämän suunnitelman toteuttamisen aikana syntyi kansan keskuudessa työntuottavaisuuden kohottamiseksi stahovilainen liike.

Näiden kahden viisivuotissuunnitelman toteuttaminen

on muuttanut kokonaan maan. Entisen tsarin aikaisen jällelääneen Venäjän tilalle, missä tehtaita oli vain muutamissa kaupungeissa, on nyt noussut uusi Neuvostoliitto, jossa kaikkialla on suuria jättiläisitehtaita. Niiden 500 auton asemasta, jotka tuotettiin v. 1928, tuotetaan nyt satoja autoja päivässä. Neuvostoliitto on vapautunut täydellisestä riippuvaisuudesta ulkomaista ja voi tuottaa omilla tehtaissaan mitä koneita tahansa. Tämä puolestaan on tehnyt mahdolliseksi varustaa Punaisen Armeijan ensiluokkaisilla puolustusvälineillä.

Nyt täyttävät Neuvostoliiton työtätekevät jo kolmatta viisivuotissuunnitelmaa. He työskentelevät maansa muuttamiseksi maailman rikkaimmaksi maaksi. Neuvostoliiton kansat ovat stalinilaisten viisivuotissuunnitelmien aikana kohottaneet elintasonsa ja kulttuurinsa ennennäkemättömän korkealle. He ovat vakuutettuja siitä, että lähivuosien aikana he suuren johtajansa Stalinin johtamina saavuttavat vieläkin suurempia voittoja ja heidän onnellinen ja iloinen elämänsä tulee vieläkin chommaksi.

Kun kapitalistinen maailma on toisen imperialistisen sodan kouristuksissa, Neuvostoliiton kansat astuvat varmoin askelin eteenpäin suuren johtajansa Stalinin viitoittamaa onnen tietä.

STALIN ON TEHNYT ELÄMÄMME ONNELLISEKSI

Siperialainen talonpoika kertoo

Vv. 1913—1916 oli Stalin karkoitettuna Siperiassa. Toimitus julkaisee otteita paikkakunnan talonpojan Saltykovin muistelmista tältä ajalta.

Kureikan kylässä levisi huhu: "Tuotiin karkoitettu". Paikkakunnallamme oli siihen aikaan paljon karkoitettuja. Saimme juuri tiedon, että tämä karkoitettu on J. M. Sverdlovin ystävä, suurin päämies karkoitettujen piirissä. Saapui aamunkotissa hevoskyydillä. Oli kiireä pakkana, noin 65 astetta, mutta hän oli puettu vain kevyihin vaatteisiin, saapas-pahaset jaloissa, musta lierihattu päässä ja yllään kulunut takki. Hampuansa kalisivat, mutta hän oli reipas ja nauraheli.

Me kaikki kunnioitimme häntä. Nimitimme Josef Vissarionovitshiksi. Miten lempeä ja ystävällinen hän olikaan lapsille! Joskus hän nosti pienokaisen selkäänsä ja konttasi...

Hän luki paljon ja usein kirjoitteli. Kasaantui koko-

nainen pakka kirjoitettuja lehtiä, jotka hän sitten piiloitti.

Erään kerran Stalin oli laatinut aapisen ja aikoi opettaa meidät lukemaan. Minä ja ystäväni opimme jonkun verran tavaamaan, mutta lyhyeen se loppui. Meidänlaistemme talonpoikain ei sallittu oppia. Asiaa sai tietää päällysmies ja kielsi opettamasta, uhkaillen lähettää Stalinin kauemaksi.

Syyskesällä Stalin matkusti pois. Kureikassa tuli ikävä. Joskus kokoontuimme ja lauleskelimme hänen lempilaulujaan.

Paljon, hyvin paljon hän joutui kärsimään. Jos minä kykenisin, niin kirjoittaisin kirjan Stalinista, hänen kärsimyksistään ja taistelustaan. Mutta olen jo vanha ja näköni on huono. Kumminkin tekee mieleni kirjoittaa Josef Vissarionovitshille siitä, miten me nyt elämme. Lämpöisemmäksi ja kirkkaammaksi on käynyt talvikin Pohjolassa. Toivotan hänelle hyvää terveyttä.

JUHLANÄYTTELY

Ukrainan Neuvostotasaval-
lan Tiedeakatemian kirjasto-
ssa on avattu Stalinin elä-
mälle ja työlle omistettu suuri
näyttely. Näyttelyyn koot-
tu historiallinen aineisto ku-
vaa, miten Stalin johti yh-
dessä Leninin kanssa puo-

luetta ja työväenluokkaa val-
lankumoukseen ja neuvosto-
jen vallan pystyttämiseen.
Näyttely esittää myöskin
Stalinin työtä sosialismin
voittojen järjestäjänä ja kaik-
kein kansanvaltaisimman pe-
rustuslain luoja.

Stalin — mainehikkaan Punaisen Armeijan luoja

Proletariaatin nerokkaan johtajan J. V. Stalinin elämä on taistelua uuden, onnellisen yhteiskuntamuodon luomiseksi. Yhdessä suuren Leninin kanssa Stalin loi mahtavan työväen puolueen — bolshevikien puolueen. Yhdessä Leninin kanssa Stalin loi maailman ensimmäisen työtätekevien oman valtion — Neuvostotasaval-
lan. Yhdessä Leninin kanssa Stalin loi työtätekevien tasavallan turvan ja tuen — voittamattoman, mainehikkaan Punaisen Armeijan.

Neuvostomaassa ei ole sitä taloudellisen tai poliittisen elämän alaa, joka ei olisi yhteydessä Stalinin suureen nimeen. Siksi onkin mahdotonta täydellisesti kuvata hänen elämäntyötään — siihen tarvittaisiin monia kymmeniä määriä.

Tässä kirjoituksessa mainitsemme pari esimerkkiä sii-

tä, miten Stalin johti Lokakuun vallankumouksen jälkeen Punaisen Armeijan taistelua monilukuisia Neuvostomaan vihollisia vastaan.

Stalin ei ollut sotilashenkilö, mutta vaikeimmat sotatähtäykset hän ratkaisi taitavasti, menestyksellisesti. Missä oli Stalin — siellä oli voitto. Vallankumouksen vaarallisimmille rintamille Lenin ja puolue lähettivät Stalinin. Stalin sai nopeasti aikaan bolshevistisen järjestyksen sekasortoon joutuneisiin taistelijain riveihin, rohkaisi ja innoitti heitä ja johti joukot uusiin voittoihin.

Kun valkokaartilaiset uhkasivat Pietaria, kun vallankumouksen kehto oli joidenkin mielestä jo mennyttä, kun valkokaartilaiset ja petturit järjestivät kapinan parissa Pietarin lähellä olevassa linnoituksessa, lähetti puolue Stalinin Pietariin. Stalin otti

empimättä käsiinsä sotatoumien johdon, poisti keltotomat "sota-asian tuntijat", nosti johtoon uusia voimia. Ei kulunut montakaan päivää, kun tilanne Pietarissa muuttui. Valkoisten voimat lyötiin takaisin, kapinat kukistettiin.

Samoin Tsaritsinin rintamalla. Samoin Permissä. Niin myös eteläisellä rintamalla.

Mielenkiintoisia esimerkkejä kertoo Neuvostoliiton marsalkka Budjonnyi siitä, miten Stalinin aloitteesta perustettiin mahtava ratsuarmeija, joka sitten monella rintamalla ratkaisi taistelun.

"Puolueen katalan petturin Trotskin ja hänen häntyrin vastarinnasta huolimatta — kirjoittaa marsalkka Budjonnyi, — perusti toveri Stalin ratsuarmeijan. Stalin sanoi, että vihollinen on lyötävä sen itsensä käyttämällä taistelukeinoilla. Kenraali Denikinillä oli silloin suuria ratsujoukkoja.

Ratsuarmeijan puna-armeijalaiset ja päällystö olivat syvästi kiintyneet toveri Stalinin. Kun v. 1920 olin

Puolan rintamalla, kirjoitti toveri Stalin minulle: "Annan teille vanhan vallankumouksmiehen kunniaosan, että huolehtimisen ratsuarmeijastanne asetan ensi tilalle".

Toveri Stalin, — kirjoittaa Budjonnyi edelleen, — kasvatti suurella huolella Punaisen Armeijan päällikkökuntaa. Hän oikoi heidän virheitään, neuvoi, edisti hyviä aloitteita. Isänmaan viholliset ja petturit hän murskasi armotta."

Kansalaissodan päätyttyäkin Stalin piti jatkuvasti hyvää huolta Punaisesta Armeijasta.

Neuvostojen II edustajakokouksessa, pari päivää Leninin kuoleman jälkeen, Stalin vannoi puolueen nimessä valan, jossa m.m. sanoi: "Useasti osoitti Lenin meille, että Punaisen Armeijan lujittaminen ja sen kuntoisuuden parantaminen on puolueemme tärkeimpiä tehtäviä... Vannoikaamme, toverit, että me emme säästä voimiamme lujittaaksemme Punaisesta Armeijamme ja Punaisesta Laivastomme".

Ja Stalin on täyttänyt kunnialla valansa. Stalinin huolenpidon ansiosta on Punaisesta Armeijasta kasvanut maailman mahtavin armeija. Useammin kuin kerran ovat Neuvostomaan viholliset saaneet tuntea stalinilaisen Punaisen Armeijan musertavan iskun.

Punainen Armeija löi Japanin rosvolaumat takaisin Hasanin rannoilla idässä.

Punainen Armeija vapautti Läntisen Ukrainan ja Läntisen Valkovenäjän työtätekevät verenheimijain ikeestä.

Kunnialla täyttää Punainen Armeija myöskin tehtävänsä maamme kansanvaltaisesta hallituksen, Kansanarmeijan ja koko Suomen kansan avustamisessa mannerheimiläisten valkoroisvojen ja murhapolttajain laumojen murskaamiseksi.

Punainen Armeija antaa Suomen työkansalle vapautuden.

Kunnia Punaiselle Armeijalle!

Kunnia sen perustajalle — suurelle Stalinille!

V. A.

Suomalaisen työläisen elämäkokemuksia Neuvostoliitosta

Ennen Neuvostoliittoon saapumistani työskentelin Pohjois-Suomessa kirvesmiehenä proomujen rakennustelakalla. Työtä tehdessäni oli pomo aina takanani ärjymässä ja jos rohkenin pomolle sanoa jotain vastaan, oli siitä seurauksena lopputili, joka merkitsi työttömäksi joutumista. Minä jouduin työväenjärjestöissä toimimisen johdosta n. s. mustalle listalle ja työtä en saanut.

Tilanteen näin jatkuessa olin pakotettu siirtymään porvariston vainon takia tänne Neuvostoliittoon. Täällä sain turvapaikan ja työtä. Menin rakennustöihin. Työmaalla minulle annettiin työ ja ohjeet sen suorittamiseen. Tämä tapahtui hyvin ystävällisesti, ilman mitään sivuhuomautuksia, kuten siellä Suomessa oli pomojen tapana tehdä. Eikä työn aikana ollut kirkuvaa pomoa selkäni takana.

Muutaman viikon kuluttua sairastuin ankaraan vatsatautiin. Jouduin sairaalaan hoidettavaksi. Tein sairaalassa maattessani itselleni usein kysymyksen: kuinka maksan sairaala-ym. kulut. Olin Suomessa joutunut sairaastamaan ja maksamaan itse kulut, ja toiselta puolen en vielä tuntenut Neuvostoliittoa ja sitä, miten täällä ihmistä kohdellaan. Ja siksi pidinkin suurena ihmeenä kun lääkäri minut kahden kuukauden kuluttua sairaalasta pois laskiessaan selitti, että sairaalakuluja ei tarvitse maksaa, sillä Neuvostoliitossa hoidetaan sairaalassa valtion laskuun. Mutta kun hän antoi samalla minulle sairaslitan ja sanoi, että vasta täsmälleen kolmen viikon kuluttua saan palata työhön, heräsi minussa jälleen epäilevä ajatus: niin pitkää aikaa en millään voi tulla toimeen. Lääkäri selitti kuitenkin, että toimeentuloni turvataan. Minulle toimitettiin lääkärin ohjeiden mukaan ruoka kotiin koko sairausaikani. Sairaslomani päätyttyä tarkasti minut jälleen lääkäri antaen luvan mennä työhön. Hän kirjoitti sairaalistaani jotain, mitä en osannut kieltä taitamattomana lukea, ja lausui: työpaikkaanne mentyänne esitätte tämän ja saatte palkanne.

En uskonut omia korviani. Olin varma, että sairaalan tulkki oli kääntänyt minulle lääkärin sanat väärin, tai että jokin väärinkäsitys oli tapahtunut. Mutta lopulta minun täytyi se uskoa. Työpaikallani maksettiin, sairaslitan esitettyäni, täysi palkka koko sairausajaltani. Ja voitte uskoa, että hämmästykseni oli suuri. Tälläista en osannut kuvitellakaan.

(Kirje Petroskoista)

Työttömyys, joka on kapitalistisessa maailmassa työläisten suurena kirouksena, on Neuvostoliitossa tuntematonta. Päinvastoin, kaikissa työlaitoksissa on työvoimasta suuri puute. Tätä puutetta ovat työläiset ryhtyneet korjaamaan. Työläiset tekevät tarmokkaasti työtä laitoksensa vuosittehtävien täyttämiseksi. Sosialistinen kilpailu ja sen korkein muoto stahanovilainen liike, joita ei tunnetta kapitalistisessa maailmassa, ovat työläisillä niitä voimavivustoja, joita hyväksytään käyttäen parhaiten saadaan voitto.

Kysytään: mitä merkitsee sosialistinen kilpailu ja stahanovilainen liike? Se merkitsee sitä, että työläiset kilpailevat keskenään nopeimmasta ja parhaimmasta työn suorituksesta, ja siitä miten parhaiten voidaan työrationalisoida ja saada työn tuottavuus kohoamaan, raskittamatta työläistä. Tämä työtehon kohoaminen antaa mahdollisuuden jatkuvalle työväen palkkojen nostamiselle.

Minäkin olen stahanovilainen ja yritän saada mahdollisimman hyvät tulokset Neuvostoliiton hyväksi suorittamassani työssä. Suomessa ollessani en olisi voinut koskaan uskoa, että minun kirjeelläni voi tehdä niin paljon kuin nyt sillä teen. Työssäni olen koettanut sovittaa kaikki liikkeenä niin,

että ne auttaisivat työtäni ja helpottaisivat sitä. Työpaikallani ei ole mitään liikaa, joka häiritsisi minua. Illalla, kun olen lopettanut varsinaisen työni, valmistan kaiken seuraavaa aamua varten valmiiksi ja jos tiedän jotain tarvitsevani, teen niistä tilauksen varastonhoitajalle, joka varustaa ne minulle aamuksi.

Joka kesä saan täydellä palkalla kahden viikon kesäloman. Olen useamman kerran viettänyt loma-aikani lepokodissa, johon minut ammatillijärjestöni on lähettänyt. Lepokodissa on kaikki maksutonta. Lepokodissa on kaikki ajanvietevälineet, urheiluvälineistä, soutuveineistä, pallopeleistä aina shakki- ja tammilautaan saakka. Lepokodeissa on myöskin tapana järjestää yhteisiä retkiä ja matkoja ulos luontoon, historiaalisiin laitoksiin, tehtaisiin, valistuslaitoksiin y. m., sanalla sanoen lepokodissa saa levätä iloisesti, ilman mitään huoli. Sieltä palaa mieli iloisena työhönsä.

Kun kaikilla Neuvostoliiton työläisillä ja muilla työtätekeville on varmuus huomimisesta päivästä, kun he tuntevat olevansa maansa todellisia isäntiä, ei ole kumma, jos he rakastavat maataan. Kun kaikki tämä on saavutettu Neuvostoliiton kansojen johtajan Stalinin ohjauksella, on selvää, että jokainen Neuvostoliiton työtätekevä on ylpeä omasta nerokkaasta johtajastaan.

K. Koivunen.

NEUVOSTOLIITON TYÖTÄTEKEVILLÄ ON MAAILMAN KANSAN-VALTAISIN PERUSTUSLAKI

Joulukuun 5 p:nä v. 1936 Neuvostojen VIII ylimääräisessä edustajakokouksessa hyväksyttiin Neuvostoliiton uusi perustuslaki. Tämän perustuslain Neuvostoliiton kansa nimitti stalinilaiseksi perustuslaiksi, koska sen jokainen sana puhui niistä voitoista, jotka oli saavutettu Neuvostoliiton suuren johtajan Stalinin johdolla.

Sellaista perustuslakia, joka turvaisi kaikille kansalaisille oikeuden työhön, lepoon ja sivistykseen, ei ole vielä missään maassa ollut. Tämä perustuslaki on kansanvaltaisin perustuslaki maailmassa. Rinnan taloudellisten oikeuksien kanssa turvaa se kaikille maan kansalaisille myöskin rajoittamattomat poliittiset oikeudet. Kaikki Neuvostoliiton kansalaiset ovat taloudellisessa, valtiollisessa, kulttuurisessa ja poliittisessa elämässä täysin tasa-arvoisia. Stalinilaisen perustuslain mukaan maan kaikilla kansalaisilla, "jotka ovat täyttäneet 18 vuotta, rotuun ja kansallisuuteen, uskontunnustukseen, sivistystasoon, asuinpaikan vakinaisuuteen, yhteiskunnalliseen syntyperään, omaisuusasemaan ja aikaisempaan toimintaan katsottaen, on oikeus osallistua edustajain vaaleihin ja tulla valituksi..." Tätä suurta valtiollista oikeuttansa ovat Neuvostoliiton kansalaiset jo käyttäneet Neuvostoliiton Korkeinta Neuvostoa ja Liittotasavaltojen Korkeimpia Neuvostoja valitessaan. Vaalit muodostuivat suureksi kansan juhlaiksi, jolloin 90 miljoonaa valitsijaa yksimielisesti äänesti asettamiaan ehdokkaita, joiden ensimmäi-

senä oli suuri kansojen johtaja Stalin.

Stalinilainen perustuslaki on antanut koko kansalle mahdollisuuden osallistua valtion johtoon. Se on saatanut kymmenet miljoonat työläiset ja talonpojat aktiivisesti käsittelemään valtiollisia kysymyksiä. Kun Neuvostoliitossa suoritettiin Korkeimman Neuvoston vaalit, esitti kansa itse tuhansissa työläisten, talonpoikain ja palveluskuntalaisten kokouksissa parhaimmat edustajansa ehdokkaiksi maan korkeimpaan hallintaelimeen. Neuvostokansa asettaa ohjeiksi edustajilleen, että heidän tulee kaikessa toiminnassaan olla sellaisia työtätekevän kansan toimihenkilöitä, kuin oli Lenin. Heidän täytyy olla rehellisiä ja rakastaa omaa kansaansa, asettaa kansan edut kaikkea muuta ylemmäksi. Näissa vaaleissa ilmeni Neuvostoliiton kansojen luottamus suureen johtajaansa Staliniin. Hänen nimensä liittyvät kaikki saavutukset ja voitot onnellisen elämän rakentamisessa. Siksi pätevätkin Neuvostoliiton työtätekevät kaikkialla ensimmäiseksi ehdokkaakseen Stalinin.

Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston vaalien aikana v. 1937 joulukuussa oli Stalin asetettu ensimmäiseksi ehdokkaaksi kaikissa vaalipiireissä. Stalin antoi suostumuksensa asettua ehdokkaaksi Moskovan kaupungin vaalipiirissä N:o 1. Joulukuun 11 p:nä Stalin piti puheen valitsijoiden kokouksessa, missä hän esitti kiitoksensa valitsijoille siitä luottamuksesta, jota he osoittivat hänelle, asettaessaan Korkeimman Neuvoston jäsen ehdokkaaksi. Stalin puhui silloin: "Minä tiedän, mitä merkitsee luottamus. Se velvoittaa luonnollisesti langettaa minulle uudet lisävelvollisuudet ja niin ollen uuden lisävastuun. Mitäpä siitä, meillä, bolsheveikeillä, ei ole tapana kieltäytyä vastuunalaisuudesta. Minä otan sen mielihyvin vastaan. Omasta puolestani tahtoisin vakuuttaa teille, toverit, että te voitte pelkäämättä luottaa toveri Staliniin... Voitte luottaa siihen, että toveri Stalin kykenee täyttämään velvollisuutensa kansan edessä... työläisten edessä... talonpoikain edessä, sivistyneistön edessä..."

Koko Neuvostoliiton 183 miljoonainen kansa luottaa suureen johtajaansa, Staliniin, luottaa kuten omaan isäänsä, sillä jokainen tuntee joka päivä sen huolenpidon, jolla Stalin suhtautuu kaikkiin työtätekeviin. Jokainen sana uhkaa Stalinilaisessa perustuslaissa huolenpitoa työtätekevästä.

(Loppu 7 siv.)

STALIN JA LENTÄJÄT

Stalin on Neuvostomaan uljaiden lentäjien hyvä ystävä ja isä. Maan lentoväimien kasvu on kiinteästi yhdistynyt Stalinin nimeen.

Neuvostoliiton sankari V. K. KOKKINAKI laajemmassa kirjoituksessaan J. V. Stalinista kirjoittaa mm. seuraavaa:

"V. 1938 valmistauduimme toveri Brjandinskin kanssa lentoretkelle Kauko-Itään. Muistan miten kärsimättömästi odotimme Moskovasta lupaa. Viimeinkin, kesäkuun 15 päivän yöllä kello yksi soi asuntoni puhelin. Otin kuulotorven, vastasin:

— Kuuntelen.

— Puhuu Stalin. Hyvää päivää!

Tunsin hyvin tuon äänen. Minulla on ollut onni useamman kerran tavata toveri Staliniä, olla läsnä neuvotteluissa, joihin hänkin osallistui. Tuo ääni jäi mieleeni ikuisesti, se rohkaisee kaik-

kia lentäjiä vaikeina hetkinä. Tuona yönä käsitin heti, että kysymys lennostamme nähtävästi on ratkaistu.

— Mitenkä on terveytteni laita, toveri Kokkinaki? — kysyi Josef Vissarionovitsh.

Sanoin, että tunnen itseni reippaaksi ja täysin valmiiksi mihiin lentomatkkaan hyvänsä.

— Oletteko levänneet tänä vuonna? — kysyi toveri Stalin.

Vastasin taas, että olen täysin valmis lentoon, odotan vain lupaa.

— Mitenkä sujuu lentokoneen valmistaminen lentokuntoon? — kysyi toveri Stalin.

Lyhyesti, koettaen olla viivyttämättä toveri Staliniä, kerroin hänelle lentokoneen valmisteesta, laitteiden tarkastuksesta, kaikista mahdollisuuksista, lentomatkan kaikista yksityiskohdista. Stalin kyseli yksityiskohtia lento-

reitistä: olisiko se vaikea, onko kaikki yksityiskohtia myöten suunniteltu.

— Tietysti, — vastasin, — olemme kaiken jo suunnitelleet ja harkinneet. Älkää olko levoton, Josef Vissarionovitsh, voitto on meidän.

— Minä en ole huolissani voitoista, — vastasi toveri Stalin, — olen huolissani teistä itsestänne.

Kiitin toveri Staliniä huomaavaisuudesta, suuresta huolenpidosta, kaikesta siitä, mitä hän on hyväksennyt. Josef Vissarionovitsh toivotti meille menestystä lentomatkan valmisteluissa ja sanoi, että koska hän ei epäile valmistelutöiden pätevyyttä ja huolellisuutta, niin saamme itse päättää matkallemme lähdöstä.

— Kuitenkin, — sanoi lopuksi toveri Stalin, — pitäytykää ennen lentoa luonani, toivotamme teille onnea matkallemme!"

SUOMEN TYÖTÄTEKEVÄ KANSA! Työläiset, työläisnaiset, talonpojat!

Suomen armeijan sotilaat!

Suomen kansan pyövelien ja tyrannien, Mannerheimien, Rytien, Tannerien veriset tihutyöt jatkuvat lakkaamatta. Ei siinä kyllin, että he syöksivät Suomen kansan rikolli- seen ja toivottomaan sotaan Suomen suurta naapuria, Neuvostoliittoa vastaan. He ovat alkaneet sodan myös Suomen kansaa vastaan. Rauhallinen väestö ajetaan väki- pakolla pois kaupungeista ja kylistä. Suojeluskuntalaiset ja upseerit ovat tulella tuhonneet monia kyläkuntia ja asu- tuskeskuksia Karjalan Kannaksella ja Itä-Suomessa.

Rydin ja Tannerin hallituskoplan käskystä karkoitetaan 48 tunnin sisällä VIIPURIN, TURUN, KOTKAN ja muiden Suomen kaupunkien asukkaita.

Suomen työläiset, talonpojat, virkailijat, henkisen työn tekijät ja sotilaat!

Teidät karkoitetaan pois kotiseuduiltaanne, heitetään taivasalle, kotinne poltetaan, omaisuutenne tuhoetaan, koko elämänne syöstään häviöön. Teidän äideistänne, vaimois- tanne, sisaristanne, lapsistanne tehdään kodittomia kerjä- läisiä. Yhdellä iskulla hävitetään kansan pitkäaikaisen työn hedelmät. Suomen kansan vuosisatainen kulttuuri tuho- taan. Niin voivat menetellä ainoastaan kansan veriviholli- set! Se on sotaa omaa kansaa vastaan, se on oman kansan kavaltamista. Kenraalien, pankkiherrain, kartanonomista- jain ja kapitalistien koplakunta polkee Suomen vapauden ja kulttuurin kansan vereen ja tuskaan, mutta tuon maan- petturikoplan ulkolaiset imperialistiset isännät hykertele- vat mielihyvistä käsistään ja ylistelevät rikollisjoukkiota.

Suomen työtätekevät! Suomen armeijan sotilaat! Kauanko aiotte sietää tätä hävitystä ja häväistystä?

On aika saada loppumaan kansan kärsimykset, saada kuivumaan naisten ja lasten kyyneleet. On aika tehdä loppu valapattoisten kansansortajain harjoittamasta rosvo- riehunnasta. Älkää antako hävittää asuntojanne!

Työläiset! Älkää antako polttaa tehtaitanne!

Sotilaat! Kääntäkää aseenne kotiliesienne tuhoajia vas- taan! Siirtykää Kansanhallituksen puolelle, jota johtaa OTTO KUUSINEN. Se hallitus tuo maalle rauhan! Se on solminut sopimuksen keskinäisestä avunannosta ja ystä- vyydestä Neuvostoliiton ja Suomen Kansanvaltaisen Tasa- vallan välillä. Tämä sopimus turvaa Suomen riippumatto- muuden, se turvaa Suomen kansan rauhallisen elämän ja kukoistuksen, se vapauttaa teidät sodan kauhuilta ja hävi- tykseltä.

Alas veriset kansan pyövelit, Mannerheimin, Tannerin, Rydin kavaltajakopla! Alas talonpoikain talojen ja työ- läisasuntojen murhapolttajat!

ELÄKÖÖN VAPAA SUOMEN KANSA JA SEN KANSANHALLITUS!

Neuvostoliiton työtätekevillä on maailman kansanvaltaisin perustuslaki

(alku 6 siv.)

Parhaillaan Neuvostoliiton kansa valmistautuu valitse- maan tämän perustuslain mukaan paikallisia neuvosto- ja — paikallisia valtaelimiä. Jo kaksi kuukautta on kaut- ta maan ollut käynnissä vaali- kamppailu, joka on erittäin selvä todistus Neuvostoliit- ton perustuslain kansanval- taisuudesta. Kymmenet mil- joonat neuvostokansalaiset osallistuvat näiden vaalien järjestämiseen. Kaikkialla — kaikissa tehtaissa ja laitok- sissa, kollektiivitalouksissa ja oppilaitoksissa, puna-ar- meijalaisten joukko-osastois- sa pidetään kokouksia, jois-

sa työtätekevät esittävät eh- dokkaita paikallisiin neuvos- toihin valittavaksi. Valitsijat käsittelevät erikoisella tark- kuudella ja huolella jokaista ehdokasta ja esittävät ainoas- taan tarkoin tunnettuja par- haimpia työläisiä, talonpoi- kia ja sivistyneistön edusta- jia ehdokkaiksi.

Esimerkkinä siitä, ketä Neuvostoliiton työtätekevät esittävät valittaviksi paikal- lisiin neuvostoihin, kenelle he uskovat valtiollisten asiain hoidon ja omat elämän kysymyksensä, kenen tehtä- väksi he antavat paikallisen neuvoston työn, jonka täy-

LENINGRADIN SOTILAS- PIIRIN TIEDONANTO

Joulukuun 19 pnä oli pää- asiassa tiedustelutoimia, pie- niä kahakoita ja siellä täällä tykkitulta.

Muutamin paikoin oli len- tovoimiemme tiedustelulento- ja ja osittain taistelutoimin- taa. Ilmataisteluissa on am-

muttu alas 12 vihollisen len- tokonetta. Meidän lentoko- neistamme yksi ei palannut takaisin.

Ryhmä Baltian laivaston laivoja pommitti menestyk- sellisesti Koiviston rannik- kopattereja.

Poljetuille ihmisarvo

Jos kukaan, niin Suomen kutomotyöläisnainen on tyys- tin riistetty ja poljettu.

Suomen kutomotehtaissa ovat palkat kaiken arvoste- lun alapuolella. Jos toiset työläiset vielä joskus saavat hankituksi itselleen kunnan vaatteet, niin enemmistö kutomotyöläisistä ovat pa- koitetut käymään aina keh- nosti puettuna. Jos toiset voivat edes joskus hankkia itselleen kunnollista ravin- toa, niin kutomotyöläiset ovat aina pakoitetut syömään tehtaan ruokalassa (missään muualla ei ole niin halpaa) ruuan irvikuvaa. Tällaisesta ravinnosta seurauksena luon- nollisesti nuoret työtökin näyttävät jo vanhuksilta. Harvinaista ei ole myöskään se, että kutomotehtaiden nai- set joutuvat usein menemään vielä iltaisin kadulle ruumiil- laan hankkimaan lisää leipä- rahaa.

Kaiken tämän huutavan kurjuuden lisäksi pikkupor- varit hurskaalla naamalla ja kauhulla puhuvat noista "huonoista ihmisistä" ja suo- rastaan pelkäävät katsoakin "tehtaan likkoja". Papit saar- naavat kirkkoissa, että puu- villatehtaan naisten synnilli- sen elämän näkee jo heidän kasvoistaankin. Papit yritti- vät panna nälän uurtamat jäljet "synniin" niskoille.

Voiko kutomotehtaan nai- nen kaiken tämän jälkeen vielä ajatella jollain tavoin valistaa itseään? Muutamat tehdaskapitalistit pakoittavat työläisensä väkisin tilaamaan

porvarillisen sanomalehden, jonka hinta ilman työläisen suostumusta otetaan palkasta pois. Puhe kutomotehtaan työläisnaiselle elokuviista ja teattereista saattaisi hänet kauhistumaan. Mistä sellai- set rahat? Radio, hyvät kir- jat, luennot, iltakoulut, tai- deharrastukset ovat hänelle tunteettomia.

Niinpä huomattava osa kutomotyöläisistä onkin vai- punut uskonnon valtaan. He koittavat sen mystillisyydes- tä löytää jotain kannatinta elämälleen.

Suomen kutomotyöläisten asunto-olot ovat luonnollises- ti palkan mukaiset.

Tällaisissa olosuhteissa on- kin kutomotyöläisten keskuu- dessa äärettömän laajalle le- vinnyt yhteiskunnallinen tau- ti — keuhkotauti. Suomessa on työläisten keskuudessa vakiintunut mielipide, että keuhkotautiin sairastunut, on ilman muuta tuomittu kuole- maan. Tämä mielipide johtuu siitä, että työläisillä ei ole varoja ja mahdollisuutta taistella tätä tautia vastaan.

Rahapösöt pitävät kutomo- tehtaiden työläisnaisia rau- tapihdeissä. Lapsensa he synnyttävät kauhulla, koska ei ole lapsille tarjottavana minkäänlaista iloa. Saisiko lapsensa opiskella? Ei toki. Jos joku vielä vaivalla jak- saa kustantaa lapsellensa kansakoulun, niin pitemmälle ei puhettakaan. Hänen lap- sensa kyyvyt tyrehtyvät teh- taan humuun.

Konekiväärimies- ten öinen retki

Lähenee yö. Inon linnake on jäänyt taakse. Ryhmä taistelijoita kulkee rantaa pitkin kiemurtelevaa tietä myöten. Vihollinen perään- tyy jättäen joka askeleelle ansojaan. Erittäin vaikeata on koneiden liikkua — ne törmäävät tuon tuostakin keinotekoisii esteisiin tai takertuvat suohon. Pioneerit työskentelevät rauhalli- sesti, taistelijat auttavat mie- huullisesti toinen toistaan. Tätä taisteluhengeä yhdistä- mää teräsrivistä ei voida pysähdyttää millään.

Konekivääriosasto etenee. Tiellä viruu haavoittuneita suomalaisia sotilaita, jotka vihollinen on jättänyt tielle perääntyessään. He värisivät ohuissa mantteleissaan ja heidän kasvoillaan on pelon ilme, sillä heille oli usko- teltu, että pumaiset ampuvat vankeja. Heidät kannetaan sanitaarivaunuun ja heidän haavansa sidotaan melkein pä tulilinjalla. Heidät ruoki- taan ja heidät peitetään läm- pimillä peitteillä. Autojen valot valaisevat kalpeita kasvoja jo väsyneitä silmiä, joista kuvastuu ihmettelyä ja toivoa: he jäävät elä- mään.

Metsästä on tavattu up- seeri. Tämä likainen ryysy- mekko on löydetty puusta — kuinka vähän tämä villiinty- nyt olento onkaan ihmisen kaltainen. Hän lupaa näyt- tää, mihin on katkettui mi- noja, hän vannoo kertovansa kaiken, kunhan vain hänen annetaan syödä. Kolmeen päivään hän ei ole syönyt mitään, hän pelkasi käydä metsään pilloitetuihin ruoka- tarpeisiin käsiksi. Metsissä oleskelevat rosvoit pysyttele- vät pienissä ryhmissä pelon ja kostonhimon valtaamina. He ovat yhtä vaarallisia kuin villipedot.

Tämä yö — yksin jo tä- mä yö osoitti selvästi, että valkosuomalaisen kortin on löyty sekaisin. Eivät autu huonot tiet eivätkä suot, nämä ylpeiden "suur"-Suo- men "ritarien" päävaltit. Tiet saatetaan jälleen kun- toon, samalla raivataan myöskin uusia teitä. Eivät auta myöskään metsäjouk- kiot — ne eivät ole saaneet hämminkiä aikaan punaisten taistelijain riveissä, ne osoit- tautuivat itse työnnetyiksi kuoleman pihtiin. Eivätkä auta miinatkaan. Me näim- me, kuinka suomalainen up- seeri omaan miinaansa ajet- tuaan lensi hevosineen il- maan. Tällainen on Suomen taantumuksellisten sotakihi- koilijain kiertämätön loppu.

Tykkien ammuksent ulvo- vat herkeämättä. Konekivää- rit papattavat, sallimatta vi- hollisen hetkeäkään levähtää. Taistelijat valtaavat yhä uusia asemia karkoittaen vi- hollisen.

P. P.

Toimiva armeija,
Karjalan Kannas.

J. Pakkanen.

tyy huolehtia kouluista, sai- raaloista sekä kaikista muis- ta kysymyksistä, voivat olla Kievin alueen Knjashitshin kylän ehdokkaat. Ketä ovat sitten nämä ehdokkaat? Ku- ka hoitaa valtion asioita Knjashitshin kylässä? Knjashitshin kylässä työtätekevät ovat esittäneet ehdokkaikeeseen neuvostoon parhaimmat työn- tekijänsä kollektiivitalonpoi- kaisnaisen Marina Draniki- nan, opettaja Anna Stepkon, kollektiivitalouden puheen- johtajan Pavel Dranikinin, alakeskikoulun johtajan Sem- jon Kovalenkon ja 60-vuo- tiaan kollektiivitalonpojan Ponomarenkon, joka korkeas- ta iästään huolimatta työ- kentellessä erikoisen ahkerasti. Tällaisia rehellisiä ja antau- tuvia työntekijöitä kansa esittää neuvostoihinsa.

Tarkastamattomia, tunte- mattomia ja niitä, jotka eivät

ole työssään kunnostautu- neet ei kansa neuvostoihin esitä. Ja jos joku neuvoston edustajista ei omassa työs- sään noudata kansan anta- mia evästyksiä, niin "hänet voidaan milloin tahansa kut- sua pois valitsijain enemmis- tön päätöksellä", kuten sää- tää Neuvostoliiton perustus- laki.

Neuvostomaan kansa on valinnut ensimmäiseksi ehdok- kaakseen suuren johtajan- sa Stalinin. Tämä on neu- vostokansa taasen osoittanut rajatonta luottamustaan kom- munistiselle puolueelle, jon- ka johdolla se on saavutta- nut kaikki oikeutensa.

Stalinilainen perustuslaki, joka turvaa kaikille kansa- laisille oikeuden työhön, le- poon ja sivistykseen, on tien- viittana kaikille maailman työtätekeville.

Suomalaisen kollektiivitalouden puheenjohtaja

Leningradin alueella olevan kollektiivitalous "Tais-ton" puheenjohtajalla Maria Pukilla on hyvän organisaattorin ja mainion toverin maine. Oman sekä naapuripaikkakunnan asukkaat puhuvat hänestä kuten henkilöistä, joka todella on ansainnut kansan luottamuksen. Maria Pukin ehdokkuutta Leningradin alueneuvostoon Vyritsan 138:s vaalipiiri kannatti yksimielisesti.

Maria Pukin ehdokkuudelle omistettuun vaalien edelliseen kokoukseen saapuivat nuoret ja vanhat kollektiivitalonpojat "Kyntäjästä", "Kommunaarista", saapuivat "Komsomolets" tehtaan työläiset sekä toimitsijat.

Kokous pidettiin tehtaan valoisassa juhla-asuun laite-tussa verstaassa. Sinne koontui yli 250 henkeä. Pakkaaja Sokolov, insinööri Rubannik sekä toiset kokouksessa esiintyneet puhuivat ehdokkaastaan erikoisella lämmöllä, kertoivat hänen elämästään ja tarmokkaasta työstään kollektiivitalouden vahvistamiseksi.

Maria Pukki syntyi v. 1915 köyhässä suomalaisessa perheessä. Ilotonta oli suomalaisen köyhälistön elämä tsaarin aikana. Ilman maapalaa, ilman oikeuksia — siinä tsaarinvallan lahjat köyhälistölle. Elämä alkoi vasta Lokakuun vallankumouksen jälkeen. V. 1931 liittyi Marian isä yhtenä ensimmäisistä kollektiivitalouteen, jossa sil-

lä hetkellä oli kuusi taloutta. Neuvostovalta antoi mahdollisuuden opiskeluun kaikille, jotka pyrkivät saamaan tietoa. Maria päätti suomenkielisen keskikoulun. Koululaisena hän kävi kesäisin töissä kollektiivitaloudessa. Päättettyään koulun v. 1934 Maria sitoi itsensä vieläkin kiinteämmin kollektiivitalouteen ja vuoden kuluttua hän johti menestyksellisesti mai-totalousfarmia. V. 1937, jolloin kollektiivitalouden johdon huolimattomuudesta art-telasi asiat alkoivat kiihtyä huonosti, päättivät kollektiivitalonpojat valita puheenjohtajakseen Maria Pukin.

Marian täytyi tehdä paljon työtä saadakseen talouden tilan sekä työkurin jäsenten keskuudessa kohotettua. Jo v. 1938 saatiin kollektiivitalouden pelloilta runsas sato.

Saavutuksistaan kollektiivitalouden vahvistamisessa Maria sai kunnian osallistua Yleisliittolaiseen (Maatalous-näyttelyyn).

Vieläkin runsaampi sato saatiin v. 1939. Työpaivan arvo kohosi suuresti.

Maria Pukin puhe kokouksessa oli lyhyt. Hän kiittävällisesti tilaisesta kokouksesta ja tunteita hänelle osoitetusta luottamuksesta sanoen:

"Ehdokkuuteni Leningradin Alueneuvostoon innostaa minua edelleen palvelemaan pyhästi kollektiivitalouden rakennustyötä, meidän suurta sosialistista isänmaatamme!"

"TEMPS" SUOMALAISTEN VALKOROSVOJEN AVUSTUSSUUNNITELMISTA

Ranskan ja Englannin imperialistisissa piireissä pohdittavana oleva kysymys suomalaisten valkorosvojen auttamisesta kuvastuu myös näiden maiden sanomalehdissä. Niinpä esiintyi Ranskan vaskaanteollisuuden äänenkannattaja "Temps", joka on myöskin Ranskan ulkoasiain ministeriön virallinen lehti, avun antamisen puolesta mannerheimien ja tannerien kopialle jo ennen kuin Kansainliitto käsittelee "Suomen kysymystä".

"Tempsin" mielipiteen mukaan ei asia saa rajoittua Mannerheimin varustamiseen vain aseilla. Ranskalaisen avunantosunnitelmat menevät paljon kauemmaksi. "Temps" asettaa kysymyksen sotajoukkojen lähettämisestä (kenen joukkoja, siitä

"Temps" toistaiseksi vaikeaa) Pohjois-Suomeen ja maihinnousujoukkojen lähettämisestä Petsamoon, "käyt-täen hyväksi sen Muurmannin retkikunnan kokemusta, jonka liittovalat lähettivät Muurmanniin v. 1918".

Nämä ranskalaisen lehden "avomieliset" lausunnot osoittavat, että sodanlietso-jain piirit eivät ole mitään oppineet Imperialistien hou-resuunnitelmat Suomen kansanvaltaa vastaan, joka miehullisesti puolustaa maansa riippumattomuutta, osoittavat, että Suomen valkorosvojen lontoalaiset ja parisilaiset suosijat ovat lopullisesti menettäneet käsityksen asiain todellisesta tilasta.

ANDERSEN-NEXÖN FIRJAT ROVIOLLA

Skandinaavian maiden taantumuksellisen sanomalehdistön kamppailu kuuluisaa kirjailijaa Martin Andersen-Nexöä vastaan sen johdosta, että hän esiintyi Suomen Kansanvaltaisen Kansanhallituksen puolesta, on

saanut mitä räikeimpiä muotoja. Ruotsalainen lehti "Ny Dag" tiedottaa, että eräissä Tanskan kaupungeissa kerättiin kirjastoista kaikki Andersen-Nexön kirjat ja poltettiin roviolla.

"ADMIRAL GRAF SPEE" UPOTETTU

BERLINI, 18 joulukuuta (TASS). Lehdet julkaisevat seuraavan Saksan tietotoimiston tiedoituksen:

Uruguayn hallitus ei antanut linjalaiva "Admiral Graf Speelle" riittävää aikaa käytettäväksi korjausten suorittamista varten. Tämän johdosta antoi Hitler määräyksen kapteeni Langsdorffille itse hävittää laiva räjähdyttämällä se. Määräys pantiin täytäntöön Uruguayn vesien ulkopuolella.

Linjalaiva "Admiral Graf Spee" oli uusin kolmesta saksalaisesta miina-tyyppistä taskulinjalaivasta (muut — "Deutschland" ja "Admiral Scheer"). Sen rakentaminen päätettiin vuoden 1936 tam-mikuussa. Sen nopeus on 26 solmua, kantavuus 10.000 tonnia, miehistö 926 henkeä. Linjalaivan varusteisiin kuului kuusi 11-tuumaista tykkiä kahdeksan 5,9-tuumaista tykkiä, 14 ilmatorjuntatykkiä. Sen kannella oli 2 lentokoneetta. Linjalaivan rakentaminen tuli maksamaan 3 miljoonaa 750.000 puntasterlingiä.

ENGLANTILAISET TAANTUMUKSELLISET VAATIVAT TYÖLÄISTEN ELINTASON HUONONTAMISTA

Englannin taantumuksellinen sanomalehdistö on aikaanutt suuren kamppailun Englannin työväenluokan elintason huonontamiseksi. Tämän yhteydessä julistetaan, että on otettava esimerkiksi Ranskan työläisistä, jotka ovat olleet pakkoitettuja tekemään suuria myönnytyksiä, että kaikenlaiset Englannin työläisten palkkain korotukset, joita työläiset vaativat tavara-in hintain nousun yhteydessä, saattavat uhata Ranskan ja Englannin taloudellista yhteistoimintaa.

Englantilainen aikakauslehti "Economist" kirjoittaa Englannin ammattiliikkeen johtajien olleen pakkoitettuja tekemään johtopäätöksen, että Englannin työläisten täytyy tehdä määrättyjä uhrauksia, jotta Englanti ei jäisi jällelle "Ranskan sotatoin-menpiteistä".

Englantilaisia lentokoneita ammuttu alas

Saksan tietotoimisto tiedottaa, että englantilais-ten lentokoneiden Saksan rannikolle tekemän hyökkäyksen tuloksena Saksan hävittäjälentokoneiden tuhoamien 34 englantilaisen pommittajakoneen lisäksi tuhosi Saksan ilmatorjuntatykistö yhden lentokoneen ja toinen oli pakkoitettu tekemään hätälaskun mereen. Näinollen hävitettiin yhteensä 36 englantilaista pommittajalentokoneita.

AMERIKAN SUOMALAISET TERVEHTIVÄT SUOMEN KANSANHALLITUSTA

NEW YORK, 18 (TASS). Amerikan "Suomalaisten työläisten liitto" on lähettänyt tervehdyksen Suomen Kansanhallituksen johtajalle Kuusiselle.

"Tervehdimme teitä, Suomen työläisten ja koko Suomen kansan rakastamaa joh-

tajaa, — sanotaan tervehdyksessä. — Toivomme, että Suomen Kansanhallituksen lippu pian liehuu Helsingissä, Suomen kansa vapautuu sortajistaan, jotka jo kauan ovat provosoineet sotaa Neuvostoliittoa vastaan".

Myötätuntosuuskokouksia Englannissa

LONTOO, 19 (TASS). Joulukuun 17 p:nä pidettiin Birminghamissa kokous, johon osallistui 3 tuhatta henkilöä. Kokouksessa esiintyi tunnettu professori Houldain. Kokouksen osanottajat hyväksyivät Neuvostoliiton politiikan.

LONTOO, 19 (TASS). Haddersfield'ssä pidetyssä 19 ammattiliiton, osuuskappaja muiden järjestöjen edustajien neuvottelukokouksessa hyväksyttiin päätöslauselma,

jossa vaaditaan viipymättä lopettamaan sota ja kutsu-maan koolle rauhan neuvottelu.

Päätöslauselmaan neuvottelukokouksen osanottajat ilmaisivat solidarisuutensa Neuvostoliiton politiikkaa kohtaan: "Emme yhtään lentokonetta, emme ainoatakaan tykkiä, emme peneyäkään anna Suomen kapitalistisille hallitusmiehille".

Montevideossa kokous Neuvostoliiton kunniaksi

NEW YORK, 19 joulukuuta (TASS). Askeitin pidettiin Montevideossa (Uruguay) kokous Neuvostoliiton kunniaksi. Osallistujia oli useita tuhansia. Kokouksen osanottajat tervehtivät Neuvostoliittoa ja lupasivat puolustaa sitä taantumuksellisten aineiden hyökkäyksiltä.

RAUHANLIIKE ENGLANNISSA

LONTOO, 17 joulukuuta, (TASS). "Rauhan puolesta toimivan neuvoston" järjestämä kokous, joka pidettiin Lontoon joulukuun 15 päivänä, osallistui tuhansia naisia. Kokouksessa hyväksyttiin päätöslauselma, jossa vaaditaan sotatoimien lopettamista.

Englantilaisten sotavoimien tappiot

LONTOO, 18 joulukuuta (TASS). Englannin lehdistö julkaisee Ranskan sotilasjohdon virallisen tiedonannon, jossa sanotaan, että Englannin länsirintamalle lähettämät joukot ovat kärsineet tappioita. Uhrien tarkkaa lukumäärää ei ilmoiteta.

LONTOO, 18 joulukuuta (TASS). Englannin ilmailuministeristö on julkaissut tuhoutuneiden lentäjien 14:n nimen. Englannin ilmailuvoimat ovat menettäneet 66 kaatuneina ja haavoituneina kuolleina, 5 henkeä on hävinnyt jäljettömiin ja yksi haavoittunut taistelussa.

"Daily Express" lehti kirjoittaa, että sodan alusta lähtien ovat Englannin ilmailu- ja merilavoimat menettäneet kuolleina ja haavoittuneina 2.686 henkeä.

Työväen puolueen järjestöt tuomitsevat Toimeenpanevan komitean kannan

LONTOO, 19 joulukuuta (TASS). Työväenpuolueen Edinburgin järjestön neuvottelukokouksessa yritti puolueen Toimeenpanevan komitean jäsen Dalton selvittää minkälaisia tarkoituksia on Työväenpuolueella nykyisessä sodassa. Mutta kaikki neuvottelukokouksen osanottajat antoivat yksimielisen vastauksen Työväenpuolueen johtajalle. Kolmekymmentä edustajaa tuomitsi päättävästi Toimeenpanevan komitean kannan.

Työväenpuolueen jäsen, parlamenttiedokas (Matthews) erosi Työväenpuolueesta ja liittyi kommunistisen puolueen jäseneksi. Matthews sanoi, että hän ei, kuten useat muutkaan Työväenpuolueen jäsenet, hyväksy Toimeenpanevan komitean kantaa. Hänen sanojensa mukaan on työväenpuolueen paikallisten järjestöjen kokouksissa viimeaikoina käynyt selvillä, että yli 90 prosenttia kokousten osanottajista on esiintynyt sotaa vastaan. Matthews korosti, että Työväenpuolueen johtajat ovat neuvostovastaisen kamppailun aktiivisimpia osanottajia.

RANSKAN SOTAMÄÄRÄRAHAT v. 1940 ENSI NELJÄNNEKSELLE

PARISI, 19 joulukuuta (TASS). Havasin tietotoimisto tiedottaa, että Ranskan hallitus on antanut edustajakamarille 72 miljardin frangiin nousevan sotamenoarvion vuoden 1940 ensimmäiselle neljännekselle. Edustajakamari tulee lähipäivinä käsittelemään tätä arviota.

TOIMITUSKUNTA

HEL
Spe

Best
från
anvä
läsa
anvä

Antec

Medde

Datum

Signum

Användare

OTTO, ANDER